Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 10ης Σεπτεμβρίου 2025*

«Περιβάλλον – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/1214 – Ταξινομία – Οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο και την πυρηνική ενέργεια – Συμπερίληψη στις βιώσιμες οικονομικές δραστηριότητες – Επενδύσεις – Συμβολή στη μετάβαση σε μια οικονομία με ουδέτερο ισοζύγιο άνθρακα σύμφωνα με τον στόχο του 1,5 °C της συμφωνίας του Παρισιού – Στόχος μηδενικών καθαρών εκπομπών έως το 2050 – Σημαντική συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή – Άρθρα 10 και 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 – Έννοια της "δραστηριότητας χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών" – Σημαντική βλάβη που προκαλείται ως προς τους περιβαλλοντικούς στόχους – Κίνδυνοι που συνδέονται με σοβαρά ατυχήματα σε αντιδραστήρα – Κίνδυνοι που συνδέονται με ραδιενεργά απόβλητα υψηλής έντασης – Κίνδυνοι που συνδέονται με την ξηρασία και τα κλιματικά φαινόμενα – Αρχή της προφύλαξης – Τεχνικά κριτήρια ελέγχου – Μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου – Άρθρο 290 ΣΛΕΕ – Έννοια των "ουσιωδών στοιχείων" νομοθετικής πράξης – Επιστημονικά στοιχεία – Περιθώριο εκτιμήσεως της Επιτροπής – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»

Στην υπόθεση T-625/22,

Δημοκρατία της Αυστρίας, εκπροσωπούμενη από τους M. Klamert και F. Koppensteiner, επικουρούμενους από την S. Lünenbürger, τον K. Reiter και τον M. Kottmann, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από το

Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενο από τους A. Germeaux και T. Schell,

παρεμβαίνον,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον C. Ladenburger, τον R. Tricot, τον G. von Rintelen, την C. Auvret και τον B. De Meester,

καθής,

υποστηριζόμενης από τη

Δημοκρατία της Βουλγαρίας, εκπροσωπούμενη από τις T. Mitova και S. Ognianova Ruseva,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

από την

Τσεχική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον J. Vláčil και την L. Dvořáková,

από τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους T. Stéhelin, B. Fodda και M. de Lisi,

από την

Ουγγαρία, εκπροσωπούμενη από τον M. Fehér και την K. Szíjjártó,

από τη

Δημοκρατία της Πολωνίας, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna, τον M. Rzotkiewicz και την K. Rudzińska,

από τη

Ρουμανία, εκπροσωπούμενη από τις E. Gane, M. Chicu και O.-C. Ichim,

από τη

Δημοκρατία της Σλοβενίας, εκπροσωπούμενη από τις A. Grum και B. Jovin Hrastnik,

από τη

Σλοβακική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την E. Larišová,

και από τη

Δημοκρατία της Φινλανδίας, εκπροσωπούμενη από την H. Leppo,

παρεμβαίνουσες,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, Πρόεδρο, Σ. Παπασάββα, A. Μαρκουλλή, J. Costeira, O. Porchia, M. Kancheva, U. Öberg, G. De Baere, T. Pynnä, J. Laitenberger, G. Steinfatt, D. Petrlík, P. Zilgalvis (εισηγητή), E. Tichy-Fisslberger και L. Spangsberg Grønfeldt, δικαστές,

γραμματέας: S. Jund, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

έχοντας υπόψη το μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας της 10ης Σεπτεμβρίου 2024 και την απάντηση της Επιτροπής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Σεπτεμβρίου 2024,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησης της 21ης και της 22ας Οκτωβρίου 2024, κατά την οποία η Δημοκρατία της Αυστρίας υπέβαλε παρατηρήσεις επί της απάντησης αυτής,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η Δημοκρατία της Αυστρίας ζητεί την ακύρωση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2022/1214 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2139 όσον αφορά οικονομικές δραστηριότητες σε ορισμένους τομείς ενέργειας και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2178 όσον αφορά ειδικές δημοσιοποιήσεις για τις εν λόγω οικονομικές δραστηριότητες (ΕΕ 2022, L 188, σ. 1) (στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 18 Ιουνίου 2020 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσαν τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/852, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ 2020, L 198, σ. 13, και διορθωτικό ΕΕ 2021, L 178, σ. 12) (στο εξής: κανονισμός περί ταξινομίας).

3 Κατά το άρθρο του 1, παράγραφος 1, ο κανονισμός περί ταξινομίας θεσπίζει τα κριτήρια με τα οποία προσδιορίζεται αν μια οικονομική δραστηριότητα χαρακτηρίζεται ως περιβαλλοντικά βιώσιμη, προκειμένου να προσδιοριστεί ο βαθμός στον οποίο μια επένδυση είναι περιβαλλοντικά βιώσιμη. Κατά την αιτιολογική σκέψη 3, ο κανονισμός αυτός αποτελεί σημαντικό βήμα για τη διοχέτευση χρηματοδοτικών ροών προς βιώσιμες δραστηριότητες, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος μιας κλιματικά ουδέτερης Ευρωπαϊκής Ένωσης έως το 2050.

4 Προς τούτο, ο κανονισμός περί ταξινομίας θεσπίζει, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 6 και 12, ένα ενιαίο σύστημα ταξινόμησης των βιώσιμων δραστηριοτήτων, το οποίο εναρμονίζει σε επίπεδο Ένωσης τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του κατά πόσον μια οικονομική δραστηριότητα είναι περιβαλλοντικά βιώσιμη, ώστε οι επενδυτές και οι λοιποί οικονομικοί φορείς να μπορούν να βασίζονται σε κοινή κατανόηση των οικονομικών δραστηριοτήτων που είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες.

5 Στις 4 Ιουνίου 2021 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/2139, για τη συμπλήρωση του κανονισμού περί ταξινομίας με τη θέσπιση τεχνικών κριτηρίων ελέγχου για τον προσδιορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής ή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και για τον προσδιορισμό του κατά πόσον αυτή η οικονομική δραστηριότητα δεν βλάπτει σημαντικά οποιονδήποτε από τους άλλους περιβαλλοντικούς στόχους (ΕΕ 2021, L 442, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2023, L 178, σ. 10).

6 Στις 9 Μαρτίου 2022 η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό, σκοπός του οποίου είναι, μεταξύ άλλων, ο καθορισμός τεχνικών κριτηρίων ελέγχου προκειμένου να περιληφθούν ορισμένες δραστηριότητες των τομέων της πυρηνικής ενέργειας και του ορυκτού αερίου στην κατηγορία των δραστηριοτήτων που θεωρείται ότι συμβάλλουν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 3, του κανονισμού περί ταξινομίας, και

στην κατηγορία των δραστηριοτήτων που θεωρείται ότι συμβάλλουν σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού (στο εξής: τεχνικά κριτήρια ελέγχου).

Αιτήματα των διαδίκων

7 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό και

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

8 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Ρουμανία, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, τη Σλοβακική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή και

– να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

9 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Δημοκρατία της Αυστρίας προβάλλει δεκαέξι λόγους ακυρώσεως.

10 Αφενός, οι οκτώ πρώτοι λόγοι αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τον τομέα της πυρηνικής ενέργειας.

11 Ειδικότερα, με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του κανονισμού περί ταξινομίας και του άρθρου 6, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ 2021, L 243, σ. 1) (στο εξής: ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα).

12 Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ′ και ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης.

13 Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 17 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ′ και ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης.

14 Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 17 του κανονισμού περί ταξινομίας όσον αφορά τα διάφορα τεχνικά κριτήρια ελέγχου και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού αυτού, καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης.

15 Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 11 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης.

16 Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

17 Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση του σκοπού και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω του κινδύνου κατακερματισμού της αγοράς.

18 Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ.

19 Αφετέρου, οι λοιποί οκτώ λόγοι αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τον τομέα του ορυκτού αερίου.

20 Ειδικότερα, με τον ένατο λόγο προβάλλεται παράβαση των διαδικαστικών διατάξεων του κανονισμού περί ταξινομίας και του άρθρου 6, παράγραφος 4, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα.

21 Με τον δέκατο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ′ και ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης.

22 Με τον ενδέκατο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της τεχνολογικής ουδετερότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και ι′, του κανονισμού περί ταξινομίας και της απαγόρευσης των διακρίσεων.

23 Με τον δωδέκατο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 17 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης.

24 Με τον δέκατο τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 11 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης.

25 Με τον δέκατο τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, καθόσον η συμπερίληψη των σχετικών με το ορυκτό αέριο δραστηριοτήτων στην ταξινομία ενέχει κίνδυνο δημιουργίας μη αξιοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων.

26 Με τον δέκατο πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

27 Με τον δέκατο έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση του σκοπού και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω του κινδύνου κατακερματισμού της αγοράς.

28 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει, κατ' αρχάς, από κοινού τον πρώτο και τον ένατο λόγο ακυρώσεως. Όσον αφορά τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει τον όγδοο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, στη συνέχεια τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως από κοινού και, τέλος, τον πέμπτο, τον έκτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως.

29 Όσον αφορά τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τον τομέα του ορυκτού αερίου, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει αρχικά τον δέκατο λόγο ακυρώσεως και, στη συνέχεια, τον ενδέκατο, τον δωδέκατο, τον δέκατο τρίτο, τον δέκατο τέταρτο, τον δέκατο πέμπτο και τον δέκατο έκτο λόγο ακυρώσεως.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις επί της έκτασης του δικαστικού ελέγχου

30 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι οι λόγοι ακυρώσεως αφορούν πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή και την ερμηνεία του κανονισμού περί ταξινομίας, με αποτέλεσμα το Γενικό Δικαστήριο να πρέπει να ασκήσει πλήρη δικαστικό έλεγχο.

31 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

32 Υπενθυμίζεται ότι, όταν ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, ιδίως στο πλαίσιο σύνθετων εκτιμήσεων, ο δικαστικός έλεγχος τον οποίο οφείλει να ασκεί ο δικαστής της Ένωσης ως προς το βάσιμο πράξης εκδοθείσας κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την υποκατάσταση της εκτίμησης του θεσμικού οργάνου με την εκτίμηση του δικαστή, αλλά έχει ως αντικείμενο να εξακριβωθεί ότι η εν λόγω πράξη δεν στηρίζεται σε αναληθή πραγματικά περιστατικά και ότι δεν ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή κατάχρηση εξουσίας (πρβλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 2023, ΕΚΤ κατά Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

33 Επιπλέον, στο πλαίσιο κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητας κατά την έννοια του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή διαθέτει, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που της έχουν ανατεθεί, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όταν καλείται, ιδίως, να προβεί σε σύνθετες εκτιμήσεις και αξιολογήσεις (πρβλ. απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Dyson κατά Επιτροπής, C-44/16 P, EU:C:2017:357, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

34 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, μεταξύ άλλων, να ελέγχει όχι μόνον την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνοχή των προβαλλόμενων αποδεικτικών στοιχείων, αλλά και το ζήτημα αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση μιας σύνθετης κατάστασης και αν μπορούν να στηρίξουν τα εξ αυτών συναγόμενα συμπεράσματα (βλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 2023, ΕΚΤ κατά Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, σκέψη 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

35 Πράγματι, όταν ένα θεσμικό όργανο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, έχει θεμελιώδη σημασία η τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων, μεταξύ των οποίων καταλέγεται η υποχρέωσή του να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης κατάστασης (βλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 2023, ΕΚΤ κατά Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

36 Αντιθέτως, όσον αφορά τα νομικά ζητήματα, το Γενικό Δικαστήριο ασκεί πλήρη έλεγχο, ο οποίος περιλαμβάνει την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί σε νομικές διατάξεις βάσει αντικειμενικών στοιχείων καθώς και την εξακρίβωση του αν πληρούνται ή όχι οι προϋποθέσεις εφαρμογής μιας

τέτοιας διάταξης (βλ. απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2024, Sveza Verkhnyaya Sinyachikha κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-2/22, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2024:615, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

37 Εξάλλου, ως προς την εξέταση εκ μέρος του δικαστή της Ένωσης του αν μια πράξη θεσμικού οργάνου ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διευκρινίζεται ότι, προκειμένου να αποδειχθεί ότι το θεσμικό αυτό όργανο υπέπεσε, κατά την εκτίμηση περίπλοκων πραγματικών περιστατικών, σε πρόδηλη πλάνη ικανή να δικαιολογήσει την ακύρωση της εν λόγω πράξης, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζει ο προσφεύγων πρέπει να είναι επαρκή για να άρουν το βάσιμο των σχετικών με τα πραγματικά περιστατικά εκτιμήσεων στις οποίες στηρίζεται η πράξη αυτή (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2018, Lubrizol France κατά Συμβουλίου, C-223/17 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:442, σκέψη 39, της 7ης Μαΐου 2020, BTB Holding Investments και Duferco Participations Holding κατά Επιτροπής, C-148/19 P, EU:C:2020:354, σκέψη 72, και της 17ης Μαΐου 2018, Bayer CropScience κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-429/13 και T-451/13, EU:T:2018:280, σκέψη 145).

38 Υπό το πρίσμα αυτών των σκέψεων πρέπει να εξεταστούν οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει η Δημοκρατία της Αυστρίας.

Επί του πρώτου και του ένατου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται παράβαση διαδικαστικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στον κανονισμό περί ταξινομίας και του άρθρου 6, παράγραφος 4, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα

39 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, ισχυρίζεται, εν συνόψει, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά παράβαση των διαδικαστικών διατάξεων που προβλέπονται στον κανονισμό περί ταξινομίας για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, ιδίως εκείνων που αφορούν τον καθορισμό των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου, και στη διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου (ΕΕ 2016, L 123, σ. 1) (στο εξής: διοργανική συμφωνία), καθώς και κατά παράβαση των επιταγών του άρθρου 6, παράγραφος 4, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα.

40 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας και τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

41 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 23, παράγραφος 4, του κανονισμού περί ταξινομίας, η Επιτροπή συγκεντρώνει όλη την απαραίτητη εμπειρογνωσία, πριν από την έγκριση και κατά τη διάρκεια της κατάρτισης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, μεταξύ άλλων μέσω της διαβούλευσης με την ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών για τη βιώσιμη χρηματοδότηση (στο εξής: ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών) που αναφέρεται στο άρθρο 24 του κανονισμού περί ταξινομίας.

42 Επιπλέον, κατά την ίδια αυτή διάταξη, πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές και τις διαδικασίες που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία.

43 Επισημαίνεται επίσης ότι, κατά το άρθρο 10, παράγραφος 4, και το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού περί ταξινομίας, πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή συμβουλεύεται την πλατφόρμα για τη βιώσιμη χρηματοδότηση (στο εξής: πλατφόρμα) που αναφέρεται στο άρθρο 20 του κανονισμού περί ταξινομίας όσον αφορά τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου.

44 Εξάλλου, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας, η ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών συμβουλεύει την Επιτροπή σχετικά με την καταλληλότητα των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου και την προσέγγιση που ακολουθεί η πλατφόρμα όσον αφορά την ανάπτυξη των εν λόγω κριτηρίων.

45 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι, ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, η ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων για τη βιώσιμη χρηματοδότηση (στο εξής: ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων), την οποία δημιούργησε η Επιτροπή για να βοηθηθεί στην ανάπτυξη της ταξινομίας, διατύπωσε συστάσεις σχετικά με τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου όσον αφορά τις οικονομικές δραστηριότητες που θα συνέβαλλαν σημαντικά στους δύο περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 9, στοιχεία α' και β', του κανονισμού περί ταξινομίας. Η ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων δημοσίευσε δύο προσωρινά κείμενα των συστάσεών της στις εκθέσεις που συνέταξε τον Δεκέμβριο του 2018 και τον Ιούνιο του 2019. Καθεμιά από τις δύο αυτές εκθέσεις αποτέλεσε αντικείμενο διαβουλεύσεων με το κοινό. Η τελική έκθεση της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων δημοσιεύθηκε τον Μάρτιο του 2020, συνοδευόμενη από τεχνικό παράρτημα.

46 Επιπλέον, τον Μάρτιο του 2020 η Επιτροπή δημοσιοποίησε την εκτίμηση επιπτώσεων ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, επί της οποίας μπορούσαν να υποβληθούν παρατηρήσεις έως το τέλος Απριλίου του 2020. Περαιτέρω, το σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 δημοσιεύθηκε στη διαδικτυακή πύλη για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου προκειμένου να υποβληθούν σχόλια εντός τεσσάρων εβδομάδων (από τις 20 Νοεμβρίου έως τις 18 Δεκεμβρίου 2020), αξιολογήθηκε από την πλατφόρμα τον Δεκέμβριο του 2020 και παρουσιάστηκε στους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών κατά τη διάρκεια διαφόρων συνεδριάσεων της ομάδας εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών μεταξύ Δεκεμβρίου 2020 και Μαρτίου 2021. Στις 4 Ιουνίου 2021 η Επιτροπή δημοσίευσε την εκτίμηση επιπτώσεων ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 [SWD(2021) 152 final].

47 Εξάλλου, ενόψει της έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού, το καλοκαίρι του 2020 η Γενική Διεύθυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών και Ένωσης Κεφαλαιαγορών (FISMA) της Επιτροπής ζήτησε από το Κοινό Κέντρο Ερευνών (JRC) να πραγματοποιήσει λεπτομερέστερες τεχνικές εργασίες σχετικά με το προβλεπόμενο στο άρθρο 17 του κανονισμού περί ταξινομίας κριτήριο κατά το οποίο, προκειμένου να θεωρηθεί περιβαλλοντικά βιώσιμη, η οικονομική δραστηριότητα δεν πρέπει να «βλάπτει σημαντικά» κάποιον από τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού αυτού (στο εξής: κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης) για την πυρηνική ενέργεια, όπως είχε συστήσει η ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων. Το JRC εξέτασε την αξιολόγηση της παραγωγής πυρηνικής ενέργειας με βάση το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες ολόκληρου του κύκλου ζωής της πυρηνικής ενέργειας στις πραγματικές και δυνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις για όλους τους στόχους. Στις 19 Μαρτίου 2021 συνέταξε έκθεση επί των αποτελεσμάτων της πλήρους εξέτασης (στο εξής: έκθεση του JRC), η δε αιτιολογική έκθεση του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού συνοψίζει τα συμπεράσματα της έκθεσης αυτής.

48 Κατόπιν της έκθεσης του JRC, η ομάδα εμπειρογνωμόνων που μνημονεύεται στο άρθρο 31 της Συνθήκης Ευρατόμ εξέδωσε, στις 28 Ιουνίου 2021, θετική γνώμη για την έκθεση του JRC, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού. Η επιστημονική επιτροπή για τους υγειονομικούς, περιβαλλοντικούς και αναδυόμενους κινδύνους (στο εξής: ΕΕΥΠΑΚ) εξέδωσε επίσης γνώμη, στις 29 Ιουνίου 2021, επί των συμπερασμάτων και των συστάσεων της έκθεσης του JRC.

49 Κατά πρώτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς τις επιταγές της διοργανικής συμφωνίας, ιδίως των σημείων 4 επ. του παραρτήματός της, το σχέδιο του προσβαλλόμενου κανονισμού διαβιβάστηκε καθυστερημένα, άκαιρα (το βράδυ της 31ης Δεκεμβρίου 2021) και με υπερβολικά σύντομη προθεσμία για απάντηση (η οποία έληγε αρχικά στις 12 Ιανουαρίου 2022 και στη συνέχεια, μετά από σύντομη παράταση, στις 21 Ιανουαρίου 2022). Επομένως, τα κράτη μέλη δεν είχαν στη διάθεσή τους επαρκή χρόνο για να προετοιμάσουν τις παρατηρήσεις τους.

50 Επ' αυτού, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά το σημείο 4 του παραρτήματος της διοργανικής συμφωνίας, πραγματοποιούνται εγκαίρως διαβουλεύσεις με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών σχετικά με καθένα από τα σχέδια των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που καταρτίζονται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

51 Επιπλέον, στις 31 Δεκεμβρίου 2021 η Επιτροπή διαβίβασε το σχέδιο του προσβαλλόμενου κανονισμού στην πλατφόρμα και στην ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών.

52 Η πλατφόρμα δημοσίευσε τα τελικά σχόλιά της στον ιστότοπό της στις 24 Ιανουαρίου 2022.

53 Στις 10 Ιανουαρίου 2022 πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση της ομάδας εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών, κατά τη διάρκεια της οποίας τα κράτη μέλη είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού.

54 Η ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών έλαβε προθεσμία έως τις 26 Ιανουαρίου 2022 για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των σχολίων της πλατφόρμας.

55 Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια και οι δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο είχαν ήδη αποτελέσει αντικείμενο προκαταρκτικών αναλύσεων ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 και ότι το ζήτημα των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των εν λόγω δραστηριοτήτων το οποίο αποτελεί αντικείμενο πολυάριθμων υφιστάμενων αξιολογήσεων από εμπειρογνώμονες, όπως είναι η έκθεση του JRC και η από 28 Ιουνίου 2021 γνώμη της ομάδας εμπειρογνωμόνων, η οποία διαλαμβάνεται στο άρθρο 31 της Συνθήκης Ευρατόμ, δεν είναι εντελώς νέο, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η προθεσμία των 12 ημερών, παραταθείσα σε 21 ημέρες, την οποία η ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών και η πλατφόρμα είχαν στη διάθεσή τους για να εκφράσουν τη γνώμη τους επί του σχεδίου κατ' εξουσιοδότηση πράξης, αποτελούσε επαρκές χρονικό διάστημα για τη διατύπωση παρατηρήσεων.

56 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον, αφενός, οι εμπειρογνώμονες είχαν προηγούμενη γνώση του θέματος, στο μέτρο που είχαν ήδη διατυπώσει παρατηρήσεις, κατά τη διάρκεια συνεδρίασης διεξαχθείσας τον Μάιο του 2020, επί των συστάσεων της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 45 ανωτέρω, και, αφετέρου, ούτε η πλατφόρμα ούτε η ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών έκριναν ότι η παραταθείσα προθεσμία ήταν ανεπαρκής.

57 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικριθεί για τον λόγο ότι διαβίβασε το σχέδιο του προσβαλλόμενου κανονισμού στις 31 Δεκεμβρίου 2021, δεδομένου μάλιστα ότι η προθεσμία που χορηγήθηκε στην ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών και στην πλατφόρμα προκειμένου να διατυπώσουν τη γνώμη τους επί του σχεδίου κατ' εξουσιοδότηση πράξης παρατάθηκε έως τις 21 Ιανουαρίου 2022.

58 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, διαπιστώνεται ότι πραγματοποιήθηκαν εγκαίρως διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη επί του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού, σύμφωνα με το σημείο 4 του παραρτήματος της διοργανικής συμφωνίας.

59 Εξάλλου, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικριθεί ούτε για τον λόγο ότι διαβίβασε συγχρόνως το σχέδιο του προσβαλλόμενου κανονισμού στην ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών και στην πλατφόρμα, δεδομένου ότι παρέσχε στην ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των σχολίων της πλατφόρμας. Συναφώς, στην ομάδα εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών χορηγήθηκε προθεσμία έως τις 26 Ιανουαρίου 2022 για να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επί των σχολίων της πλατφόρμας, τα οποία είχαν δημοσιευθεί στον ιστότοπο της τελευταίας στις 24 Ιανουαρίου 2022, δηλαδή δύο ημέρες νωρίτερα.

60 Κατά δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι δεν πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, δεδομένου ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την έκδοση γραπτής γνώμης, στο μέτρο που ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιείχε τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, αλλά «προσθήκη» που αφορούσε εντελώς νέα ζητήματα, ιδίως τον ορισμό των οικονομικών δραστηριοτήτων καθώς και τον καθορισμό εντελώς νέων κριτηρίων και ορίων, τα οποία απαιτούσαν νέα διαβούλευση με τα κράτη μέλη.

61 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι διεξήχθη διαδικτυακή συνεδρίαση στις 10 Ιανουαρίου 2022, οπότε πραγματοποιήθηκε όντως συνεδρίαση με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών σχετικά με τις δραστηριότητες τις οποίες αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Άλλωστε, η διοργανική συμφωνία δεν εμποδίζει τη διαβούλευση με τους εμπειρογνώμονες στο πλαίσιο γραπτής διαδικασίας.

62 Κατά τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας προσάπτει, εν συνόψει, στην Επιτροπή ότι καθόρισε τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου χωρίς να έχει προβεί σε νέα διαβούλευση με το κοινό και σε νέα εκτίμηση επιπτώσεων μετά τις συμπληρωματικές αναλύσεις που πραγματοποιήθηκαν με την έκθεση του JRC.

63 Επ' αυτού, υπενθυμίζεται ότι, κατά το σημείο 13 της διοργανικής συμφωνίας, η Επιτροπή θα διενεργεί εκτιμήσεις επιπτώσεων των κατ' εξουσιοδότηση πράξεών της που αναμένεται να έχουν σημαντικές οικονομικές, περιβαλλοντικές ή κοινωνικές επιπτώσεις και θα προβαίνει σε όσο το δυνατόν ευρύτερες διαβουλεύσεις.

64 Εντούτοις, κατά τη νομολογία, από το γράμμα των σημείων 12 έως 15 της διοργανικής συμφωνίας δεν προκύπτει υποχρέωση διενέργειας εκτίμησης επιπτώσεων των κατ' εξουσιοδότηση κανονισμών σε κάθε περίπτωση (πρβλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 3ης Δεκεμβρίου 2019, Τσεχική Δημοκρατία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-482/17, EU:C:2019:1035, σκέψεις 82 έως 85, και της 5ης Ιουλίου 2023, TIB Chemicals κατά Επιτροπής, T-639/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2023:374, σκέψη 206).

65 Εξάλλου, κατά το σημείο 28 της διοργανικής συμφωνίας, η Επιτροπή δεσμεύεται να συγκεντρώνει, πριν από την έγκριση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, όλη την αναγκαία εμπειρογνωσία, μεταξύ άλλων μέσω της διαβούλευσης με εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και μέσω διαβουλεύσεων με το κοινό.

66 Στο δε σημείο 6 του παραρτήματος της διοργανικής συμφωνίας αναφέρεται ότι η προετοιμασία και η κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων είναι επίσης δυνατόν να περιλαμβάνουν διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερομένους, πράγμα που σημαίνει ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται σε κάθε περίπτωση να διεξαγάγει δημόσιες διαβουλεύσεις.

67 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 45 και 46 ανωτέρω, η Επιτροπή διενήργησε εκτίμηση επιπτώσεων ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 και η ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων ενέκρινε δύο εκθέσεις σχετικές με τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου όσον αφορά τις οικονομικές δραστηριότητες που θα συνέβαλλαν σημαντικά στους δύο περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 9, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού περί ταξινομίας. Επί της εν λόγω εκτίμησης επιπτώσεων και των εν λόγω εκθέσεων διεξήχθησαν διαβουλεύσεις με το κοινό. Επιπλέον, η εκτίμηση επιπτώσεων και οι διαβουλεύσεις με το κοινό πραγματοποιήθηκαν ενώ είχε ήδη εξεταστεί το ενδεχόμενο θέσπισης τεχνικών κριτηρίων ελέγχου για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια.

68 Εξάλλου, η εκτίμηση επιπτώσεων ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 [SWD(2021) 152 final] ανέφερε στη σελίδα 23 ότι, όσον αφορά τις δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια, η επιλογή ήταν να συνεχιστούν οι τεχνικές εργασίες σχετικά με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης.

69 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η θέσπιση τεχνικών κριτηρίων ελέγχου για τις δραστηριότητες αυτές αναβλήθηκε, στη συνέχεια, εν αναμονή διεξοδικής αξιολόγησης από εμπειρογνώμονες.

70 Οι αξιολογήσεις, όμως, από εμπειρογνώμονες και οι διαβουλεύσεις με το κοινό οι οποίες πραγματοποιήθηκαν ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 περιλάμβαναν ήδη τις δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια, με αποτέλεσμα ο προσβαλλόμενος κανονισμός να αποτελεί συνέχεια του εν λόγω κανονισμού. Άλλωστε, οι εν λόγω αξιολογήσεις και διαβουλεύσεις οδήγησαν την Επιτροπή να πραγματοποιήσει συμπληρωματικές αναλύσεις ενόψει της έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού.

71 Οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια είχαν επίσης αναλυθεί στο τεχνικό παράρτημα της τελικής έκθεσης της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων, η οποία χρησίμευσε ως βάση για την κατάρτιση τόσο του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 όσο και του προσβαλλόμενου κανονισμού.

72 Επομένως, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που υπενθυμίστηκαν στις σκέψεις 45 έως 48 ανωτέρω, από τα διάφορα διαδικαστικά στάδια που οδήγησαν στην έκδοση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 και, εν συνεχεία, του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι ο τελευταίος αποτελεί συνέχεια του πρώτου. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, η ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων είχε λάβει υπόψη τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με

την πυρηνική ενέργεια και είχε συστήσει τη διεξαγωγή περαιτέρω μελετών, οι οποίες εκπονήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

73 Συνεπώς, η Επιτροπή μπορούσε βασίμως να στηριχθεί στις αξιολογήσεις από εμπειρογνώμονες που διενεργήθηκαν ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 προκειμένου να εκδώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, στο μέτρο που, εκτός από το ότι οι δύο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμοί έχουν ως αντικείμενο τη συμπλήρωση του κανονισμού περί ταξινομίας, οι διαδικασίες που οδήγησαν στην έκδοσή τους αλληλοσυμπληρώνονται όσον αφορά την εξέταση των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια. Ειδικότερα, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Επιτροπή μπορούσε, για την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, να στηριχθεί στην εκτίμηση επιπτώσεων και στη διαβούλευση με το κοινό που πραγματοποιήθηκαν για την έκδοση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, χωρίς να υποχρεούται να διενεργήσει πρόσθετη και ειδική εκτίμηση επιπτώσεων και διαβούλευση με το κοινό μετά τη συμπληρωματική ανάλυση που πραγματοποιήθηκε με την έκθεση του JRC, καθόσον οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια είχαν ήδη αποτελέσει αντικείμενο εκτίμησης επιπτώσεων και διαβούλευσης με το κοινό.

74 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι δεν ήταν αναγκαία η διενέργεια πρόσθετης και ειδικής εκτίμησης επιπτώσεων και διαβούλευσης με το κοινό μετά την πραγματοποιηθείσα με την έκθεση του JRC συμπληρωματική ανάλυση του κατά πόσον οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια πληρούν το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης.

75 Κατά τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα το οποίο διατυπώνεται στο σημείο 30 του υπομνήματος παρεμβάσεως του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και κατά το οποίο η έλλειψη νέας διαβούλευσης με το κοινό συνιστά παράβαση του άρθρου 8 της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2005, L 124, σ. 4), υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 40, τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει εφαρμογή στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53 του ίδιου Οργανισμού, η παρέμβαση έχει ως αντικείμενο την υποστήριξη των αιτημάτων του ενός των κυρίων διαδίκων. Επιπλέον, κατά το άρθρο 142, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο παρεμβαίνων αποδέχεται τη δίκη στο στάδιο που αυτή βρίσκεται κατά τον χρόνο της παρέμβασής του.

76 Μολονότι οι προαναφερθείσες διατάξεις δεν απαγορεύουν στον παρεμβαίνοντα να προβάλει νέα ή διαφορετικά επιχειρήματα από τα επιχειρήματα του διαδίκου τον οποίο υποστηρίζει, διότι άλλως η παρέμβαση θα περιοριζόταν στην απλή επανάληψη των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις αυτές του παρέχουν τη δυνατότητα να μεταβάλει ή να αλλοιώσει το πλαίσιο της διαφοράς, όπως αυτό ορίστηκε με το δικόγραφο της προσφυγής, προβάλλοντας νέους λόγους [αποφάσεις της 10ης Νοεμβρίου 2021, Google και Alphabet κατά Επιτροπής (Google Shopping), T-612/17, EU:T:2021:763, σκέψη 192, και της 2ας Οκτωβρίου 2024, ACE κατά Συμβουλίου, T-828/22, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2024:672, σκέψη 44].

77 Δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν προέβαλε λόγο ακυρώσεως που να αφορά παράβαση του άρθρου 8 της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, το ανωτέρω επιχείρημα είναι απαράδεκτο.

78 Κατά πέμπτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, ισχυρίζεται ότι τα όρια των 270 γραμμαρίων (g) ισοδύναμου CO_2 (CO_2e) ανά κιλοβατώρα (kWh) και του ετήσιου μέσου όρου των 550 χιλιογράμμων (kg) CO_2e ανά κιλοβάτ (kW) για περίοδο 20 ετών τα οποία καθορίστηκαν για τον χαρακτηρισμό του ορυκτού αερίου ως μεταβατικής δραστηριότητας κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν αποτέλεσαν αντικείμενο εκτίμησης επιπτώσεων ούτε δημόσιας διαβούλευσης.

79 Ωστόσο, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 46 ανωτέρω, η Επιτροπή διενήργησε εκτίμηση επιπτώσεων ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 και η ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων ενέκρινε δύο εκθέσεις. Η εν λόγω εκτίμηση επιπτώσεων και οι εν λόγω εκθέσεις αποτέλεσαν αντικείμενο διαβουλεύσεων με το κοινό και εκπονήθηκαν ενώ είχε ήδη εξεταστεί το ενδεχόμενο θέσπισης τεχνικών κριτηρίων ελέγχου για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο.

80 Οι αξιολογήσεις, όμως, από εμπειρογνώμονες και οι διαβουλεύσεις με το κοινό οι οποίες πραγματοποιήθηκαν ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 περιλάμβαναν ήδη τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο. Οι εν λόγω αξιολογήσεις και διαβουλεύσεις οδήγησαν άλλωστε την Επιτροπή να πραγματοποιήσει συμπληρωματικές αναλύσεις ενόψει της έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού. Εξάλλου, η εκτίμηση επιπτώσεων ενόψει της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 [SWD(2021) 152 final] ανέφερε, στη σελίδα 146, την ανάγκη συμπληρωματικών εργασιών για τις δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο.

81 Επιπλέον, οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο είχαν αναλυθεί στο τεχνικό παράρτημα της τελικής έκθεσης της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων.

82 Στο μέτρο που ο τομέας του ορυκτού αερίου εξετάστηκε κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, και λόγω της συνέχειας μεταξύ του κανονισμού αυτού και του προσβαλλόμενου κανονισμού, η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 72 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικριθεί για τον λόγο ότι δεν διενήργησε νέα εκτίμηση επιπτώσεων ή νέα δημόσια διαβούλευση σχετικά με τον ανωτέρω τομέα.

83 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι δεν ήταν αναγκαία η διενέργεια πρόσθετης και ειδικής εκτίμησης επιπτώσεων και διαβούλευσης με το κοινό όσον αφορά τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW.

84 Καθ' έκτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 4, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν προέβη, πριν από την έκδοσή του, σε αξιολόγηση της συμβατότητάς του με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας που ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του νομοθετήματος αυτού και με τους κλιματικούς στόχους της Ένωσης για το 2030 και το 2040, και δεν δημοσίευσε τα αποτελέσματα ούτε εξέθεσε την αιτιολογία της αξιολόγησης αυτής.

85 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 4, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα, η Επιτροπή αξιολογεί τη συνέπεια κάθε σχεδίου μέτρου και κάθε νομοθετικής πρότασης, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών προτάσεων, με τον στόχο για κλιματική ουδετερότητα που ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του νομοθετήματος αυτού καθώς και με τους κλιματικούς στόχους της Ένωσης για το 2030 και το 2040, πριν από την έγκριση, συμπεριλαμβάνει την εν λόγω αξιολόγηση στην εκτίμηση επιπτώσεων που τυχόν συνοδεύει τα ανωτέρω μέτρα ή προτάσεις και δημοσιοποιεί το συμπέρασμα της αξιολόγησης αυτής κατά τον χρόνο της έγκρισης. Η Επιτροπή αξιολογεί επίσης κατά πόσον τα εν λόγω σχέδια μέτρων ή νομοθετικές προτάσεις, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών προτάσεων, συνάδουν με τη διασφάλιση προόδου ως προς την προσαρμογή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 του ανωτέρω νομοθετήματος.

86 Το άρθρο 6, παράγραφος 4, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα δεν ορίζει συγκεκριμένη μορφή που πρέπει να τηρηθεί για την προβλεπόμενη σε αυτό αξιολόγηση. Ως εκ τούτου, βασικός σκοπός της διάταξης αυτής είναι να διασφαλιστεί ότι η Επιτροπή λαμβάνει τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με τη συνέπεια ενός σχεδίου μέτρου με τους στόχους του εν λόγω νομοθετήματος.

87 Η επίτευξη του βασικού αυτού σκοπού μπορεί να διασφαλιστεί με την επαλήθευση, εκ μέρους της Επιτροπής, ότι λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές απαιτήσεις του κανονισμού περί ταξινομίας, ιδίως του άρθρου 10 του κανονισμού αυτού, το οποίο αφορά τη σημαντική συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής.

88 Συγκεκριμένα, το άρθρο 2, παράγραφος 1, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα, το οποίο καθορίζει τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας, έχει ως εξής:

«Οι εκπομπές και οι απορροφήσεις των αερίων του θερμοκηπίου που ρυθμίζονται από το ενωσιακό δίκαιο, σε ολόκληρη την Ένωση, θα έχουν ισοσκελιστεί εντός της Ένωσης το αργότερο έως το 2050, έτσι ώστε οι καθαρές εκπομπές να είναι μηδενικές έως το έτος εκείνο, και η Ένωση θα επιδιώξει την επίτευξη αρνητικών εκπομπών στη συνέχεια.»

89 Στη δε αιτιολογική σκέψη 24 του κανονισμού περί ταξινομίας αναφέρεται ότι μια οικονομική δραστηριότητα που έχει ως περιβαλλοντικό στόχο τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής θα πρέπει να συμβάλλει σημαντικά στη σταθεροποίηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου είτε μέσω της αποφυγής ή μείωσής τους είτε μέσω της ενίσχυσης των απορροφήσεων των αερίων του θερμοκηπίου.

90 Το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας διευκρινίζει επίσης ότι μια δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής όταν στηρίζει τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία, μεταξύ άλλων με τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

91 Επομένως, ο στόχος της κλιματικής ουδετερότητας που καθορίζεται στο ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα είναι παρόμοιος με τον στόχο του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής που υλοποιείται με τον κανονισμό περί ταξινομίας, στον βαθμό που και οι δύο αυτές πράξεις αποσκοπούν στη μείωση ή την εξάλειψη των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

92 Η εκτίμηση επιπτώσεων, όμως, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 και οι επιστημονικές αναλύσεις της συμβολής των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια και το ορυκτό αέριο στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, καθώς και η επιστημονική ανάλυση της συμμόρφωσης των

δραστηριοτήτων αυτών με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, οι οποίες διενεργήθηκαν ενόψει της έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού προκειμένου να μετρηθεί η δυνητική συμβολή των εν λόγω δραστηριοτήτων στον στόχο της μείωσης ή της εξάλειψης των αερίων του θερμοκηπίου, παρείχαν στην Επιτροπή τη δυνατότητα, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω ανάλυση, να αξιολογήσει τη συμβατότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού με τους κλιματικούς στόχους της Ένωσης για το 2030 και το 2040, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 4, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα.

93 Συνεπώς, ο πρώτος και ο ένατος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί του δεύτερου, του τρίτου, του τέταρτου, του πέμπτου, του έκτου, του έβδομου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τον τομέα της πυρηνικής ενέργειας

94 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά τρία είδη οικονομικών δραστηριοτήτων στον πυρηνικό τομέα:

– τα προεμπορικά στάδια των προηγμένων τεχνολογιών για την παραγωγή ενέργειας από πυρηνικές διεργασίες με ελάχιστα απόβλητα από τον κύκλο καυσίμων (νέα τμήματα 4.26 των παραρτημάτων I και II του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, τα οποία προστέθηκαν στα εν λόγω παραρτήματα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό),

– την κατασκευή και την ασφαλή λειτουργία νέων πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας ή θερμότητας, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής υδρογόνου, με χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνολογιών (νέα τμήματα 4.27 των παραρτημάτων I και II του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, τα οποία προστέθηκαν στα εν λόγω παραρτήματα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό),

– την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από πυρηνική ενέργεια σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις (νέα τμήματα 4.28 των παραρτημάτων I και II του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, τα οποία προστέθηκαν στα εν λόγω παραρτήματα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό) (στο εξής, από κοινού: οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια).

95 Για καθεμιά από τις δραστηριότητες αυτές που χαρακτηρίζονται ως εμπίπτουσες σε αειφόρες επενδύσεις, το παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού καθορίζει τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τον προσδιορισμό, αφενός, των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και, αφετέρου, του κατά πόσον η οικονομική δραστηριότητα προκαλεί σημαντική βλάβη σε κάποιον από τους άλλους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού περί ταξινομίας. Το δε παράρτημα II του προσβαλλόμενου κανονισμού καθορίζει τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τον προσδιορισμό, αφενός, των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και, αφετέρου, του κατά πόσον η οικονομική δραστηριότητα προκαλεί σημαντική βλάβη σε κάποιον από τους άλλους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού περί ταξινομίας.

Επί του όγδοου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ

96 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραγνωρίζει τη σχετική με τα «ουσιώδη στοιχεία» προϋπόθεση εξουσιοδότησης κατά την έννοια του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, καθόσον, με αυτόν, ο κανονισμός περί ταξινομίας ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο νομοθέτης της Ένωσης άφησε ανοικτό το ζήτημα του χαρακτηρισμού των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια ως βιώσιμων δραστηριοτήτων και επαφέθηκε συναφώς στην εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής.

97 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, εν συνόψει, το αντικείμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού εμπίπτει στα ουσιώδη στοιχεία του κανονισμού περί ταξινομίας, λόγω του πολιτικού και αμφιλεγόμενου χαρακτήρα της συμπερίληψης της πυρηνικής ενέργειας στην ταξινομία, του γράμματος του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας, το οποίο εξαιρεί την πυρηνική ενέργεια από τις οικονομικές δραστηριότητες που μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβάλλουν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, της νομικής βάσης του κανονισμού περί ταξινομίας, η οποία άπτεται της εσωτερικής αγοράς και όχι της Συνθήκης Ευρατόμ, και της επέμβασης του προσβαλλόμενου κανονισμού στο δικαίωμα ιδιοκτησίας, στην επαγγελματική ελευθερία και στην επιχειρηματική ελευθερία.

98 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Ρουμανία και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

99 Επισημαίνεται, εκ προοιμίου, ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας για τον λόγο ότι ο κανονισμός περί ταξινομίας αντιβαίνει στο άρθρο 290 ΣΛΕΕ, όπως η ίδια επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επομένως, η νομιμότητα της εξουσιοδότησης που παρέχεται στην Επιτροπή, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 1, παράγραφος 3, και το άρθρο 10, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού δεν αμφισβητείται από τη Δημοκρατία της Αυστρίας.

100 Περαιτέρω, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 290, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, με νομοθετική πράξη μπορεί να ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης μη νομοθετικών πράξεων γενικής ισχύος που συμπληρώνουν ή τροποποιούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία της νομοθετικής πράξης.

101 Η προβλεπόμενη στο άρθρο 290 ΣΛΕΕ δυνατότητα ανάθεσης εξουσιών έχει ως σκοπό να μπορεί ο νομοθέτης της Ένωσης να επικεντρώνεται στα ουσιώδη στοιχεία ενός νομοθετικού κειμένου καθώς και στα μη ουσιώδη στοιχεία ως προς τα οποία θεωρεί ότι είναι σκόπιμο να νομοθετήσει, αναθέτοντας ταυτόχρονα στην Επιτροπή το καθήκον να «συμπληρώσει» ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία της εκδοθείσας νομοθετικής πράξης ή, ακόμη, να «τροποποιήσει» τέτοιου είδους στοιχεία στο πλαίσιο της παρεχόμενης σε αυτήν εξουσιοδότησης (βλ. απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Dyson κατά Επιτροπής, C-44/16 P, EU:C:2017:357, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

102 Επομένως, οι ουσιώδεις κανόνες του ρυθμιζόμενου θέματος πρέπει να θεσπίζονται με τη βασική ρύθμιση και δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εξουσιοδότησης (βλ. απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Dyson κατά Επιτροπής, C-44/16 P, EU:C:2017:357, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

103 Εν προκειμένω, πρέπει να εξακριβωθεί αν, όπως υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, το ζήτημα αν οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια πληρούν τις προϋποθέσεις του κανονισμού περί ταξινομίας και μπορούν, ως εκ τούτου, να χαρακτηριστούν ως δραστηριότητες εμπίπτουσες στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού συνιστά ουσιώδες στοιχείο του κανονισμού, το οποίο, συνεπώς, δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο κατ' εξουσιοδότηση πράξης.

104 Τα ουσιώδη στοιχεία μιας βασικής ρύθμισης είναι εκείνα των οποίων η έγκριση προϋποθέτει πολιτικές επιλογές εμπίπτουσες στην ευθύνη του ίδιου του νομοθέτη της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-355/10, EU:C:2012:516, σκέψη 65), καθόσον απαιτεί να γίνει στάθμιση των επίμαχων αντικρουόμενων συμφερόντων βάσει πολλαπλών εκτιμήσεων, ή εκείνα των οποίων η έγκριση ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα τόσο σημαντικές επεμβάσεις σε θεμελιώδη δικαιώματα των ενδιαφερόμενων προσώπων ώστε να καθίσταται αναγκαία η παρέμβαση του νομοθέτη της Ένωσης (βλ. απόφαση της 26ης Ιουλίου 2017, Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής, C-696/15 P, EU:C:2017:595, σκέψη 78 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

105 Ο εντοπισμός των στοιχείων ορισμένου ρυθμιζόμενου θέματος που πρέπει να χαρακτηρίζονται ως ουσιώδη πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία τα οποία είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο δικαστικού ελέγχου και επιβάλλει να λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά και οι ιδιαιτερότητες του οικείου τομέα (βλ. απόφαση της 22ας Ιουνίου 2016, DK Recycling und Roheisen κατά Επιτροπής, C-540/14 P, EU:C:2016:469, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

106 Συναφώς, πρώτον, από το άρθρο 1 του κανονισμού περί ταξινομίας προκύπτει ότι σκοπός του κανονισμού αυτού είναι να θεσπίσει τα κριτήρια βάσει των οποίων καθορίζεται αν μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται περιβαλλοντικά βιώσιμη, προκειμένου να προσδιοριστεί ο βαθμός περιβαλλοντικής βιωσιμότητας μιας επένδυσης.

107 Σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού περί ταξινομίας, μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται περιβαλλοντικά βιώσιμη, εάν πληροί τα «κριτήρια περιβαλλοντικής βιωσιμότητας» που προβλέπονται στα στοιχεία α' έως δ' της διάταξης αυτής, δηλαδή εάν συμβάλλει σημαντικά στην επίτευξη ενός ή περισσοτέρων από τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού, δεν βλάπτει σημαντικά κανέναν από τους στόχους αυτούς, ασκείται σύμφωνα με τις ελάχιστες διασφαλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18 του ίδιου κανονισμού και πληροί τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που θεσπίζει η Επιτροπή σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με το άρθρο 10, παράγραφος 3, και το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού.

108 Δεύτερον, από το άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α', και το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού περί ταξινομίας συνάγεται ότι οι διατάξεις αυτές αναθέτουν στην Επιτροπή το καθήκον να συμπληρώνει τις παραγράφους 1 και 2 των εν λόγω άρθρων θεσπίζοντας τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τον καθορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

109 Από το άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο β', και το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού περί ταξινομίας προκύπτει επίσης ότι οι διατάξεις αυτές αναθέτουν στην Επιτροπή το καθήκον να συμπληρώνει το άρθρο 17 του κανονισμού θεσπίζοντας, για κάθε σχετικό

περιβαλλοντικό στόχο, τεχνικά κριτήρια ελέγχου προκειμένου να προσδιορίζεται κατά πόσον μια οικονομική δραστηριότητα, για την οποία έχουν θεσπιστεί τα προαναφερθέντα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, βλάπτει σημαντικά έναν ή περισσότερους από τους εν λόγω περιβαλλοντικούς στόχους.

110 Επιπλέον, το άρθρο 10, παράγραφος 5, και το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού περί ταξινομίας επιβάλλουν στην Επιτροπή, κατά την άσκηση της κατ' εξουσιοδότηση αυτής αρμοδιότητας, να λαμβάνει υπόψη τις απαιτήσεις του άρθρου 19 του εν λόγω κανονισμού.

111 Μεταξύ των απαιτήσεων αυτών, το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού περί ταξινομίας ορίζει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου προσδιορίζουν τις πλέον συναφείς δυνητικές συνεισφορές στον δεδομένο περιβαλλοντικό στόχο, τηρώντας παράλληλα την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις βραχυπρόθεσμες όσο και τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις μιας συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας.

112 Επιπλέον, κατά το άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού περί ταξινομίας, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες παραγωγής ενέργειας που χρησιμοποιούν στερεά ορυκτά καύσιμα δεν χαρακτηρίζονται ως περιβαλλοντικά βιώσιμες οικονομικές δραστηριότητες.

113 Εξάλλου, κατά τη νομολογία, η αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας συνεπάγεται ότι η οικεία ρύθμιση πρέπει να καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των προσώπων κατά τρόπο γενικό, ώστε να μην ευνοείται η χρήση μιας τεχνολογίας εις βάρος μιας άλλης (πρβλ. απόφαση της 24ης Μαρτίου 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

114 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θέσπισε στο άρθρο 3 του κανονισμού περί ταξινομίας κριτήρια περιβαλλοντικής βιωσιμότητας βάσει των οποίων καθορίζεται αν μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται περιβαλλοντικά βιώσιμη, προκειμένου να προσδιοριστεί ο βαθμός περιβαλλοντικής βιωσιμότητας μιας επένδυσης, χωρίς να ευνοήσει μια τεχνολογία εις βάρος μιας άλλης και αποκλείοντας μόνον τις δραστηριότητες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν στερεά ορυκτά καύσιμα. Ειδικότερα, ο νομοθέτης της Ένωσης άφησε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να συμπληρώσει τον κανονισμό περί ταξινομίας θεσπίζοντας τεχνικά κριτήρια ελέγχου για την προσαρμογή σε μελλοντικές καινοτομίες, ούτως ώστε το κανονιστικό πλαίσιο να μην είναι στατικό και να μπορεί να λαμβάνει υπόψη την περιβαλλοντική και οικονομική πρόοδο. Επισημαίνεται επίσης ότι ο κανονισμός περί ταξινομίας δεν εστιάζεται στα είδη δραστηριοτήτων, αλλά στους περιβαλλοντικούς στόχους και στα γενικά κριτήρια βάσει των οποίων καθορίζεται αν μια συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα πρέπει να θεωρηθεί βιώσιμη, με αποτέλεσμα, πλην των ορυκτών καυσίμων τα οποία εξαιρούνται ρητώς, κάθε δραστηριότητα να μπορεί δυνητικά να καλύπτεται από τον εν λόγω κανονισμό, σύμφωνα με την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας (άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού περί ταξινομίας).

115 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα κριτήρια περιβαλλοντικής βιωσιμότητας των οικονομικών δραστηριοτήτων καθορίστηκαν από τον νομοθέτη της Ένωσης στο άρθρο 3 του κανονισμού περί ταξινομίας και ότι ο νομοθέτης της Ένωσης άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο να οριστούν ως βιώσιμα όλα τα είδη δραστηριοτήτων που πληρούν τα εν λόγω κριτήρια, πλην των ορυκτών καυσίμων τα οποία εξαιρούνται ρητώς.

116 Πράγματι, δεδομένου του σκοπού και του περιεχομένου του κανονισμού περί ταξινομίας, τα ουσιώδη στοιχεία του συνίστανται, μεταξύ άλλων, στον καθορισμό των περιβαλλοντικών στόχων, των κριτηρίων περιβαλλοντικής βιωσιμότητας που προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού περί ταξινομίας και των απαιτήσεων που ισχύουν για τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου. Η Επιτροπή, όμως, καθόρισε, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία δεν εμπίπτουν στα ουσιώδη αυτά στοιχεία του κανονισμού περί ταξινομίας.

117 Ομοίως, παρέχοντας στην Επιτροπή τη δυνατότητα να καθορίζει τεχνικά κριτήρια ελέγχου για όλα τα είδη δραστηριοτήτων που πληρούν τα κριτήρια βιωσιμότητας, με εξαίρεση τις δραστηριότητες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν στερεά ορυκτά καύσιμα, ο νομοθέτης της Ένωσης προέβη σε πολιτικές επιλογές που εμπίπτουν στη δική του ευθύνη όσον αφορά τα ουσιώδη στοιχεία του κανονισμού περί ταξινομίας.

118 Επομένως, ο καθορισμός των οικονομικών δραστηριοτήτων αυτών καθεαυτών, καθώς και η θέσπιση των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου για κάθε οικονομική δραστηριότητα προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή τα κριτήρια βιωσιμότητας, δεν εμπίπτουν, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, στα ουσιώδη στοιχεία του κανονισμού περί ταξινομίας.

119 Συνεπώς, η Επιτροπή, καθόσον θέσπισε, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, τεχνικά κριτήρια ελέγχου, δεν επενέβη στα ουσιώδη στοιχεία του κανονισμού περί ταξινομίας.

120 Άλλωστε, η προσέγγιση αυτή την οποία επέλεξε ο νομοθέτης της Ένωσης έχει επίσης το πλεονέκτημα ότι παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να προσαρμόζει τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου στις τεχνολογικές εξελίξεις. Επιπλέον, δεν μπορεί να απαιτηθεί από τον νομοθέτη να απαριθμήσει όλες τις υφιστάμενες ή μελετώμενες τεχνολογίες, στο μέτρο που αυτό δεν θα επέτρεπε στη νομοθεσία να είναι ανθεκτική στις μελλοντικές εξελίξεις και θα την καθιστούσε τεχνολογικά παρωχημένη, διότι δεν θα ήταν δυνατόν να ληφθεί υπόψη η τεχνολογική καινοτομία, η οποία είναι αναπόφευκτη και επιθυμητή.

121 Το γεγονός ότι, όπως προβάλλει η Δημοκρατία της Αυστρίας, η συμπερίληψη των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια άπτεται ενός πολιτικού ζητήματος το οποίο είναι αμφιλεγόμενο μεταξύ των κρατών μελών δεν είναι ικανό να κλονίσει το ανωτέρω συμπέρασμα, δεδομένου ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν επέλεξε να εξαιρέσει τη δραστηριότητα αυτή, σε αντίθεση με την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιεί στερεά ορυκτά καύσιμα. Εν πάση περιπτώσει, το πολιτικό και αμφιλεγόμενο ζήτημα της συμπερίληψης των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια δεν ασκεί επιρροή υπό το πρίσμα του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, το οποίο ορίζει ότι στην κατ' αποκλειστικότητα ρύθμιση με νομοθετικές πράξεις υπάγονται τα ουσιώδη στοιχεία ενός τομέα, και όχι τα πολιτικά και αμφιλεγόμενα στοιχεία του.

122 Το ίδιο ισχύει και για το επιχείρημα ότι ο νομοθέτης της Ένωσης προέβη σε εξαντλητική απαρίθμηση στοιχείων στο άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας, καθώς το επιχείρημα αυτό στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού. Πράγματι, αφενός, η εν λόγω διάταξη δεν απαριθμεί εξαντλητικά τις οικονομικές δραστηριότητες που μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, αλλά τις περιπτώσεις στις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα «συμβάλλει σημαντικά στη σταθεροποίηση των συγκεντρώσεων αερίων του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα σε επίπεδο που να εμποδίζει την επικίνδυνη ανθρωπογενή παρέμβαση στο κλιματικό σύστημα», προκειμένου η δραστηριότητα αυτή να μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής.

Αφετέρου, το άρθρο 10, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού προβλέπει και άλλες περιπτώσεις στις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής.

123 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η νομική βάση του κανονισμού περί ταξινομίας θα έπρεπε να είναι το άρθρο 203 της Συνθήκης Ευρατόμ, αν ο νομοθέτης της Ένωσης είχε αποφασίσει ότι η πυρηνική ενέργεια έπρεπε να περιληφθεί στην ταξινομία, επισημαίνεται ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του κανονισμού αυτού στηριζόμενη, ιδίως, σε σφάλμα ως προς τη νομική βάση. Άλλωστε, το γεγονός ότι ο κανονισμός περί ταξινομίας δεν στηρίζεται στη Συνθήκη Ευρατόμ εξηγείται από το γεγονός ότι το αντικείμενό του αφορά όχι μόνον την πυρηνική ενέργεια, αλλά και άλλες οικονομικές δραστηριότητες. Εξάλλου, εν πάση περιπτώσει, το επιχείρημα αυτό δεν είναι ικανό να αποδείξει ότι ο χαρακτηρισμός των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια ως δραστηριοτήτων που συμβάλλουν στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής ή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή εμπίπτει στις ουσιώδεις πτυχές του κανονισμού περί ταξινομίας.

124 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα ότι η συμπερίληψη της πυρηνικής ενέργειας στην ταξινομία με τον προσβαλλόμενο κανονισμό συνιστά επέμβαση στο δικαίωμα ιδιοκτησίας (άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης), στην επαγγελματική ελευθερία (άρθρο 15 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων) και στην επιχειρηματική ελευθερία (άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων) των (χρηματοπιστωτικών) επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα το ζήτημα αυτό να εμπίπτει στην αρμοδιότητα του νομοθέτη της Ένωσης, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η παρέμβαση του νομοθέτη είναι, βεβαίως, αναγκαία όταν η εκδοθείσα πράξη επιτρέπει ιδιαίτερης σημασίας επεμβάσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα (πρβλ. απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-355/10, EU:C:2012:516, σκέψη 77).

125 Ωστόσο, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του κανονισμού περί ταξινομίας η οποία να στηρίζεται, ιδίως, στη μη εξαίρεση των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια. Άλλωστε, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι απλώς και μόνον ο καθορισμός των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια αρκεί, αφ' εαυτού, για να στοιχειοθετηθούν ιδιαίτερα σημαντικές επεμβάσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα, δεδομένου ότι το εν λόγω κράτος μέλος απλώς ισχυρίζεται ότι ο καθορισμός αυτός έχει σημαντικές συνέπειες στα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στα άρθρα 15, 16 και 17 του Χάρτη, χωρίς να προσκομίζει στοιχεία ικανά να αποδείξουν μια τέτοια προσβολή.

126 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 10, παράγραφος 3, και το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού περί ταξινομίας, κατά το μέρος που αναθέτουν στην Επιτροπή την αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού για τη συμπλήρωση του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 17 του κανονισμού αυτού, θεσπίστηκαν κατά παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ.

127 Συνεπώς, ο όγδοος λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ′ και ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης

128 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, διότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή στις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια και, επικουρικώς, διότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής της εν λόγω διάταξης.

129 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε τρία σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο αφορά τη μη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας στις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια, το δεύτερο τη μη τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού και το τρίτο την παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του εν λόγω κανονισμού καθώς και την παραβίαση της αρχής της προφύλαξης.

– Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν έχει εφαρμογή στις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια

130 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, προβάλλει, εν συνόψει, ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν έχει εφαρμογή στις οικονομικές δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, όπως οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια, διότι αφορά μόνον τις λεγόμενες «μεταβατικές» οικονομικές δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα.

131 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Ρουμανία, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, τη Σλοβακική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

132 Υπενθυμίζεται ότι, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ορισμένες οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια συνέβαλλαν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και μπορούσαν, επομένως, να θεωρηθούν ως «μεταβατικές» δραστηριότητες βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας.

133 Υπενθυμίζεται επίσης ότι, κατά το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας:

«Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 [του άρθρου αυτού], μια οικονομική δραστηριότητα για την οποία δεν υπάρχει τεχνολογικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, χαρακτηρίζεται ως συμβάλλουσα σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, όπου στηρίζει τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία που συνάδει με την πορεία για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα, συμπεριλαμβανομένης της σταδιακής εξάλειψης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, ιδίως των εκπομπών από στερεά ορυκτά καύσιμα, και εφόσον η εν λόγω δραστηριότητα:

α) διαθέτει επίπεδα εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο,

β) δεν παρεμποδίζει την εξέλιξη και την ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων χαμηλών εκπομπών άνθρακα, και

γ) δεν οδηγεί σε εγκλωβισμό περιουσιακών στοιχείων υψηλής έντασης άνθρακα, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική ζωή των στοιχείων αυτών.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου και για τη θέσπιση τεχνικών κριτηρίων ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 19, η Επιτροπή αξιολογεί τη δυνητική συμβολή και σκοπιμότητα όλων των σχετικών υφιστάμενων τεχνολογιών.»

134 Επιπλέον, στην αιτιολογική σκέψη 24 του κανονισμού περί ταξινομίας διευκρινίζεται ότι μια οικονομική δραστηριότητα που έχει ως περιβαλλοντικό στόχο τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής θα πρέπει να συμβάλλει σημαντικά στη σταθεροποίηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου είτε μέσω της αποφυγής ή μείωσής τους είτε μέσω της ενίσχυσης των απορροφήσεων των αερίων του θερμοκηπίου.

135 Στην αιτιολογική σκέψη 41 του κανονισμού περί ταξινομίας αναφέρονται επίσης τα εξής:

«Κατά τον καθορισμό και επικαιροποίηση των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου για τον περιβαλλοντικό στόχο του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη και να παρέχει κίνητρα για τη συνεχιζόμενη και αναγκαία μετάβαση προς μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού. Εκτός από τη χρήση κλιματικά ουδέτερης ενέργειας και από περισσότερες επενδύσεις σε οικονομικές δραστηριότητες και τομείς που είναι ήδη χαμηλών εκπομπών άνθρακα, η μετάβαση απαιτεί σημαντικές μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε άλλες οικονομικές δραστηριότητες και τομείς για τους οποίους δεν υπάρχουν τεχνολογικά και οικονομικά εφικτές εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Οι εν λόγω μεταβατικές οικονομικές δραστηριότητες θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως συμβάλλουσες σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, εάν οι εκπομπές τους αερίων του θερμοκηπίου είναι σημαντικά χαμηλότερες από τον μέσο όρο του κλάδου ή της βιομηχανίας, δεν παρεμποδίζουν την εξέλιξη και την ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και δεν οδηγούν σε εγκλωβισμό περιουσιακών στοιχείων μη συμβατό με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής ζωής των στοιχείων αυτών. Τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τις εν λόγω μεταβατικές οικονομικές δραστηριότητες θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω μεταβατικές δραστηριότητες διαγράφουν αξιόπιστη πορεία προς την κατεύθυνση της κλιματικής ουδετερότητας, και θα πρέπει να προσαρμόζονται αναλόγως ανά τακτά διαστήματα.»

136 Με την επιχειρηματολογία της, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας έχει εφαρμογή μόνο στις δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα και όχι στις δραστηριότητες που είναι ήδη χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, όπως οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια. Η επιχειρηματολογία αυτή απαιτεί ερμηνεία της επίμαχης διάταξης.

137 Κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται καθώς και οι στόχοι και ο σκοπός που επιδιώκονται με την πράξη της οποίας αυτή αποτελεί μέρος. Το ιστορικό της θέσπισης μιας διάταξης του δικαίου της Ένωσης μπορεί επίσης να προσφέρει

χρήσιμα στοιχεία για την ερμηνεία της (βλ. απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2024, Illumina και Grail κατά Επιτροπής, C-611/22 P και C-625/22 P, EU:C:2024:677, σκέψη 116 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

138 Κατά πρώτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας βασίζεται στη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας. Υποστηρίζει, πρώτον, ότι η διάταξη αυτή καλύπτει μόνον τις οικονομικές δραστηριότητες για τις οποίες «δεν υπάρχει τεχνολογικά […] εφικτή εναλλακτική λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών» και οι οποίες «στηρίζ[ουν] τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία». Εξ αυτού συνάγει ότι η ανωτέρω διάταξη αφορά μόνον τις δραστηριότητες οι οποίες δεν είναι μεν οι ίδιες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, πλην όμως μπορούν να χρησιμοποιηθούν για περιορισμένη μεταβατική περίοδο, ελλείψει βιώσιμων εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

139 Επ’ αυτού, επιβάλλεται, βεβαίως, η διαπίστωση ότι η περιεχόμενη στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας αναφορά σε οικονομική δραστηριότητα για την οποία δεν υπάρχει τεχνολογικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καλύπτει τις δραστηριότητες που δεν είναι χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

140 Ωστόσο, το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν αφορά «δραστηριότητες που δεν είναι χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών», όπως φαίνεται να υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, αλλά «δραστηριότητ[ες] για τ[ις] οποί[ες] δεν υπάρχ[ουν] τεχνολογικά και οικονομικά εφικτ[ές] εναλλακτικ[ές] λύσ[εις] χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών», με αποτέλεσμα η διάταξη αυτή να μπορεί επίσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καλύπτει δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Επομένως, η γραμματική ερμηνεία την οποία επικαλείται η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν επιρρωννύεται από το γράμμα της διάταξης αυτής.

141 Δεύτερον, κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχεία α′ έως γ′, του κανονισμού περί ταξινομίας επιβεβαιώνει την ερμηνεία της, καθόσον προβλέπει ότι μια οικονομική δραστηριότητα, για να εμπίπτει στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, πρέπει να διαθέτει επίπεδα εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που να αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο. Επομένως, η διάταξη αυτή εφαρμόζει το λεγόμενο κριτήριο του «πρώτου στην κατηγορία του», υπό την έννοια ότι επιτρέπει να χαρακτηριστούν ως συμβάλλουσες σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής οικονομικές δραστηριότητες οι οποίες, στο παρόν στάδιο εξέλιξης της τεχνολογίας, είναι μεν υψηλής έντασης άνθρακα, πλην όμως αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο, ελλείψει οποιασδήποτε εφικτής τεχνικής και οικονομικής εναλλακτικής λύσης χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

142 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας αναφέρεται σε οικονομική δραστηριότητα η οποία «διαθέτει επίπεδα εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο».

143 Ωστόσο, η απαίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν προϋποθέτει ότι η επίμαχη οικονομική δραστηριότητα είναι υψηλής έντασης άνθρακα και δεν είναι δυνατόν να πληρούται από δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

144 Πράγματι, εξ ορισμού, μια οικονομική δραστηριότητα χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών σε έναν συγκεκριμένο τομέα ή κλάδο μπορεί να έχει επίπεδα εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον εν λόγω τομέα ή κλάδο.

145 Το ίδιο ισχύει για την απαίτηση κατά την οποία η επίμαχη οικονομική δραστηριότητα «δεν παρεμποδίζει την εξέλιξη και την ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων χαμηλών εκπομπών άνθρακα» και η οποία προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας, καθώς και για την απαίτηση κατά την οποία η επίμαχη δραστηριότητα «δεν οδηγεί σε εγκλωβισμό περιουσιακών στοιχείων υψηλής έντασης άνθρακα», λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας οικονομικής ζωής των στοιχείων αυτών, και η οποία προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του εν λόγω κανονισμού.

146 Πράγματι, αφενός, η επένδυση σε οικονομική δραστηριότητα χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών δεν παρεμποδίζει την εξέλιξη και την ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, αλλά, αντιθέτως, μπορεί να προωθήσει την εξέλιξη και την ανάπτυξη τέτοιων λύσεων. Αφετέρου, η επένδυση σε μια τέτοια δραστηριότητα δεν οδηγεί σε εγκλωβισμό περιουσιακών στοιχείων υψηλής έντασης άνθρακα, δεδομένου ότι αφορά περιουσιακά στοιχεία χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

147 Ως εκ τούτου, οι δύο αυτές απαιτήσεις είναι δυνατόν να πληρούνται εξίσου τόσο από οικονομικές δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα όσο και από δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

148 Επομένως, από τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχεία α′ έως γ′, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν μπορεί να συναχθεί ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή στις δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και ότι αφορά μόνον τις δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα.

149 Κατά δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας στηρίζεται στη συστηματική ερμηνεία του κανονισμού περί ταξινομίας. Φρονεί ότι, δεδομένου ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια δεν περιέχονται στον κατάλογο του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών οι οποίες πρέπει να περιληφθούν στην ταξινομία. Επιπλέον, το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού πρέπει να θεωρηθεί ως στενά ερμηνευόμενη παρέκκλιση από τον κατάλογο του άρθρου 10, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού και να αφορά μόνον τις δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα.

150 Ωστόσο, επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι μια συγκεκριμένη δραστηριότητα δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν εμποδίζει το ενδεχόμενο η δραστηριότητα αυτή να πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από τη φράση «για τους σκοπούς της παραγράφου 1» που απαντά στην αρχή της παραγράφου 2, η εν λόγω παράγραφος 2 προβλέπει ακριβώς εναλλακτικές προϋποθέσεις σε σχέση με εκείνες της παραγράφου 1 για τις δραστηριότητες που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου αυτής.

151 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι η αιτιολογική σκέψη 41 του κανονισμού περί ταξινομίας επιβεβαιώνει την ερμηνεία της, καθόσον σε αυτήν αναφέρεται, εν συνόψει, ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τις μεταβατικές οικονομικές δραστηριότητες θα πρέπει να

διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω δραστηριότητες «διαγράφουν αξιόπιστη πορεία προς την κατεύθυνση της κλιματικής ουδετερότητας». Κατά την άποψή της, μια τέτοια εξέλιξη είναι δυνατή μόνον για τις δραστηριότητες που δεν είναι ήδη χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

152 Εντούτοις, η απαίτηση κατά την οποία τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τις μεταβατικές οικονομικές δραστηριότητες θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω δραστηριότητες διαγράφουν αξιόπιστη πορεία προς την κατεύθυνση της κλιματικής ουδετερότητας μπορεί επίσης να αφορά δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, καθόσον επιτάσσει οι επίμαχες δραστηριότητες να τείνουν προς τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

153 Επομένως, η συστηματική ερμηνεία την οποία επικαλείται η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν εμποδίζει να θεωρηθεί η πυρηνική ενέργεια ως δραστηριότητα χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών εμπίπτουσα στο άρθρο 10, παράγραφος 2 του κανονισμού περί ταξινομίας. Άλλωστε, σκοπός της εν λόγω διάταξης είναι ακριβώς να λαμβάνονται υπόψη οι οικονομικές δραστηριότητες που προωθούν τη μετάβαση προς μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία, ακόμη και αν δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ειδικές προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού.

154 Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 41 του κανονισμού περί ταξινομίας προκύπτει ότι σκοπός του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού είναι να διευκολύνει τη μετάβαση προς μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία, με χρήση, παράλληλα, κλιματικά ουδέτερων πηγών ενέργειας και άλλων μεταβατικών οικονομικών δραστηριοτήτων. Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι κλιματικά ουδέτερες πηγές ενέργειας, οι οποίες θεωρείται ότι διευκολύνουν τη μετάβαση προς μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία, είναι μόνον εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 10, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

155 Κατά τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του κανονισμού περί ταξινομίας προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης αποφάσισε, αφαιρώντας από το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού αυτού την αναφορά στις κλιματικά ουδέτερες πηγές ενέργειας, προκειμένου να περιορίσει την εν λόγω διάταξη στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ότι η πυρηνική ενέργεια δεν περιλαμβάνεται στην ταξινομία μεταξύ των τρόπων παραγωγής ενέργειας που συμβάλλουν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής.

156 Επ’ αυτού, πρέπει ωστόσο να επισημανθεί ότι το γεγονός ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν αναφέρει τις κλιματικά ουδέτερες πηγές ενέργειας δεν αποδεικνύει ότι πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να εξαιρέσει τις κλιματικά ουδέτερες πηγές ενέργειας από τον κανονισμό περί ταξινομίας, αλλά ότι πρόθεσή του ήταν μόνο να εξαιρέσει αυτό το είδος δραστηριοτήτων από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης, με αποτέλεσμα το γεγονός αυτό να μην προδικάζει το ενδεχόμενο να εμπίπτουν τέτοιες δραστηριότητες στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου.

157 Άλλωστε, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, οι οικονομικές δραστηριότητες για τις οποίες η τελευταία δεν μπορεί να θεσπίσει τεχνικά κριτήρια ελέγχου μνημονεύονται ρητώς στο άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού περί ταξινομίας. Αν ο νομοθέτης ήθελε να αποκλείσει τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, θα ανέφερε τις δραστηριότητες αυτές στο άρθρο 19, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού. Αντιθέτως, το ότι η διάταξη αυτή

δεν περιέχει αναφορά στις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια αποδεικνύει ότι πρόθεση του νομοθέτη δεν ήταν να αποκλείσει τις εν λόγω δραστηριότητες από την κατηγορία των περιβαλλοντικά βιώσιμων δραστηριοτήτων.

158 Κατά τέταρτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας βασίζεται στην τελολογική ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού περί ταξινομίας. Υποστηρίζει ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού αποσκοπεί στον αναπροσανατολισμό των ροών χρηματοδότησης προς τις οικονομικές δραστηριότητες με τη χαμηλότερη δυνατή ένταση άνθρακα, εφόσον δεν υπάρχει καμία τεχνολογικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική λύση μηδενικής ή χαμηλής έντασης άνθρακα, και στην προώθηση, κατ' αυτόν τον τρόπο, των «πρώτων στην κατηγορία τους» τεχνολογιών υψηλής έντασης άνθρακα. Δεδομένου ότι η πυρηνική ενέργεια, η οποία έχει χαμηλές ανθρακούχες εκπομπές, δεν συνιστά τέτοια δραστηριότητα, ο χαρακτηρισμός της ως μεταβατικής δραστηριότητας κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας θα καθιστούσε άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας τις διατάξεις του κανονισμού αυτού που αποσκοπούν στην προώθηση των τεχνολογιών υψηλής έντασης άνθρακα.

159 Εντούτοις, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, από την τελολογική και συστηματική ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 1, και τις αιτιολογικές σκέψεις 24 και 41 αυτού, συνάγεται ότι οι λεγόμενες «μεταβατικές» δραστηριότητες, κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο η', σημείο ii, του εν λόγω κανονισμού αφορούν δραστηριότητες οι οποίες, μολονότι δεν πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού, αποτρέπουν ή μειώνουν παρά ταύτα τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και επιδιώκουν ως εκ τούτου, σε μεταβατική βάση, τον περιβαλλοντικό στόχο του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής. Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του στόχου αυτού, οι μεταβατικές δραστηριότητες είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν δραστηριότητες οι οποίες δεν είναι χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και για τις οποίες δεν υπάρχουν τεχνολογικά και οικονομικά εφικτές εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, αλλά και, κατά μείζονα λόγο, δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας. Τυχόν ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού υπό την έννοια ότι αυτό μπορεί να αφορά μόνον δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα θα ήταν αντίθετη προς τον σκοπό του εν λόγω κανονισμού.

160 Συνεπώς, η τελολογική ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας επιβεβαιώνει ότι η διάταξη αυτή μπορεί να εφαρμοστεί σε δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, όπως οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια.

161 Κατά πέμπτον, κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, η Επιτροπή, εκτιμώντας, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, ότι δεν υπάρχουν «σε επαρκή κλίμακα» εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών αντί της πυρηνικής ενέργειας «ώστε να καλύπτεται η ζήτηση ενέργειας με συνεχή και αξιόπιστο τρόπο», διεύρυνε το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, διότι ο κανονισμός αυτός δεν έχει ως σκοπό τη διασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού, αλλά τον χαρακτηρισμό των οικονομικών δραστηριοτήτων ως περιβαλλοντικά βιώσιμων προκειμένου να προσδιοριστεί ο βαθμός περιβαλλοντικής βιωσιμότητας μιας επένδυσης.

162 Επισημαίνεται επ' αυτού ότι από την αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια είναι δραστηριότητες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, οι οποίες όμως δεν συνιστούν ενέργεια από

ανανεώσιμες πηγές κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας και δεν εμπίπτουν στις άλλες κατηγορίες οικονομικών δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στις διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχεία β′ έως θ′, του εν λόγω κανονισμού.

163 Η Επιτροπή εκτίμησε επίσης, στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, στο μέτρο που η παραγωγή πυρηνικής ενέργειας έχει σχεδόν μηδενικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και δεν υπάρχουν άλλες τεχνολογικά και οικονομικά εφικτές εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών σε επαρκή κλίμακα ώστε να καλύπτεται η ζήτηση ενέργειας με συνεχή και αξιόπιστο τρόπο, οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια συμβάλλουν στους στόχους μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και πρέπει να χαρακτηριστούν ως δραστηριότητες αποκαλούμενες «μεταβατικές», κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας.

164 Συναφώς, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι το άρθρο 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι, στο πλαίσιο της εγκαθίδρυσης ή της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης να προστατευθεί και να βελτιωθεί το περιβάλλον, η πολιτική της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, σε πνεύμα αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών, έχει ως σκοπό να διασφαλίζει τη λειτουργία της αγοράς ενέργειας, να διασφαλίζει τον ενεργειακό εφοδιασμό της Ένωσης, να προωθεί την ενεργειακή αποδοτικότητα και την εξοικονόμηση ενέργειας καθώς και την ανάπτυξη νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, και να προωθεί τη διασύνδεση των ενεργειακών δικτύων.

165 Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι τόσο τα θεσμικά όργανα της Ένωσης όσο και τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, στο πλαίσιο της εγκαθίδρυσης ή της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, την αρχή της ενεργειακής αλληλεγγύης, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 194 ΣΛΕΕ, μεριμνώντας, ιδίως, ώστε να διασφαλίζεται ο ενεργειακός εφοδιασμός εντός της Ένωσης, πράγμα που συνεπάγεται όχι μόνον την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, όταν αυτές δημιουργούνται, αλλά και τη λήψη μέτρων για την αποτροπή καταστάσεων κρίσης (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Γερμανία κατά Πολωνίας, C-848/19 P, EU:C:2021:598, σκέψη 69).

166 Επομένως, όταν η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα που αποσκοπούν στην εγκαθίδρυση ή τη διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, όπως είναι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, ο οποίος θέτει σε εφαρμογή τον κανονισμό περί ταξινομίας, του οποίου νομική βάση είναι το άρθρο 114 ΣΛΕΕ, οφείλει να μεριμνά για τη διασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού εντός της Ένωσης.

167 Δεύτερον, ο κανονισμός περί ταξινομίας έχει ως σκοπό την προώθηση της μετάβασης σε μια κυκλική οικονομία ασφαλή, κλιματικά ουδέτερη, με ανθεκτικότητα στις κλιματικές μεταβολές και μεγαλύτερη αποδοτικότητα ως προς τη χρήση των πόρων, όπως προκύπτει ιδίως από την αιτιολογική σκέψη 4 αυτού.

168 Ο σκοπός αυτός όμως θα διακυβευόταν, εάν η χρήση πηγών ενέργειας που θεωρούνται ως συμβάλλουσες σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής δεν καθιστούσε δυνατό τον επαρκή ενεργειακό εφοδιασμό για την κάλυψη της ζήτησης ενέργειας.

169 Τρίτον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας αναφέρεται στη μη ύπαρξη «τεχνολογικά και οικονομικά εφικτής» εναλλακτικής λύσης χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Θέτοντας όμως ως προϋπόθεση για την ύπαρξη εναλλακτικών λύσεων

το να είναι αυτές τεχνολογικά και οικονομικά εφικτές, ο νομοθέτης της Ένωσης έδωσε έμφαση στην πρακτικότητα και τη διαθεσιμότητα των λύσεων αυτών, πράγμα που αποτελεί τη βάση της επιταγής περί διασφάλισης του εφοδιασμού και κάλυψης των ενεργειακών αναγκών της Ένωσης. Επομένως, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά μεταβατικές δραστηριότητες για τις οποίες δεν υπάρχουν ρεαλιστικές και εφικτές εναλλακτικές λύσεις που να επιτρέπουν στην Ένωση να συνεχίσει να καλύπτει τις ενεργειακές της ανάγκες.

170 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας εφαρμόζοντας τη διάταξη αυτή στις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια.

171 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται, επικουρικώς, η μη τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας

172 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, ισχυρίζεται, εν συνόψει, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, καθόσον οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις που προβλέπει η διάταξη αυτή.

173 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Ρουμανία, τη Σλοβακική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

174 Πρώτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι η συμπερίληψη της πυρηνικής ενέργειας στην ταξινομία αντιβαίνει στην προϋπόθεση κατά την οποία δεν πρέπει να υπάρχει τεχνολογικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, δεδομένου ότι υπάρχουν ήδη τέτοιες εναλλακτικές λύσεις αντί της πυρηνικής ενέργειας υπό τη μορφή ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, οι οποίες είναι προτιμότερες από την πυρηνική ενέργεια.

175 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας κρίνοντας ότι οι εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών αντί της πυρηνικής ενέργειας δεν είναι ακόμη επαρκώς διαθέσιμες, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν περιορίζεται στις επαρκώς διαθέσιμες εναλλακτικές λύσεις.

176 Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η Δημοκρατία της Αυστρίας βασίζεται στην απάντηση της πλατφόρμας, στην οποία η τελευταία διαπιστώνει την «προφανή ύπαρξη» άλλων διαθέσιμων και εφικτών τρόπων παραγωγής ενέργειας, καθώς και στο γεγονός ότι η μη χρήση της πυρηνικής ενέργειας από την πλειονότητα των κρατών μελών καταδεικνύει ότι υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, όπως διαπίστωσε η Bundesamt für Sicherheit in der nuklearen Entsorgung (Ομοσπονδιακή Υπηρεσία για την Ασφάλεια στη Διάθεση των Πυρηνικών Αποβλήτων, Γερμανία, στο εξής: BASE) στην τεχνική γνωμοδότησή της, με την οποία έκρινε ότι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας είναι τεχνολογικά διαθέσιμες και οικονομικά πιο συμφέρουσες.

177 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 164 έως 169 ανωτέρω, η προϋπόθεση κατά την οποία δεν πρέπει να υπάρχει τεχνολογικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών πρέπει να εκτιμάται λαμβανομένης υπόψη της επιταγής περί διασφάλισης του εφοδιασμού.

178 Επιπλέον, οι γενικοί ισχυρισμοί της πλατφόρμας και της BASE στους οποίους παραπέμπει η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αρκούν για να άρουν το βάσιμο της διαπίστωσης της Επιτροπής ότι, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ελλείψει τεχνολογικά και οικονομικά εφικτής εναλλακτικής λύσης χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών σε επαρκή κλίμακα ώστε να καλύπτεται η ζήτηση ενέργειας με συνεχή και αξιόπιστο τρόπο (βλ. αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Πράγματι, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι οι εναλλακτικές λύσεις με χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είναι τεχνολογικά και οικονομικά εφικτές και, ειδικότερα, ότι είναι δυνατόν να καλυφθεί η ζήτηση ενέργειας αποκλειστικά με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

179 Επομένως, το ανωτέρω επιχείρημα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως προβαίνοντας στη διαπίστωση αυτή.

180 Δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, διότι η διάταξη αυτή προϋποθέτει ότι μια οικονομική δραστηριότητα μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής μόνον εάν στηρίζει τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία που συνάδει με την πορεία για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα, σύμφωνα με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού (ΕΕ 2016, L 282, σ. 4).

181 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στους κλιματικούς στόχους της συμφωνίας του Παρισιού, διότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου θεωρούν τις δραστηριότητες που ασκούνται στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας ως συμβάλλουσες σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, ενώ οι δραστηριότητες αυτές δεν μπορούν να οδηγήσουν σε μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου παρά μόνο στο απώτερο μέλλον και δεν μπορούν να συμβάλουν στον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2030 ή το 2050. Ειδικότερα, τα εν λόγω κριτήρια επιτρέπουν στους νέους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής που θα έχουν λάβει άδεια κατασκευής έως το 2045 και στους υφιστάμενους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής που θα έχουν τροποποιηθεί έως το 2040 να ευθυγραμμιστούν με την ταξινομία όταν θα είναι πολύ αργά για να συμβάλουν στον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας.

182 Υπενθυμίζεται, κατ’ αρχάς, ότι, κατά το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, «μια οικονομική δραστηριότητα […] χαρακτηρίζεται ως συμβάλλουσα σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, όπου στηρίζει τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία που συνάδει με την πορεία για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα […]».

183 Το άρθρο 2, σημείο 5, του κανονισμού περί ταξινομίας ορίζει ότι ως «μετριασμός της κλιματικής αλλαγής» νοείται η διαδικασία «συγκράτησης της αύξησης της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη πολύ κάτω από τους 2 °C και καταβολής προσπαθειών για τον περιορισμό της σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα, κατά τα προβλεπόμενα στη συμφωνία του Παρισιού».

184 Η αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού περί ταξινομίας, η οποία παραπέμπει επίσης στη συμφωνία του Παρισιού, αναφέρει ότι ο κανονισμός αυτός «είναι ένα σημαντικό βήμα για να επιτευχθεί ο στόχος μιας κλιματικά ουδέτερης Ένωσης ως το 2050».

185 Επομένως, ο κανονισμός περί ταξινομίας έχει ακριβώς ως σκοπό, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 3 και στο άρθρο 10, παράγραφος 2, να διασφαλίσει την επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού που ενσωματώνονται στις διατάξεις του.

186 Επιπλέον, το ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα ορίζει, στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, έναν «δεσμευτικό στόχο για κλιματική ουδετερότητα στην Ένωση έως το 2050, με σκοπό την επίτευξη του μακροπρόθεσμου στόχου θερμοκρασίας που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της συμφωνίας του Παρισιού», ο οποίος μνημονεύεται στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

187 Εξάλλου, η συμφωνία του Παρισιού δεσμεύει την Ένωση, καθώς εγκρίθηκε, εξ ονόματος της Ένωσης, με την απόφαση (ΕΕ) 2016/1841 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2016, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας του Παρισιού που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (ΕΕ 2016, L 282, σ. 1). Ως εκ τούτου, η συμφωνία αυτή υπερισχύει των πράξεων του παράγωγου δικαίου της Ένωσης και οι τελευταίες πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, σύμφωνα με τις διατάξεις της συμφωνίας. Επομένως, ο κανονισμός περί ταξινομίας πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, σύμφωνα με τη συμφωνία του Παρισιού (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2024, EUIPO κατά The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, σκέψη 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 17ης Οκτωβρίου 2024, PT Pelita Agung Agrindustri και PT Permata Hijau Palm Oleo κατά Επιτροπής, C-112/23 P, EU:C:2024:899, σκέψη 38).

188 Επ' αυτού, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 3, στοιχεία α′ και β′, της Σύμβασης της Βιέννης περί του δικαίου των συνθηκών, της 23ης Μαΐου 1969, για την ερμηνεία μιας συνθήκης πρέπει, μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπόψη, μαζί με το σύνολο της συνθήκης, κάθε μεταγενέστερη συμφωνία μεταξύ των μερών που αφορά την ερμηνεία της συνθήκης ή την εφαρμογή των διατάξεών της, καθώς και κάθε μεταγενέστερη πρακτική που ακολουθείται κατά την εφαρμογή της συνθήκης αυτής, η οποία συνιστά συμφωνία των μερών ως προς την ερμηνεία της συνθήκης. Ως προς το ζήτημα αυτό, το Δικαστήριο έχει τονίσει ότι ούτε απαγορεύεται ούτε και είναι ασύνηθες, κατά το διεθνές δίκαιο, να προβλέπεται η δυνατότητα των συμβαλλομένων μερών διεθνούς συμφωνίας να διευκρινίζουν την ερμηνεία της, καθώς εξελίσσεται η κοινή βούλησή τους σχετικά με το περιεχόμενο της συμφωνίας αυτής. Τέτοιες διευκρινίσεις μπορούν να γίνονται είτε από τα ίδια τα συμβαλλόμενα μέρη είτε από όργανο το οποίο έχει συσταθεί και έχει εξουσιοδοτηθεί από τα συμβαλλόμενα μέρη να λαμβάνει δεσμευτικές για εκείνα αποφάσεις. Οι ερμηνευτικές αυτές πράξεις έχουν, στην περίπτωση αυτή, τις έννομες συνέπειες που απορρέουν από το άρθρο 31, παράγραφος 3, στοιχείο α′, της Σύμβασης της Βιέννης περί του δικαίου των συνθηκών [απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2023, Scuola europea di Varese, C-431/22, EU:C:2023:1021, σκέψη 76· πρβλ. επίσης γνωμοδότηση 1/17 (ΣΟΕΣ ΕΕ-Καναδά), της 30ής Απριλίου 2019, EU:C:2019:341, σκέψεις 233 και 234].

189 Όσον αφορά τη συμφωνία του Παρισιού, κατά την 28η διάσκεψη των μερών της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (COP28), στο σημείο ΙΙ, παράγραφος 28, στοιχείο ε′, της απόφασής τους 1/CMA.5, «Αποτελέσματα του πρώτου παγκόσμιου απολογισμού», τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του Παρισιού υπογράμμισαν «την ανάγκη να μειωθούν σαφώς, γρήγορα και με βιώσιμο τρόπο οι εκπομπές αερίων του

θερμοκηπίου σύμφωνα με τις πορείες που οδηγούν σε αύξηση της θερμοκρασίας κατά 1,5 °C» και δεσμεύτηκαν «να συμβάλουν στις παγκόσμιες προσπάθειες», όπως είναι η «επιτάχυνση της υιοθέτησης τεχνολογιών μηδενικών ή χαμηλών εκπομπών, συμπεριλαμβανομένης […] της πυρηνικής ενέργειας».

190 Ως εκ τούτου, ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας σύμφωνη με τη συμφωνία του Παρισιού, όπως η ίδια ερμηνεύθηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας κατά την COP 28 σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 3, στοιχεία α′ και β′, της Σύμβασης της Βιέννης περί του δικαίου των συνθηκών, επιβεβαιώνει ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια μπορούν να συνιστούν δραστηριότητες που συμβάλλουν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, στηρίζοντας τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία που συνάδει με την πορεία για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα.

191 Διευκρινίζεται ότι, κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, οι διάδικοι, απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, είχαν την ευκαιρία να διατυπώσουν την άποψή τους επί των συμπερασμάτων που μπορούν να αντληθούν από μια τέτοια σύμφωνη προς τη συμφωνία του Παρισιού ερμηνεία.

192 Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι από το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, του οποίου η νομιμότητα δεν αμφισβητείται, προκύπτει ότι οι εν λόγω κλιματικοί στόχοι επιτυγχάνονται όταν η επίμαχη οικονομική δραστηριότητα στηρίζει τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία μέσω, ιδίως, της εξάλειψης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Πρέπει επίσης να υπενθυμιστεί ότι η Επιτροπή επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού, βάσει των γνωμών που συνέλεξε κατά τη διαδικασία έκδοσης του κανονισμού αυτού, ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια είναι χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, ότι η παραγωγή πυρηνικής ενέργειας έχει σχεδόν μηδενικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την πιθανή σημαντική συμβολή της πυρηνικής ενέργειας στους στόχους μετριασμού της κλιματικής αλλαγής ήταν εκτενή και σαφή.

193 Τέλος, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των ισχυρισμών της ότι η κατασκευή και η λειτουργία νέων πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής βάσει αδειών κατασκευής εκδοθεισών μεταξύ 2023 και 2045 δεν θα μπορούσαν να συμβάλουν στον στόχο του ουδέτερου ισοζυγίου άνθρακα έως το 2050, αλλά μόνο στο απώτερο μέλλον. Πράγματι, περιορίζεται στο να παραθέσει τον ισχυρισμό της πλατφόρμας κατά τον οποίο οι νέοι πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής που θα έχουν λάβει άδεια κατασκευής έως το 2045 θα μπορούν να ευθυγραμμιστούν με την ταξινομία ακόμη και αν τεθούν σε λειτουργία πολύ αργά για να συμβάλουν στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής.

194 Ωστόσο, η πυρηνική ενέργεια έχει πολύ χαμηλές τιμές εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και, ως εκ τούτου, μπορεί να συμβάλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής περιορίζοντας τη χρήση πηγών ενέργειας υψηλής έντασης άνθρακα.

195 Άλλωστε, ο ισχυρισμός ότι οι δραστηριότητες αυτές μπορούν να οδηγήσουν σε μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου μόνο στο απώτερο μέλλον και όχι έως το 2050, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένος, δεν είναι ικανός να καταδείξει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δεδομένου ότι η υποτιθέμενη έλλειψη αποτελεσματικότητας

μιας πράξης δεν συνεπάγεται την έλλειψη νομιμότητας της πράξης αυτής (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001, Jippes κ.λπ., C-189/01, EU:C:2001:420, σκέψη 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

196 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσθέτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο άρθρο 1, παράγραφος 2, και στην αιτιολογική σκέψη 16 της απόφασης (ΕΕ) 2022/591 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2022, σχετικά με γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2030 (ΕΕ 2022, L 114, σ. 22), βάσει των οποίων η Ένωση πρέπει να επιδιώξει την πράσινη μετάβαση και να στηρίξει την οικονομία της στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, δεδομένου ότι η μακροπρόθεσμη προώθηση των εγκαταστάσεων πυρηνικής ενέργειας, η οποία προκύπτει από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, είναι εκ διαμέτρου αντίθετη προς τον στόχο αυτόν.

197 Επ' αυτού, αρκεί η επισήμανση ότι η πυρηνική ενέργεια αποτελεί μεταβατική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας.

198 Ως εκ τούτου, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας συμπληρώνουν τις δράσεις της Ένωσης για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

199 Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στην απόφαση 2022/591, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί το περιεχόμενο των διατάξεων της εν λόγω απόφασης.

200 Συνεπώς, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας σχετικά με τη μη στήριξη της μετάβασης προς μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία σύμφωνα με τον στόχο του 1,5 °C πρέπει να απορριφθούν.

201 Τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι η συμπερίληψη, στην ταξινομία, των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια αντιβαίνει στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας, καθόσον η πυρηνική ενέργεια δεν έχει επίπεδα εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που να αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο κατά την έννοια της διάταξης αυτής, δηλαδή στον τομέα της παραγωγής ενέργειας, ιδίως σε σύγκριση με την υδροηλεκτρική και την αιολική ενέργεια.

202 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας ερμηνεύει εσφαλμένως τον κανονισμό περί ταξινομίας, διότι η προϋπόθεση κατά την οποία μια δραστηριότητα πρέπει να έχει επίπεδα εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που να αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι πρέπει να πρόκειται για τη δραστηριότητα με τις χαμηλότερες ανθρακούχες εκπομπές στον οικείο τομέα ή κλάδο.

203 Πράγματι, από την αιτιολογική σκέψη 41 του κανονισμού περί ταξινομίας προκύπτει ότι οι μεταβατικές οικονομικές δραστηριότητες θα πρέπει να θεωρούνται ως συμβάλλουσες σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, ιδίως εάν οι εκπομπές τους σε αέρια του θερμοκηπίου είναι σημαντικά χαμηλότερες από τον μέσο όρο του κλάδου ή της βιομηχανίας.

204 Επομένως, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια μπορούσαν να θεωρηθούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ως αντιστοιχούσες στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

205 Τέταρτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ασύμβατος προς το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας, δεδομένου ότι οι επενδύσεις στην πυρηνική ενέργεια εμποδίζουν την ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

206 Η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται, εν συνόψει, ότι πολλές μελέτες αποδεικνύουν ότι η πυρηνική ενέργεια και οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας δεν αλληλοσυμπληρώνονται, αλλά αλληλοζημιώνονται, και ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκτρέπει έτσι οικονομικούς πόρους από τη βραχυπρόθεσμη εγκατάσταση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

207 Επ’ αυτού, υπενθυμίζεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή έκρινε ότι η πυρηνική ενέργεια, εξασφαλίζοντας την κάλυψη των βασικών ενεργειακών αναγκών, διευκολύνει την ανάπτυξη διαλειπουσών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και δεν παρεμποδίζει την εξέλιξή τους.

208 Επισημαίνεται επίσης ότι ο κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμός 2021/2139 θεσπίζει τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία καλύπτουν διάφορους τομείς και οικονομικές δραστηριότητες που μπορούν να συμβάλουν στους στόχους μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

209 Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, ο οποίος δεν είναι δυνατόν να εξεταστεί ανεξάρτητα από τους λοιπούς κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμούς που έχουν εκδοθεί βάσει του κανονισμού περί ταξινομίας, θέτει προτεραιότητα στις επενδύσεις σε οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια έναντι των επενδύσεων που σχετίζονται με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

210 Η ανωτέρω ερμηνεία του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι σύμφωνη με το άρθρο 194, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κατά το οποίο κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να καθορίζει τους όρους εκμετάλλευσης των ενεργειακών του πόρων, την επιλογή του μεταξύ διαφόρων ενεργειακών πηγών και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού (πρβλ. απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2020, Αυστρία κατά Επιτροπής, C-594/18 P, EU:C:2020:742, σκέψεις 48 και 80).

211 Επιπλέον, με την επιχειρηματολογία της, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι η πυρηνική ενέργεια στερείται ευελιξίας και, ως εκ τούτου, η αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας θα επιδείνωνε το οικονομικό μοντέλο των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, μειώνοντας τη διάρκεια χρήσης τους. Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι αυτός είναι ένας γενικός ισχυρισμός του οποίου η σημασία για την προκειμένη περίπτωση μπορεί να ποικίλλει ανάλογα, αφενός, με την επιλογή κάθε κράτους μέλους, κατά τα όσα υπενθυμίστηκαν στη σκέψη 210 ανωτέρω, και, αφετέρου, με τη δυνατότητα των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής να προσαρμόζουν τη λειτουργία τους ώστε να ανταποκρίνονται στην εξέλιξη της ζήτησης και της προσφοράς, όπως υποστήριξαν η Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία.

212 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή προσκόμισε επίσης μελέτη η οποία θέτει εν αμφιβόλω τη διαπίστωση που περιέχεται στις προσκομισθείσες από τη Δημοκρατία της Αυστρίας μελέτες. Σύμφωνα, όμως, με πάγια νομολογία, πρέπει να αναγνωρίζεται στην Επιτροπή ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την αξιολόγηση επιστημονικών μελετών καθώς και την επιλογή των μελετών που πρέπει να υπερισχύουν των άλλων, ανεξαρτήτως της χρονολογίας τους (αποφάσεις της 24ης Οκτωβρίου 2018, Deza κατά Επιτροπής, T-400/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:712, σκέψη 95, και της 5ης Ιουλίου 2023, TIB Chemicals κατά Επιτροπής, T-639/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2023:374, σκέψη 34).

213 Επομένως, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αρκούν για να άρουν το βάσιμο της εκτίμησης της Επιτροπής ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια διευκολύνουν την ανάπτυξη διαλειπουσών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και δεν παρεμποδίζουν την εξέλιξή τους.

214 Ως εκ τούτου, τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια διευκολύνουν την ανάπτυξη διαλειπουσών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και δεν παρεμποδίζουν την εξέλιξή τους.

215 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσάπτει επίσης στην Επιτροπή ότι δεν προέβη σε σχετική εξέταση, με αποτέλεσμα ο προσβαλλόμενος κανονισμός να είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένος.

216 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξης και πρέπει να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξης πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (βλ. απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, σκέψεις 85 και 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

217 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμον την εκτίμησή της ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια διευκολύνουν την ανάπτυξη διαλειπουσών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και δεν παρεμποδίζουν την εξέλιξή τους. Πράγματι, από την αιτιολογική αυτή σκέψη συνάγεται ότι η πυρηνική ενέργεια, εξασφαλίζοντας την κάλυψη των βασικών ενεργειακών αναγκών, διευκολύνει την ανάπτυξη διαλειπουσών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και, ως εκ τούτου, δεν παρεμποδίζει την εξέλιξή τους.

218 Δεν μπορεί επίσης να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν προέβη σε σχετική εξέταση, δεδομένου ότι η εκτίμηση που μνημονεύεται στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού αποδεικνύει ότι η Επιτροπή εξέτασε το ζήτημα αυτό.

219 Πέμπτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι η συμπερίληψη της πυρηνικής ενέργειας στην ταξινομία παραβιάζει την απαγόρευση των φαινομένων εγκλωβισμού την οποία προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού περί ταξινομίας. Δεδομένου ότι η πυρηνική ενέργεια επιφέρει σημαντικά φαινόμενα εγκλωβισμού, λαμβανομένων υπόψη του

σημαντικού επενδυτικού κόστους της, του μεγάλου χρονικού διαστήματος κατασκευής και της διάρκειας λειτουργίας των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, η πυρηνική ενέργεια είναι επιζήμια για την ανάπτυξη επωφελέστερων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και αυξάνει την πιθανότητα να χρησιμοποιούνται τεχνολογίες υψηλής έντασης άνθρακα μέχρι να τεθούν σε λειτουργία νέοι πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής.

220 Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η Δημοκρατία της Αυστρίας βασίζεται στην απάντηση της πλατφόρμας, στην οποία η τελευταία αναφέρει, αφενός, ότι ο εγκλωβισμός περιουσιακών στοιχείων στις δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα ενδέχεται να προκύψει (may occur) αν οι αναμενόμενες μειώσεις αερίων του θερμοκηπίου είναι υπερβολικά αργές ή καθυστερημένες και, αφετέρου, ότι υφίσταται κίνδυνος εγκλωβισμού λόγω του χρονοδιαγράμματος που απαιτείται για την κατασκευή πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής και της διάρκειας κατά την οποία αυτοί παραμένουν σε λειτουργία.

221 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού περί ταξινομίας απαιτεί η οικονομική δραστηριότητα να μην οδηγεί σε εγκλωβισμό περιουσιακών στοιχείων υψηλής έντασης άνθρακα, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής ζωής των εν λόγω στοιχείων.

222 Εξ αυτού συνάγεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού περί ταξινομίας επιδιώκει να αποτρέψει τον εγκλωβισμό, δηλαδή τη διαιώνιση, των περιουσιακών στοιχείων υψηλής έντασης άνθρακα και αποσκοπεί, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 41 του εν λόγω κανονισμού, στο να μην οδηγούν οι οικονομικές δραστηριότητες σε εγκλωβισμό των περιουσιακών στοιχείων ασύμβατο προς τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας.

223 Ωστόσο, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν εξηγεί για ποιον λόγο τα περιουσιακά στοιχεία των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια έχουν υψηλές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, με αποτέλεσμα το επιχείρημά της να μην είναι τεκμηριωμένο.

224 Επιπλέον, οι ισχυρισμοί που περιέχονται στην απάντηση της πλατφόρμας και προβάλλονται από τη Δημοκρατία της Αυστρίας έχουν υποθετική διατύπωση ή δεν είναι τεκμηριωμένοι και, ως εκ τούτου, δεν αρκούν για να άρουν το βάσιμο της εκτίμησης της Επιτροπής.

225 Επομένως, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια πληρούσαν την προϋπόθεση του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

226 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσάπτει επίσης στην Επιτροπή, εν συνόψει, ότι δεν εξέτασε τα φαινόμενα εγκλωβισμού τα οποία επιφέρουν οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια και τα οποία είναι σημαντικά και πλήττουν την ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καθιστώντας συγχρόνως αναγκαία την παραγωγή ενέργειας από άνθρακα και φυσικό αέριο, με αποτέλεσμα ο προσβαλλόμενος κανονισμός να είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένος.

227 Ωστόσο, δεδομένου ότι ο κίνδυνος εγκλωβισμού περιουσιακών στοιχείων υψηλής έντασης άνθρακα δεν υφίσταται για τις σχετιζόμενες με την πυρηνική ενέργεια οικονομικές δραστηριότητες, οι οποίες δεν περιλαμβάνουν περιουσιακά στοιχεία υψηλής έντασης άνθρακα, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε τα φαινόμενα εγκλωβισμού των περιουσιακών αυτών στοιχείων ή ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει συναφώς.

228 Έκτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι οι παραβάσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας συνεπάγονται επίσης παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού αυτού, το οποίο προβλέπει την υποχρέωση να λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος ζωής, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που αντλούνται από τις υφιστάμενες αξιολογήσεις του κύκλου ζωής. Συγκεκριμένα, κατά την άποψή της, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις μακρές περιόδους σχεδιασμού, αδειοδότησης και λειτουργίας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής ούτε, κατά συνέπεια, ολόκληρο τον κύκλο ζωής, δεδομένων, ειδικότερα, της παρεμπόδισης εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και των φαινομένων εγκλωβισμού.

229 Ωστόσο, αρκεί η διαπίστωση ότι, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτίασης, η Δημοκρατία της Αυστρίας περιορίστηκε στο να παραπέμψει στα επιχειρήματα που αντλούνται από παραβάσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, και δεδομένου ότι τα τελευταία αυτά επιχειρήματα απορρίφθηκαν, το επιχείρημα ότι οι παραβάσεις της ανωτέρω διάταξης συνεπάγονται επίσης παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του εν λόγω κανονισμού πρέπει επίσης να απορριφθεί.

230 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια πληρούσαν τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας.

231 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του τρίτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται, επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης

232 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που προβλέπει ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχουν παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, διότι δεν βασίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία και στην αρχή της προφύλαξης και δεν καθιστούν δυνατό να εξακριβωθεί αν οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας.

233 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Ρουμανία και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

234 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού βασίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία και στην αρχή της προφύλαξης, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 191 ΣΛΕΕ.

235 Εν προκειμένω, πρώτον, από την αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στην επιστημονική αξιολόγηση της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων και στην επιστημονική αξιολόγηση που περιλαμβάνεται στην έκθεση του JRC. Επιπλέον, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 48 ανωτέρω, η Επιτροπή στηρίχθηκε επίσης στη γνώμη της ομάδας εμπειρογνωμόνων που αναφέρεται στο άρθρο 31 της Συνθήκης Ευρατόμ και σε εκείνη της ΕΕΥΠΑΚ. Εξάλλου, στο τεχνικό παράρτημα της τελικής της έκθεσης της 9ης Μαρτίου 2020, η

ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων δέχθηκε ότι «τα δεδομένα σχετικά με τη σημαντική δυνητική συμβολή της πυρηνικής ενέργειας στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής [ήταν] άφθονα και αδιαμφισβήτητα», παραπέμποντας σε διάφορες επιστημονικές μελέτες.

236 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, η Δημοκρατία της Αυστρίας περιορίζεται στο να παραθέσει τρεις μελέτες όσον αφορά το γεγονός ότι η πυρηνική ενέργεια και οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας αλληλοζημιώνονται και δεν αλληλοσυμπληρώνονται, χωρίς να εξηγεί για ποιον λόγο τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία έχουν καθοριστεί για τις δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια συνεπάγονται εγκλωβισμό των περιουσιακών στοιχείων υψηλής έντασης άνθρακα.

237 Υπό τις συνθήκες αυτές, και λαμβανομένου υπόψη του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στην Επιτροπή κατά την επιλογή και την αξιολόγηση των επιστημονικών μελετών, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 212 ανωτέρω, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει, επαρκώς κατά νόμον, ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να στηριχθεί σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία.

238 Εν πάση περιπτώσει, λαμβανομένου υπόψη του εν λόγω ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως, το γεγονός και μόνον ότι μια ανάλυση της Επιτροπής αμφισβητείται στην επιστημονική βιβλιογραφία δεν αρκεί για να θέσει εν αμφιβόλω την ανάλυση αυτή.

239 Δεύτερον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ούτε ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία» όσον αφορά το ζήτημα αν οι τρεις κρίσιμοι οικονομικοί τομείς που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας.

240 Επ’ αυτού, υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση αιτιολόγησης των αποφάσεων συνιστά ουσιώδη τύπο ο οποίος πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, το οποίο αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίμαχης πράξης (βλ. απόφαση της 18ης Απριλίου 2024, Dumitrescu κ.λπ. κατά Επιτροπής και Δικαστηρίου, C-567/22 P έως C-570/22 P, EU:C:2024:336, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την επιχειρηματολογία της σχετικά με τα «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία», η Δημοκρατία της Αυστρίας αμφισβητεί κατ’ ουσίαν την αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού και όχι το βάσιμό του, όπως συμβαίνει και με τις λοιπές αιτιάσεις που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής όσον αφορά τα κενά αυτά.

241 Εξάλλου, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 216 ανωτέρω, επισημαίνεται ότι η συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας αιτιολογείται επαρκώς κατά νόμον στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού καθώς και στην αιτιολογική έκθεση του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, οι οποίες παραπέμπουν στις γνώμες των εμπειρογνωμόνων με τους οποίους διαβουλεύθηκε η Επιτροπή.

242 Τρίτον, δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν τεκμηριώνει την αιτίαση περί παραβίασης της αρχής της προφύλαξης με ειδικά επιχειρήματα στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και απλώς κάνει μνεία της αρχής αυτής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εν λόγω αιτίαση είναι απαράδεκτη κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 76, στοιχείο δ′, του Κανονισμού Διαδικασίας (πρβλ. απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2019, ADDE κατά Κοινοβουλίου, T-48/17, EU:T:2019:780, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

243 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, απορρίπτεται το τρίτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν παράβαση του άρθρου 17 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', του κανονισμού περί ταξινομίας, καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης

244 Προς στήριξη του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, ισχυρίζεται, εν συνόψει, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, περιλαμβάνοντας τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια στις μεταβατικές δραστηριότητες και θεσπίζοντας τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τις δραστηριότητες αυτές, παρέβη το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, δηλαδή το κριτήριο κατά το οποίο η οικεία οικονομική δραστηριότητα δεν πρέπει να βλάπτει σημαντικά κάποιον από τους περιβαλλοντικούς στόχους που επιδιώκει ο κανονισμός περί ταξινομίας και το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 17 και στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', του εν λόγω κανονισμού, καθώς και την αρχή της προφύλαξης.

245 Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς του άρθρου 3 στοιχείο β), λαμβάνοντας υπόψη τον κύκλο ζωής των προϊόντων και υπηρεσιών που παρέχονται από μια οικονομική δραστηριότητα, μεταξύ άλλων στοιχεία από τις υφιστάμενες αξιολογήσεις του κύκλου ζωής, η εν λόγω οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι βλάπτει σημαντικά:

α) τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, όταν η εν λόγω δραστηριότητα οδηγεί σε σημαντικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου·

β) την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, όταν η εν λόγω δραστηριότητα οδηγεί σε αυξημένο αρνητικό αντίκτυπο των υφιστάμενων και αναμενόμενων μελλοντικών κλιματικών συνθηκών στην ίδια τη δραστηριότητα ή σε ανθρώπους, φυσικούς πόρους ή περιουσιακά στοιχεία·

γ) τη βιώσιμη χρήση και προστασία των υδάτινων και των θαλάσσιων πόρων, όταν η εν λόγω δραστηριότητα είναι επιβαρυντική:
   i) για την καλή κατάσταση ή για το καλό οικολογικό δυναμικό των υδατικών συστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων, ή
   ii) για την καλή περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων·

δ) την κυκλική οικονομία, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων και της ανακύκλωσης, όταν:
   i) η εν λόγω δραστηριότητα οδηγεί σε σημαντικές ανεπάρκειες ως προς τη χρήση υλικών ή στην άμεση ή έμμεση χρήση φυσικών πόρων όπως μη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, πρώτων υλών, ύδατος και εδάφους σε ένα ή περισσότερα στάδια του κύκλου ζωής των προϊόντων, μεταξύ άλλων από άποψη ανθεκτικότητας, δυνατότητας επισκευής, αναβάθμισης, επαναχρησιμοποίησης ή ανακύκλωσης των προϊόντων·
   ii) η εν λόγω δραστηριότητα οδηγεί σε σημαντική αύξηση της παραγωγής, της αποτέφρωσης ή της διάθεσης αποβλήτων, με εξαίρεση την αποτέφρωση μη ανακυκλώσιμων επικίνδυνων αποβλήτων, ή
   iii) η μακροπρόθεσμη διάθεση αποβλήτων ενδέχεται να προκαλέσει σημαντική και μακροπρόθεσμη βλάβη στο περιβάλλον·

ε) την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης, όταν η εν λόγω δραστηριότητα οδηγεί σε σημαντική αύξηση των εκπομπών ρύπων στην ατμόσφαιρα, στα ύδατα ή στο έδαφος, σε σύγκριση με την κατάσταση πριν από την έναρξη της δραστηριότητας· ή

στ) την προστασία και την αποκατάσταση της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων, όταν η εν λόγω δραστηριότητα:
i) είναι σε σημαντικό βαθμό επιβαρυντική για την καλή κατάσταση και την ανθεκτικότητα των οικοσυστημάτων, ή
ii) είναι επιβαρυντική για την κατάσταση διατήρησης οικότοπων και ειδών, συμπεριλαμβανομένων όσων είναι ενωσιακού ενδιαφέροντος.»

246 Το δε άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας προβλέπει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που θεσπίζονται σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με το άρθρο 10, παράγραφος 3, και το άρθρο 11, παράγραφος 3, αυτού:

«α) προσδιορίζουν τις πλέον συναφείς δυνητικές συνεισφορές στον δεδομένο περιβαλλοντικό στόχο, τηρώντας παράλληλα την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις βραχυπρόθεσμες όσο και τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις μιας συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας·

β) προσδιορίζουν τις ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να ικανοποιούνται προκειμένου να αποτρέπεται σημαντική βλάβη όλων των συναφών περιβαλλοντικών στόχων, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις βραχυπρόθεσμες όσο και τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις μιας συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας·

γ) είναι ποσοτικά και περιλαμβάνουν κατώτατα όρια στο βαθμό που είναι δυνατόν, διαφορετικά είναι ποιοτικά·

δ) εφόσον συντρέχει περίπτωση, βασίζονται στα ενωσιακά συστήματα επισήμανσης και πιστοποίησης, στις ενωσιακές μεθοδολογίες για την αξιολόγηση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος και στα ενωσιακά συστήματα στατιστικής ταξινόμησης, λαμβάνουν δε υπόψη οποιαδήποτε συναφή ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία·

ε) στο μέτρο του δυνατού, χρησιμοποιούν δείκτες βιωσιμότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 6 του κανονισμού […] 2019/2088·

στ) βασίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία και στην αρχή της προφύλαξης που προβλέπεται στο άρθρο 191 ΣΛΕΕ·

ζ) λαμβάνουν υπόψη τον κύκλο ζωής, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων από τις υφιστάμενες αξιολογήσεις του κύκλου ζωής, εξετάζοντας τόσο τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της ίδιας της οικονομικής δραστηριότητας, όσο και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των προϊόντων και υπηρεσιών που αυτή η δραστηριότητα παρέχει, ιδίως εξετάζοντας την παραγωγή, τη χρήση και το τέλος του κύκλου ζωής των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών·

η) λαμβάνουν υπόψη τη φύση και την κλίμακα της οικονομικής δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων των εξής στοιχείων:
i) εάν είναι ευνοϊκή δραστηριότητα όπως αναφέρεται στο άρθρο 16, ή
ii) εάν είναι δραστηριότητα που συμβάλλει στη μετάβαση όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2·

θ) λαμβάνουν υπόψη τον δυνητικό αντίκτυπο στην αγορά από τη μετάβαση σε μια πιο βιώσιμη οικονομία, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου ορισμένα περιουσιακά στοιχεία να καταστούν εξ αυτού μη αξιοποιήσιμα σε μια τέτοια μετάβαση, καθώς και του κινδύνου δημιουργίας μη συνεκτικών κινήτρων για τις βιώσιμες επενδύσεις·

ι) καλύπτουν όλες τις συναφείς οικονομικές δραστηριότητες στο πλαίσιο ενός συγκεκριμένου τομέα και διασφαλίζουν ότι αυτές οι δραστηριότητες αντιμετωπίζονται ισότιμα εφόσον συμβάλλουν ισότιμα στους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού, ώστε να αποφεύγεται η στρέβλωση του ανταγωνισμού στην αγορά, και

ια) είναι εύκολα στη χρήση και ορίζονται κατά τρόπο ώστε να διευκολύνουν τον έλεγχο της συμμόρφωσής τους. […]»

247 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι η αρχή της προφύλαξης αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, η οποία απορρέει από το άρθρο 11, το άρθρο 168, παράγραφος 1, το άρθρο 169, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 191, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ και επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν, στο συγκεκριμένο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων που τους έχουν ανατεθεί βάσει της σχετικής νομοθεσίας, κατάλληλα μέτρα προκειμένου να προλαμβάνουν ορισμένους δυνητικούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία, την ασφάλεια και το περιβάλλον, εξασφαλίζοντας την υπεροχή των απαιτήσεων που συνδέονται με την προστασία των συμφερόντων αυτών έναντι των οικονομικών συμφερόντων (πρβλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2018, BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-584/13, EU:T:2018:279, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

248 Η αρχή της προφύλαξης παρέχει στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα, όταν υπάρχει επιστημονική αβεβαιότητα ως προς την ύπαρξη ή την έκταση κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων ή για το περιβάλλον, να λαμβάνουν μέτρα προστασίας, χωρίς να αναμένουν να αποδειχθεί πλήρως το υποστατό και η σοβαρότητα των εν λόγω κινδύνων ή να επέλθουν τα αρνητικά αποτελέσματα για την υγεία (πρβλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2018, BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-584/13, EU:T:2018:279, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

249 Η αρχή της προφύλαξης δεν εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες η ύπαρξη κινδύνου είναι αβέβαιη, αλλά μπορεί επίσης να εφαρμοστεί σε περίπτωση που αποδεικνύεται η ύπαρξη ενός κινδύνου και η Επιτροπή πρέπει να κρίνει κατά πόσον ο κίνδυνος αυτός μπορεί να γίνει αποδεκτός ή και να αποφασίσει με ποιον τρόπο πρέπει να τον αντιμετωπίσει στο πλαίσιο της διαχείρισης κινδύνου (απόφαση της 17ης Μαΐου 2018, Bayer CropScience κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-429/13 και T-451/13, EU:T:2018:280, σκέψη 340).

250 Στο πλαίσιο της διαδικασίας που καταλήγει στη θέσπιση από ένα θεσμικό όργανο κατάλληλων μέτρων για την πρόληψη ορισμένων δυνητικών κινδύνων για τη δημόσια υγεία, την ασφάλεια και το περιβάλλον δυνάμει της αρχής της προφύλαξης, μπορούν να διακριθούν τρία διαδοχικά στάδια: πρώτον, ο εντοπισμός των ενδεχόμενων αρνητικών επιδράσεων που απορρέουν από συγκεκριμένο φαινόμενο, δεύτερον, η αξιολόγηση των κινδύνων για τη δημόσια υγεία, την ασφάλεια και το περιβάλλον που σχετίζονται με το φαινόμενο αυτό και, τρίτον, εφόσον οι εντοπισθέντες δυνητικοί κίνδυνοι υπερβαίνουν το αποδεκτό για την κοινωνία όριο, η διαχείριση του κινδύνου με τη λήψη κατάλληλων μέτρων προστασίας (αποφάσεις της 17ης Μαΐου 2018, BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-584/13, EU:T:2018:279, σκέψη 60, και της 21ης Φεβρουαρίου 2024, PAN Europe κατά Επιτροπής, T-536/22, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2024:98, σκέψη 74).

251 Η αξιολόγηση των κινδύνων για τη δημόσια υγεία, την ασφάλεια και το περιβάλλον συνίσταται, για το θεσμικό όργανο το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσει ενδεχόμενες αρνητικές επιδράσεις που απορρέουν από ένα φαινόμενο, στην επιστημονική εκτίμηση των εν λόγω κινδύνων και στον προσδιορισμό του κατά πόσον αυτοί υπερβαίνουν το επίπεδο επικινδυνότητας που κρίνεται αποδεκτό για την κοινωνία. Επομένως, προκειμένου τα θεσμικά όργανα να μπορούν να προβούν σε αξιολόγηση των κινδύνων, είναι σημαντικό, αφενός, να έχουν στη διάθεσή τους μια επιστημονική αξιολόγηση των κινδύνων και, αφετέρου, να καθορίσουν το επίπεδο επικινδυνότητας που κρίνεται μη αποδεκτό για την κοινωνία (βλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2018, BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-584/13, EU:T:2018:279, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

252 Ως επιστημονική διαδικασία, η επιστημονική αξιολόγηση των κινδύνων πρέπει να ανατίθεται από το θεσμικό όργανο σε εμπειρογνώμονες (βλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2018, BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-584/13, EU:T:2018:279, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

253 Ο προσδιορισμός του επιπέδου επικινδυνότητας που κρίνεται μη αποδεκτό για την κοινωνία ανατίθεται, εντός του πλαισίου της τήρησης των εφαρμοστέων κανόνων, στα θεσμικά όργανα που είναι επιφορτισμένα με την πολιτική επιλογή του καθορισμού ενός επιπέδου προστασίας κατάλληλου για τη συγκεκριμένη κοινωνία (πρβλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2018, BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-584/13, EU:T:2018:279, σκέψη 71 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

254 Όταν προβαίνουν στον προσδιορισμό του μη αποδεκτού για την κοινωνία επιπέδου επικινδυνότητας, τα θεσμικά όργανα δεσμεύονται από την υποχρέωση να διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας, της ασφάλειας και του περιβάλλοντος. Το υψηλό αυτό επίπεδο προστασίας δεν απαιτείται κατ' ανάγκην να είναι το υψηλότερο δυνατό από τεχνικής άποψης. Εξάλλου, τα εν λόγω όργανα δεν μπορούν να υιοθετούν μια αμιγώς υποθετική προσέγγιση για την επικινδυνότητα και να προσανατολίζουν τις αποφάσεις τους προς ένα επίπεδο μηδενικής επικινδυνότητας (πρβλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2018, BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-584/13, EU:T:2018:279, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

255 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο της τήρησης των αρχών αυτών, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι επιβάλλεται να αναγνωριστεί στην Επιτροπή ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όταν αυτή θεσπίζει μέτρα διαχείρισης των κινδύνων. Πράγματι, ο τομέας αυτός συνεπάγεται για την Επιτροπή, μεταξύ άλλων, επιλογές πολιτικής φύσης καθώς και σύνθετες εκτιμήσεις. Η νομιμότητα μέτρου που θεσπίζεται στον εν λόγω τομέα μπορεί να επηρεαστεί μόνον όταν το μέτρο είναι προδήλως απρόσφορο (απόφαση της 9ης Ιουνίου 2016, Pesce κ.λπ., C-78/16 και C-79/16, EU:C:2016:428, σκέψη 49).

256 Επομένως, από τη νομολογία συνάγεται ότι η αρχή της προφύλαξης έχει εφαρμογή όταν υπάρχει επιστημονική αβεβαιότητα ως προς την ύπαρξη ή την έκταση κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων ή για το περιβάλλον, προκειμένου τα θεσμικά όργανα να έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν μέτρα προστασίας χωρίς να αναμένουν να αποδειχθεί πλήρως το υποστατό και η σοβαρότητα των εν λόγω κινδύνων ή να επέλθουν τα αρνητικά αποτελέσματα για την υγεία και το περιβάλλον.

257 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι η εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης προϋποθέτει επιστημονική αξιολόγηση των κινδύνων, προσδιορισμό του επιπέδου επικινδυνότητας που κρίνεται αποδεκτό και λήψη, εφόσον απαιτείται, κατάλληλων μέτρων προστασίας.

258 Υπό το πρίσμα αυτών των σκέψεων πρέπει να δοθεί απάντηση στα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

– Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως και της πέμπτης αιτίασης του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλεται ότι δεν ελήφθη υπόψη το επίπεδο προστασίας

259 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, προβάλλει, εν συνόψει, ότι ο επιδιωκόμενος με τον κανονισμό περί ταξινομίας στόχος περιβαλλοντικής βιωσιμότητας και η αρχή της προφύλαξης συνηγορούν υπέρ ενός χαμηλότερου επιπέδου αποδεκτής επικινδυνότητας βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού αυτού και, επομένως, σε σχέση με τις διατάξεις της παραδοσιακής πυρηνικής νομοθεσίας, υπέρ ενός υψηλότερου επιπέδου προστασίας. Η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, συνάγει εκ των ανωτέρω ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν είναι επαρκή, διότι τα κριτήρια αυτά αναφέρονται συνήθως στις ρυθμίσεις που θεσπίζονται δυνάμει της Συνθήκης Ευρατόμ ή στις νομικές πράξεις γενικής εφαρμογής της Ένωσης.

260 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Σλοβακική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

261 Υπενθυμίζεται ότι, κατά τον καθορισμό των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου, ιδίως εκείνων που σχετίζονται με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη την αρχή της προφύλαξης κατ' εφαρμογήν του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού περί ταξινομίας.

262 Ωστόσο, η αρχή της προφύλαξης, αυτή καθεαυτήν, δεν καθορίζει ένα ειδικό επίπεδο προστασίας, αλλά συνιστά μέθοδο που επιτρέπει στα αρμόδια θεσμικά όργανα να λαμβάνουν μέτρα προστασίας παρά την ύπαρξη επιστημονικών αμφιβολιών ως προς την ύπαρξη ή την έκταση ενός κινδύνου (πρβλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2018, BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-584/13, EU:T:2018:279, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

263 Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι ο στόχος περιβαλλοντικής βιωσιμότητας του κανονισμού περί ταξινομίας συνηγορεί υπέρ μιας επιβάλλουσας υψηλές απαιτήσεις ερμηνείας του άρθρου 17 του κανονισμού αυτού, υπενθυμίζεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 40 του κανονισμού, μια «οικονομική δραστηριότητα δεν θα πρέπει να χαρακτηρίζεται περιβαλλοντικά βιώσιμη αν επιβαρύνει το περιβάλλον περισσότερο από ό,τι το ωφελεί» και τα «τεχνικά κριτήρια ελέγχου θα πρέπει να προσδιορίζουν τις ελάχιστες απαιτήσεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να αποφεύγεται η σημαντική βλάβη άλλων στόχων, μεταξύ άλλων με βάση τυχόν ελάχιστες απαιτήσεις που έχουν θεσπιστεί δυνάμει του ενωσιακού δικαίου».

264 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το χωρίο αυτό της αιτιολογικής σκέψης 40 του κανονισμού περί ταξινομίας καταδεικνύει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης εκτίμησε ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου μπορούσαν να επιτύχουν τον στόχο περιβαλλοντικής βιωσιμότητας και να είναι συμβατά με την αρχή της προφύλαξης παραπέμποντας στην τήρηση των ελάχιστων απαιτήσεων που προβλέπονται στη σχετική νομοθεσία.

265 Επιπλέον, η πρόθεση αυτή του νομοθέτη της Ένωσης επιβεβαιώνεται από το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, το οποίο επιβάλλει στην Επιτροπή, κατά τη θέσπιση των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου, να λαμβάνει υπόψη «οποιαδήποτε συναφή ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία», καθώς και από τις αιτιολογικές σκέψεις 43 και 44 του εν λόγω κανονισμού.

266 Άλλωστε, μολονότι δεν το απαιτεί, ο κανονισμός περί ταξινομίας δεν εμποδίζει την Επιτροπή να θεσπίσει πιο προστατευτικά κριτήρια, τα οποία να υπερβαίνουν τις ελάχιστες απαιτήσεις που απορρέουν από άλλους κανόνες του δικαίου της Ένωσης.

267 Τούτου λεχθέντος, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι, όσον αφορά το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιορίστηκε στο να επαναλάβει τις απαιτήσεις που απορρέουν από άλλους κανόνες του δικαίου της Ένωσης. Παραδέχεται μάλιστα, στο σημείο 145 του δικογράφου της προσφυγής, ότι θεσπίστηκαν πρόσθετα κριτήρια.

268 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, παρέβλεψε τον στόχο περιβαλλοντικής βιωσιμότητας, το άρθρο 17 του κανονισμού περί ταξινομίας, το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του ίδιου κανονισμού ή ακόμη την αρχή της προφύλαξης, παραπέμποντας στην τήρηση των σχετικών κανόνων του δικαίου της Ένωσης.

269 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το πρώτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως και η πέμπτη αιτίαση του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως στερούνται βασιμότητας.

– Επί του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας

270 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, προβάλλει, εν συνόψει, ότι η συμπερίληψη των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια στον προσβαλλόμενο κανονισμό συνιστά παράβαση των απαιτήσεων περί απόδειξης που απορρέουν από το άρθρο 17 και από το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα της αρχής της προφύλαξης. Ειδικότερα, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, πρώτον, ότι η διαπίστωση της συμβατότητας της πυρηνικής ενέργειας με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης στηρίχθηκε στη διαπίστωση του JRC ότι από τις «αναλύσεις δεν προέκυψαν επιστημονικά στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η πυρηνική ενέργεια είναι περισσότερο επιβλαβής για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον από ό,τι οι άλλες τεχνολογίες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που περιλαμβάνονται ήδη στην ταξινομία ως δραστηριότητες που συμβάλλουν στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής». Κατά την άποψή της, πρόκειται για μια συγκριτική προσέγγιση της πυρηνικής ενέργειας με τις λοιπές μορφές ενέργειας, η οποία δεν προβλέπεται από το εν λόγω άρθρο 17. Δεύτερον, στο πλαίσιο της εξακρίβωσης της τήρησης της αρχής της προφύλαξης, η απουσία επιστημονικής απόδειξης για την ύπαρξη σημαντικής βλάβης δεν αποτελεί κρίσιμο κριτήριο, καθώς σημασία έχει μόνο το ζήτημα αν μπορούσε να αποκλειστεί κάθε εύλογη αμφιβολία ως προς την ύπαρξη τέτοιας βλάβης. Τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας αμφισβητεί την αποδεικτική ισχύ της έκθεσης του JRC, διότι είναι ελλιπής, ανεπαρκής και ενέχει θεμελιώδεις αντιφάσεις προς άλλες επιστημονικές μελέτες και διότι το JRC αποτελεί εσωτερικό όργανο της Επιτροπής. Αμφισβητεί επίσης την έκθεση του JRC βασιζόμενη στις επικρίσεις που περιέχονται στη γνώμη της ΕΕΥΠΑΚ.

271 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

272 Κατά πρώτον, επισημαίνεται ότι η προσέγγιση του JRC, την οποία επικρίνει η Δημοκρατία της Αυστρίας, συνίστατο στο να ληφθεί υπόψη το αποτέλεσμα των ερευνών που είχαν ήδη πραγματοποιηθεί πριν από την έκδοση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 όσον αφορά άλλες δραστηριότητες. Όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, μια τέτοια προσέγγιση είναι σύμφωνη με την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας, η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 112 ανωτέρω, και καθιστά δυνατή μια εκτίμηση των κινδύνων η οποία συνάδει με εκείνη που πραγματοποιήθηκε για τις άλλες αυτές δραστηριότητες.

273 Κατά δεύτερον, η επίκριση περί σφάλματος κατά την εκτίμηση του εφαρμοστέου επιπέδου απόδειξης, καθόσον η έκθεση του JRC στηρίζεται στην απουσία επιστημονικών αποδείξεων περί σημαντικής βλάβης και όχι στην απουσία κάθε εύλογης αμφιβολίας ως προς την ύπαρξη σημαντικής βλάβης, δεν μπορεί, επίσης, να ευδοκιμήσει.

274 Πράγματι, από τη νομολογία συνάγεται ότι η αρχή της προφύλαξης δεν επιβάλλει να αποκλείεται κάθε εύλογη αμφιβολία, από επιστημονικής απόψεως, ως προς την ύπαρξη βλάβης στο περιβάλλον, διότι τούτο θα ισοδυναμούσε με επιβολή στην Επιτροπή ενός επιπέδου μηδενικής επικινδυνότητας, αντιθέτως προς τη νομολογία (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, T-13/99, EU:T:2002:209, σκέψη 145).

275 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι το κριτήριο που ελήφθη υπόψη είναι σύμφωνο με το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού περί ταξινομίας, το οποίο απλώς επιβάλλει στην Επιτροπή να στηρίζεται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία.

276 Κατά τρίτον, ως προς τις λοιπές επικρίσεις που αφορούν την έκθεση του JRC, υπενθυμίζεται ότι, όπως ήδη επισημάνθηκε στη σκέψη 212 ανωτέρω, η Επιτροπή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά τόσο την επιλογή των επιστημονικών μελετών όσο και την αξιολόγησή τους. Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στηριζόμενη στην εν λόγω έκθεση.

277 Ειδικότερα, πρέπει, πρώτον, να επισημανθεί ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παραπέμπει γενικώς στην τεχνική γνωμοδότηση της BASE επί της έκθεσης του JRC, στη γνώμη της μειοψηφίας εντός της ομάδας εμπειρογνωμόνων που αναφέρεται στο άρθρο 31 της Συνθήκης Ευρατόμ, καθώς και στις «διάφορες αναφορές που περιέχονται στους άλλους λόγους ακυρώσεως». Επ' αυτού, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο δεν υποχρεούται να υποκαθιστά τους διαδίκους προσπαθώντας να αναζητήσει τα κρίσιμα στοιχεία στα έγγραφα στα οποία αυτοί παραπέμπουν [πρβλ. απόφαση της 25ης Ιουνίου 2020, Siberia Oriental κατά ΚΓΦΠ (Siberia), T-737/18, EU:T:2020:289, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Επομένως, ελλείψει αρκούντως ακριβούς προσδιορισμού των στοιχείων που είναι ικανά να στηρίξουν τους ισχυρισμούς της Δημοκρατίας της Αυστρίας, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη.

278 Δεύτερον, όσον αφορά την παραπομπή στην ανάλυση της ΕΕΥΠΑΚ, επισημαίνεται ότι η ανάλυση αυτή δεν έχει το νόημα που της αποδίδει η Δημοκρατία της Αυστρίας. Μολονότι η ΕΕΥΠΑΚ υπογράμμισε, βεβαίως, ότι, κατά τη γνώμη της, η εξάρτηση από ένα λειτουργικό κανονιστικό πλαίσιο δεν είναι πάντοτε επαρκής, εντούτοις κατέληξε στο ότι «συμφωνεί γενικώς με το συμπέρασμα του JRC» ότι οι δραστηριότητες λειτουργίας των πυρηνικών σταθμών

ηλεκτροπαραγωγής δεν βλάπτουν αναπόφευκτα την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, υπό την προϋπόθεση ότι οι συναφείς βιομηχανικές δραστηριότητες πληρούν τα κατάλληλα τεχνικά κριτήρια ελέγχου.

279 Τρίτον, εν πάση περιπτώσει, από το γεγονός και μόνον ότι η έκθεση του JRC επικρίθηκε ως προς ορισμένα σημεία από την ΕΕΥΠΑΚ δεν μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε στοιχεία που δεν είναι αδιάσειστα, κατά παραβίαση της αρχής της προφύλαξης. Πράγματι, δεδομένων των ανησυχιών που εξέφρασε η ΕΕΥΠΑΚ σχετικά με την ανεπάρκεια του λειτουργικού κανονιστικού πλαισίου, η Επιτροπή περιέλαβε στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού πρόσθετα κριτήρια, τα οποία υπερέβαιναν το επίπεδο που καθόριζαν οι υφιστάμενοι κανόνες του δικαίου της Ένωσης.

280 Τέταρτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι η έκθεση του JRC δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει μεγαλύτερη αποδεικτική ισχύ από ό,τι άλλες επιστημονικές μελέτες, στο μέτρο που συντάχθηκε από εσωτερικό οργανισμό της Επιτροπής και όχι από ανεξάρτητο οργανισμό.

281 Ωστόσο, αρκεί η διαπίστωση ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν τεκμηριώνει τον ισχυρισμό της κατά τον οποίο η έκθεση του JRC θεωρήθηκε ως έχουσα μεγαλύτερη αποδεικτική ισχύ από ό,τι άλλες μελέτες προερχόμενες από επιστημονικώς αναγνωρισμένους εμπειρογνώμονες.

282 Άλλωστε, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν ισχυρίζεται ούτε αποδεικνύει ότι οι εκτιμήσεις της έκθεσης του JRC δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

283 Επομένως, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή παρέβη τις απαιτήσεις περί απόδειξης που απορρέουν από το άρθρο 17 και από το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα της αρχής της προφύλαξης.

284 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί των λοιπών αιτιάσεων του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και επί του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι κίνδυνοι σοβαρών ατυχημάτων σε αντιδραστήρα

285 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, ισχυρίζεται ότι η συμπερίληψη, στην ταξινομία, των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια στηρίζεται σε παράβλεψη των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων σε αντιδραστήρα και, ως εκ τούτου, βλάπτει σημαντικά τους περιβαλλοντικούς στόχους, κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′, ε′ και στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, τα οποία αφορούν την προστασία των υδάτινων και θαλάσσιων πόρων, την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης του περιβάλλοντος καθώς και την προστασία και την αποκατάσταση της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων. Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατόν να αποκλειστούν οι συνέπειες που ενδέχεται να έχουν τα σοβαρά ατυχήματα σε αντιδραστήρα επί των εν λόγω περιβαλλοντικών στόχων. Φρονεί επίσης ότι η ανάλυση και η αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού περιέχουν κενά ως προς το ζήτημα αυτό. Ισχυρίζεται ακόμη ότι η

Επιτροπή δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι ο νομοθέτης Ένωσης της ανέθεσε την εξουσία καθορισμού του αποδεκτού για την κοινωνία κινδύνου, καθώς και ότι η Επιτροπή δεν διαθέτει περιθώριο χειρισμών κατά την εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης.

286 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που καθορίζονται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν αποκλείουν, παραπέμποντας στις ισχύουσες διατάξεις και στα ισχύοντα πρότυπα πυρηνικής ασφάλειας, την πρόκληση σημαντικής βλάβης, εξαιτίας του κινδύνου σοβαρού ατυχήματος σε αντιδραστήρα, στους περιβαλλοντικούς στόχους που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′, ε′ και στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας (προστασία των υδάτινων και θαλάσσιων πόρων, πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης, προστασία και αποκατάσταση της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων). Στο μέτρο που τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου προβλέπουν ενίοτε πρόσθετα κριτήρια, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι τα κριτήρια αυτά είναι αόριστα ή μεταβιβάζουν παρανόμως τη ρυθμιστική αρμοδιότητα στις εθνικές εποπτικές αρχές.

287 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Ρουμανία, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας και τη Σλοβακική Δημοκρατία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

288 Προκαταρκτικώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η τήρηση του κριτηρίου της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης δεν μπορεί να εξακριβωθεί in abstracto, αλλά υπό το πρίσμα των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου που καθορίζονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό.

289 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 3, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας προβλέπει ότι μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται περιβαλλοντικά βιώσιμη εάν, μεταξύ άλλων, η εν λόγω οικονομική δραστηριότητα δεν βλάπτει σημαντικά κανέναν από τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 17 του ίδιου κανονισμού.

290 Ειδικότερα, από το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′, ε′ και στ′, και από τις αιτιολογικές σκέψεις 34 και 40 του κανονισμού περί ταξινομίας προκύπτει ότι, για να χαρακτηριστεί μια συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα ως περιβαλλοντικά βιώσιμη, δεν πρέπει να προκαλεί σημαντική βλάβη σε κάποιον από τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στον κανονισμό περί ταξινομίας, δηλαδή βλάβη που να υπερβαίνει τη συμβολή της εν λόγω δραστηριότητας σε περιβαλλοντικό στόχο.

291 Επιπλέον, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που καθορίζονται για κάθε δραστηριότητα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η δραστηριότητα αυτή δεν βλάπτει σημαντικά κανέναν από τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στον κανονισμό περί ταξινομίας.

292 Προς τούτο, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 263 έως 265 ανωτέρω, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου πρέπει να καθορίζουν τις ελάχιστες αναγκαίες απαιτήσεις με βάση, ιδίως, κάθε ελάχιστη απαίτηση που καθορίζεται κατ' εφαρμογήν του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης ειδικότερα της οδηγίας 2009/71/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια πυρηνικών εγκαταστάσεων (ΕΕ 2009, L 172, σ. 18), χωρίς να απαγορεύεται να βαίνουν πέραν των εν λόγω απαιτήσεων.

293 Εξάλλου, η αναφορά σε σημαντική βλάβη συνεπάγεται ότι η τήρηση του κριτηρίου της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης αποσκοπεί στο να αποτραπούν βλάβες χαρακτηριζόμενες από ορισμένη σοβαρότητα οι οποίες θα υπερέβαιναν τη συμβολή της οικείας δραστηριότητας στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής.

294 Η αναφορά αυτή σημαίνει επίσης ότι, όταν η ενδεχόμενη σημαντική βλάβη για το περιβάλλον απορρέει από κίνδυνο ατυχήματος, ο κίνδυνος αυτός παρουσιάζει ορισμένο βαθμό πιθανότητας.

295 Επομένως, προκειμένου να δοθεί απάντηση στα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας, πρέπει να εξεταστεί αν τα επιχειρήματα αυτά είναι ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή, περιλαμβάνοντας στην ταξινομία τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια, παρέβλεψε τον κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος σε αντιδραστήρα και προκάλεσε, ως εκ τούτου, σημαντική βλάβη στους περιβαλλοντικούς στόχους που προσδιόρισε η Δημοκρατία της Αυστρίας και αν, θεσπίζοντας τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για την πρόληψη του κινδύνου αυτού, η Επιτροπή δεν καθόρισε τις ελάχιστες απαιτήσεις που είναι αναγκαίες για την αποτροπή σημαντικής βλάβης των εν λόγω στόχων.

296 Δεύτερον, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι, μολονότι η σοβαρότητα των συνεπειών ενδεχόμενου ατυχήματος σε αντιδραστήρα παρουσιάζει χαμηλό βαθμό αβεβαιότητας, η πιθανότητα επέλευσης ενός τέτοιου ατυχήματος παρουσιάζει υψηλό βαθμό αβεβαιότητας. Επομένως, κατ’ εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 248 ανωτέρω, η αρχή της προφύλαξης έχει εφαρμογή δεδομένης αυτής ακριβώς της αβεβαιότητας σχετικά με την πιθανότητα επέλευσης σοβαρού ατυχήματος σε αντιδραστήρα.

297 Συναφώς, έχει κριθεί ότι η λήψη προληπτικού μέτρου ή, αντιθέτως, η απόσυρσή του ή η ελάφρυνσή του δεν μπορεί να εξαρτάται από την απόδειξη της παντελούς έλλειψης κινδύνου, διότι τέτοιου είδους απόδειξη είναι, εν γένει, αδύνατο να προκύψει από επιστημονικής απόψεως, καθόσον στην πράξη δεν υπάρχει επίπεδο μηδενικής επικινδυνότητας [απόφαση της 12ης Απριλίου 2013, Du Pont de Nemours (France) κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-31/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:167, σκέψη 140· πρβλ. επίσης απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2003, Solvay Pharmaceuticals κατά Συμβουλίου, T-392/02, EU:T:2003:277, σκέψη 130].

298 Σημαντικό είναι, στην περίπτωση αυτή, οι επιστημονικοί εμπειρογνώμονες να προβούν σε επιστημονική αξιολόγηση των κινδύνων παρά την υφιστάμενη επιστημονική αβεβαιότητα ώστε η αρμόδια δημόσια αρχή να διαθέτει επαρκώς αξιόπιστα και σοβαρά πληροφοριακά στοιχεία προκειμένου να είναι σε θέση να κατανοήσει όλη την έκταση του επιστημονικού ζητήματος που τίθεται και να καθορίσει την πολιτική της έχοντας επίγνωση της κατάστασης (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Γαλλία κατά Επιτροπής, T-257/07, EU:T:2011:444, σκέψη 77· πρβλ., επίσης, αποφάσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, T-13/99, EU:T:2002:209, σκέψεις 160 έως 163, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, Alpharma κατά Συμβουλίου, T-70/99, EU:T:2002:210, σκέψεις 173 έως 176).

299 Επομένως, κατ’ εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 255 ανωτέρω, πρέπει να εξακριβωθεί αν τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας είναι ικανά να αποδείξουν ότι η συμπερίληψη των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια και ο καθορισμός των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου ενείχαν προδήλως σφάλμα υπό το πρίσμα του κινδύνου σοβαρού ατυχήματος σε αντιδραστήρα.

300 Κατά πρώτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας βασίζεται στην ανακοίνωση COM(2000) 1 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2000, για την αρχή της προφύλαξης, προκειμένου να υποστηρίξει ότι η αξιολόγηση των κινδύνων υπό το πρίσμα της αρχής αυτής δεν μπορεί να στηρίζεται μόνο στην πιθανότητα επέλευσης ενός γεγονότος, αλλά πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τη σοβαρότητα των συνεπειών του, οι οποίες είναι εξαιρετικές στην περίπτωση των ατυχημάτων σε αντιδραστήρα.

301 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι η ύπαρξη των σοβαρών συνεπειών για τον άνθρωπο και το περιβάλλον και της βλάβης που επισήμανε η Δημοκρατία της Αυστρίας εξαρτάται κατ' ανάγκην από την πιθανότητα επέλευσης σοβαρού ατυχήματος σε αντιδραστήρα.

302 Η ερμηνεία αυτή δεν αναιρείται από την ανακοίνωση COM(2000) 1 τελικό, στο μέτρο που η εν λόγω ανακοίνωση προβλέπει επίσης τη συνεκτίμηση της πιθανότητας επέλευσης ενός κινδύνου προκειμένου να αξιολογηθεί ο κίνδυνος αυτός.

303 Επομένως, η αξιολόγηση του κινδύνου σοβαρού ατυχήματος απαιτεί να ληφθούν υπόψη τόσο η μικρή πιθανότητα επέλευσής του, την οποία αναγνωρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας στο σημείο 98 του δικογράφου της προσφυγής, όσο και η μεγάλη σοβαρότητα των ενδεχόμενων συνεπειών ενός τέτοιου ατυχήματος.

304 Κατά δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι η έκθεση του JRC δεν έχει αρκετά ευρύ περιεχόμενο, καθόσον εκκινεί από την αρχή ότι η πιθανότητα ενός υποθετικού σοβαρού ατυχήματος σε αντιδραστήρα που θα προκαλέσει τον θάνατο 30 000 ανθρώπων είναι εξαιρετικά μικρή, ενώ μια πιο πρόσφατη στατιστική μελέτη [Wheatley, S., Sovacool, B. και Sornette, D., «Reassessing the safety of nuclear power», *Energy Research & Social Science*, Elsevier, 2016, τόμος 15, σ. 96 έως 100, ιδίως σ. 99], της οποίας δεν έκανε μνεία το JRC, αναφέρει, αφενός, ότι, παρ' όλες τις βελτιώσεις των προτύπων ασφαλείας, η πιθανότητα να συμβεί σοβαρό ατύχημα σε αντιδραστήρα κάθε 60 έως 150 έτη είναι 50 % και, αφετέρου, ότι, αν ληφθεί υπόψη η έκταση των συνεπειών, ο συνολικός κοινωνικός κίνδυνος της πυρηνικής ενέργειας παραμένει υψηλός. Εξ αυτού η Δημοκρατία της Αυστρίας συνάγει ότι εξακολουθεί να υφίσταται σημαντική αβεβαιότητα.

305 Όσον αφορά τον προσδιορισμό των πιθανοτήτων ατυχήματος σε αντιδραστήρα, το JRC ανέφερε στην έκθεσή του τα εξής:

«Έχουν συμβεί σοβαρά ατυχήματα τήξης του πυρήνα σε πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και το κοινό έχει πλήρη επίγνωση των συνεπειών των τριών μεγάλων ατυχημάτων, δηλαδή του Three Mile Island (1979, ΗΠΑ), του Τσερνομπίλ (1986, Σοβιετική Ένωση) και της Φουκουσίμα (2011, Ιαπωνία). Οι πυρηνικοί σταθμοί που εμπλέκονταν στα ατυχήματα αυτά ήταν διαφόρων ειδών […] και οι περιστάσεις που οδήγησαν στα γεγονότα αυτά ήταν επίσης πολύ διαφορετικές. Τα σοβαρά ατυχήματα είναι γεγονότα με εξαιρετικά χαμηλή πιθανότητα, αλλά με δυνητικά σοβαρές συνέπειες και δεν μπορούν να αποκλειστούν με 100 % βεβαιότητα.»

306 Το JRC έκρινε επίσης ότι είναι εξαιρετικά απίθανο να συμβεί σοβαρό ατύχημα σε πυρηνικό σταθμό ηλεκτροπαραγωγής της γενιάς ΙΙΙ.

307 Το γεγονός, όμως, ότι η πιθανότητα αυτή αμφισβητείται από τη μελέτη που προσκόμισε η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αρκεί, αυτό καθεαυτό, για να στοιχειοθετηθεί πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δεδομένου ότι, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 212 ανωτέρω, η Επιτροπή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την αξιολόγηση επιστημονικών μελετών.

308 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον το σενάριο που περιγράφεται στη μελέτη την οποία παραθέτει η Δημοκρατία της Αυστρίας βασίζεται στην παραδοχή ότι λειτουργούν 388 αντιδραστήρες και ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία βελτίωση μετά το ατύχημα της Φουκουσίμα, παραδοχή η οποία δεν μπορεί να συγκριθεί με εκείνη που εξετάζεται στην έκθεση του JRC.

309 Άλλωστε, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπερέβη το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει κατά τον καθορισμό του επιπέδου επικινδυνότητας που κρίνεται αποδεκτός για την κοινωνία.

310 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας προσάπτει στο JRC ότι, στην έκθεσή του, αναφέρεται σε συγκρίσεις με τον κίνδυνο υποχώρησης φράγματος και με τα θύματα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, του καπνίσματος ή της οδικής κυκλοφορίας και ότι δεν εξετάζει τις μακροπρόθεσμες συνέπειες των ατυχημάτων αντιδραστήρων για την ανθρώπινη ζωή.

311 Ωστόσο, όπως προκύπτει από την έκθεση του JRC, οι συγκρίσεις αυτές αποσκοπούν στο να σχηματιστεί ακριβής εικόνα του αριθμού των θυμάτων σε σχέση με άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες προκειμένου να υπογραμμιστούν οι διαφορές στην αντίληψη των κινδύνων. Επιπλέον, το JRC διευκρίνισε ότι οι μακροπρόθεσμες συνέπειες στην ανθρώπινη ζωή είναι δύσκολο να μετρηθούν, αναγνωρίζοντας παράλληλα τη σημασία τους.

312 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσάπτει επίσης στο JRC ότι, στην έκθεσή του, δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη τις περιβαλλοντικές συνέπειες, μολονότι αυτές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού περί ταξινομίας. Επομένως, το JRC, στην έκθεσή του, παρέλειψε να εξετάσει καθοριστικές πτυχές, δηλαδή, παραδείγματος χάριν, τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των ατυχημάτων σε αντιδραστήρα όπως αυτό της Φουκουσίμα.

313 Ωστόσο, συναφώς, στις σελίδες 105 και 121 της έκθεσής του, το JRC παρέπεμψε στην έκθεση της επιστημονικής επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τις επιπτώσεις της ατομικής ακτινοβολίας [«Levels and effects of radiation exposure due to the accident at the Fukushima Daiichi Nuclear Power Station: implications of information published since the UNSCEAR 2013 Report», Sources, Effects and Risks of Ionizing Radiation, UNSCEAR 2020 Report, 2021, τόμος II, παράρτημα B], στην οποία εξετάζονται οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις του ατυχήματος της Φουκουσίμα και η οποία ελήφθη υπόψη στην ανάλυσή του.

314 Επομένως, η έκθεση του JRC δεν μπορεί να θεωρηθεί ελλιπής από την άποψη αυτή.

315 Άλλωστε, πρέπει να επισημανθεί ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια υπόκεινται σε αυστηρό πλαίσιο στο δίκαιο της Ένωσης, με σκοπό τη μείωση της πιθανότητας σοβαρών ατυχημάτων σε αντιδραστήρα και της σοβαρότητας των ατυχημάτων αυτών για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

316 Συναφώς, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου παραπέμπουν ρητώς σε όλους τους κανόνες πυρηνικής ασφάλειας της Ένωσης, καθώς και στις πλέον πρόσφατες διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας (ΔΟΑΕ) και της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης Ρυθμιστικών Αρχών στα Πυρηνικά (WENRA).

317 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν προβάλλει πιο συγκεκριμένα επιχειρήματα προκειμένου να αποδείξει ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια είναι επιβλαβείς για την καλή οικολογική κατάσταση των υδατικών συστημάτων ή των θαλάσσιων υδάτων, προκαλούν σημαντική αύξηση των εκπομπών ρύπων στα ύδατα, στην ατμόσφαιρα ή στο έδαφος ή είναι επιβλαβείς για την καλή κατάσταση και την ανθεκτικότητα των οικοσυστημάτων ή για την κατάσταση διατήρησης των οικοτόπων ή των ειδών, κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′, ε′ και στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

318 Επομένως, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι, στο πλαίσιο των κανόνων πυρηνικής ασφάλειας της Ένωσης που μνημονεύονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, πληρούνταν το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης και, ειδικότερα, ότι δεν είχε αποδειχθεί ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια είναι επιβλαβείς για την καλή οικολογική κατάσταση των υδατικών συστημάτων ή των θαλάσσιων υδάτων, προκαλούν σημαντική αύξηση των εκπομπών ρύπων στα ύδατα, στην ατμόσφαιρα ή στο έδαφος ή είναι επιβλαβείς για την καλή κατάσταση και την ανθεκτικότητα των οικοσυστημάτων ή για την κατάσταση διατήρησης των οικοτόπων ή των ειδών, κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′, ε′ και στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

319 Κατά τρίτον, όσον αφορά τα προβαλλόμενα «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία», καθώς και τις επικρίσεις που διατυπώθηκαν κατά της έκθεσης του JRC, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι, στην έκθεση αυτή, έπρεπε να έχουν αξιολογηθεί η βλάβη στους περιβαλλοντικούς στόχους λόγω σοβαρών ατυχημάτων σε αντιδραστήρα και οι συνέπειές τους στην υγεία, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των τρεχουσών κριτικών μελετών σχετικά με τις πιθανότητες ατυχήματος, στο μέτρο που πρόκειται για καθοριστικές πτυχές στο πλαίσιο του άρθρου 17 του κανονισμού περί ταξινομίας. Η Δημοκρατία της Αυστρίας συνάγει εξ αυτού ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει έλλειψη αιτιολογίας.

320 Ειδικότερα, στηριζόμενη στην έκθεση της ΕΕΥΠΑΚ, η Δημοκρατία της Αυστρίας προσάπτει στο JRC ότι δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τις επιπτώσεις της ραδιενεργής ακτινοβολίας στο περιβάλλον σε περίπτωση απελευθέρωσης υψηλών δόσεων τέτοιας ακτινοβολίας κατόπιν ατυχήματος σε αντιδραστήρα.

321 Επ’ αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως υπογραμμίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας στο σημείο 100 του δικογράφου της προσφυγής, το JRC αναγνώρισε ρητώς στην έκθεσή του ότι ένα σοβαρό ατύχημα σε αντιδραστήρα θα είχε σοβαρές συνέπειες για τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

322 Επομένως, η έκθεση του JRC δεν μπορεί να θεωρηθεί εσφαλμένη ή ελλιπής όσον αφορά τις περιβαλλοντικές συνέπειες ενός σοβαρού ατυχήματος σε αντιδραστήρα.

323 Επιπλέον, το γεγονός ότι το JRC δεν καθόρισε βαθμό πιθανότητας ατυχήματος αντιδραστήρα πανομοιότυπο με εκείνον που εκτιμήθηκε στις μελέτες τις οποίες παρέθεσε η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η έκθεση αυτή είναι ελλιπής ή εσφαλμένη.

324 Συνεπώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η έκθεση στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή ήταν ελλιπής ή εσφαλμένη ως προς το ζήτημα αυτό.

325 Εξάλλου, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η οποία παραπέμπει στην έκθεση του JRC και η οποία αποτελεί, επομένως, μέρος της αιτιολογίας του προσβαλλόμενου κανονισμού σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 216 ανωτέρω, η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμον την εκτίμησή της ότι η πυρηνική ενέργεια δεν βλάπτει σημαντικά τους στόχους που επιδιώκει το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας από την άποψη των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων σε αντιδραστήρα. Συναφώς, ο ισχυρισμός της Δημοκρατίας της Αυστρίας ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία» καθόσον το JRC, στην έκθεσή του, αξιολόγησε τις συνέπειες των σοβαρών ατυχημάτων σε αντιδραστήρα εστιάζοντας την ανάλυσή του στους ανθρώπινους θανάτους και αποκλείοντας άλλες άμεσες και έμμεσες συνέπειες που είναι δυσκολότερο να εκτιμηθούν, ιδίως τις συνέπειες στο περιβάλλον, πρέπει να απορριφθεί για τον λόγο που εκτίθεται στη σκέψη 313 ανωτέρω.

326 Κατά τέταρτον, όσον αφορά τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, διαπιστώνεται ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι, χάρις στην επίκληση των ενωσιακών προτύπων προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος, τα οποία αποσκοπούν σε υψηλό επίπεδο προστασίας, ήταν δυνατόν να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′, ε′ και στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας και, ως εκ τούτου, να αποκλειστεί η σημαντική βλάβη των περιβαλλοντικών στόχων κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 17.

327 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας παραθέτει, ως παράδειγμα, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία εφαρμόζονται στα προεμπορικά στάδια των προηγμένων τεχνολογιών και τα οποία προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι το έργο πρέπει να έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και ότι η Επιτροπή πρέπει να έχει γνωμοδοτήσει επ' αυτού προκειμένου στη συνέχεια τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου να «αντιμετωπιστ[ούν] σε ικανοποιητικό βαθμό». Φρονεί ότι η απαίτηση αυτή είναι υπερβολικά αόριστη.

328 Ωστόσο, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, το εν λόγω τεχνικό κριτήριο ελέγχου δεν μπορεί να εκτιμηθεί ανεξάρτητα από το σύνολο των λοιπών κριτηρίων ελέγχου. Αντιθέτως, αποσκοπεί ακριβώς στο να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αξιολογήσει την τήρηση του συνόλου των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου, οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί υπερβολικά αόριστο.

329 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας επισημαίνει ότι, για τις νέες εγκαταστάσεις, το κριτήριο αξιολόγησης που αφορά ειδικώς τους κινδύνους ατυχημάτων ορίζεται ως εξής στο σημείο 2 των γενικών κριτηρίων του τμήματος 4.27 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού: «[τ]ο έργο εφαρμόζει πλήρως τη βέλτιστη διαθέσιμη τεχνολογία και από το 2025 καύσιμα ανθεκτικά σε ατυχήματα[· η] τεχνολογία πιστοποιείται και εγκρίνεται από την εθνική ρυθμιστική αρχή ασφάλειας». Η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι η διατύπωση αυτή δεν αποκλείει την επέλευση σημαντικής βλάβης στους περιβαλλοντικούς στόχους.

330 Πρώτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι η έννοια της βέλτιστης διαθέσιμης τεχνολογίας δεν ορίζεται και, επομένως, είναι υπερβολικά ασαφής.

331 Επ' αυτού, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, το κριτήριο της βέλτιστης διαθέσιμης τεχνολογίας παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι καθιστά δυνατή τη συμπερίληψη νέων επιστημονικών και τεχνολογικών εξελίξεων σύμφωνα με την προσέγγιση του ανοίγματος της

τεχνολογίας. Ειδικότερα, σύμφωνα με το σημείο 5 του τμήματος 4.27 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή επανεξετάζει, από το 2025 και τουλάχιστον ανά δέκα έτη, τις τεχνικές παραμέτρους που αντιστοιχούν στη βέλτιστη διαθέσιμη τεχνολογία.

332 Επισημαίνεται επίσης ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, στην εισαγωγική φράση του τμήματος 4.27 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζεται ότι ως «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνολογίες» νοούνται οι τεχνολογίες που συμμορφώνονται πλήρως με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2009/71 και τηρούν πλήρως τις πλέον πρόσφατες τεχνικές παραμέτρους των προτύπων του ΔΟΑΕ καθώς και τους στόχους ασφάλειας και τα επίπεδα αναφοράς της WENRA.

333 Δεύτερον, ως προς την άλλη προϋπόθεση, η οποία αφορά την υποχρεωτική χρήση καυσίμων ανθεκτικών σε ατυχήματα (στο εξής: ATF) από το 2025, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει εγγενή αντίφαση, καθόσον τα ATF απαιτούνται μόνο για τις νέες και τις παλαιές εγκαταστάσεις από το 2025, όχι όμως για τις προεμπορικές εγκαταστάσεις (τμήμα 4.26 που περιλαμβάνεται στα παραρτήματα I και II του προσβαλλόμενου κανονισμού). Επομένως, στο μέτρο που η Επιτροπή δέχεται ότι τα ATF απαιτούνται για τις νέες εγκαταστάσεις προκειμένου να αποτραπεί σημαντική βλάβη οφειλόμενη σε πυρηνικά ατυχήματα, θα πρέπει επίσης να απαιτεί τα ίδια αυτά καύσιμα για τις παλαιές εγκαταστάσεις πριν από το 2025 και για τις προεμπορικές εγκαταστάσεις.

334 Ωστόσο, πρέπει να διευκρινιστεί ότι το γεγονός ότι το κριτήριο αυτό δεν προβλέπεται για την οικονομική δραστηριότητα την οποία αφορά το τμήμα 4.26 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν ενέχει αντίφαση. Πράγματι, στο μέτρο που το τμήμα αυτό αφορά τις μη εμπορικές («προεμπορικές») δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης καινοτόμων εγκαταστάσεων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, σκοπός των οποίων είναι η διερεύνηση άγνωστων ακόμη τεχνολογιών, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποφασίζοντας να μην επιβάλει απαιτήσεις σχετικές με τη χρήση των καυσίμων.

335 Τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υπογραμμίζει ότι η έννοια των ATF είναι υπερβολικά αόριστη, καθόσον τα ATF βρίσκονται σε στάδιο ανάπτυξης και δεν υπάρχουν κριτήρια ή πρότυπα που να έχουν γίνει αποδεκτά σε διεθνές ή ενωσιακό επίπεδο για τον ορισμό τους. Ελλείψει ορισμού των ATF, δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθεί τεχνικά η σημασία τους για την ασφάλεια, ιδίως δεδομένου ότι δεν υπάρχουν ούτε ενδείξεις σχετικές με τυχόν ελάχιστα κριτήρια για τα ATF ούτε, κατά κανόνα, συναίνεση ως προς τον ορισμό των ATF σε εθνικό επίπεδο, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν να προβλεφθεί αν αυτά θα είναι διαθέσιμα έως το 2025 και αν θα πιστοποιηθούν και θα εγκριθούν από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές. Εξάλλου, τα κριτήρια αξιολόγησης επαφίενται στην εκτίμηση των κρατών μελών και η χρήση τέτοιων καυσίμων μπορεί μόνο να μειώσει τον κίνδυνο εκλύσεων ραδιενέργειας σε περίπτωση ατυχήματος και όχι να τον εξαλείψει, παρά την παραπλανητική διατύπωση περί καυσίμων «ανθεκτικών σε ατυχήματα».

336 Εντούτοις, πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός ότι το κριτήριο των ATF είναι αόριστο, δεδομένου ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η έννοια των «ATF» παραπέμπει σε κατηγορία καυσίμων γνωστή στους ειδικευμένους κύκλους.

337 Τέταρτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι είναι ασύμβατο προς το άρθρο 17 του κανονισμού περί ταξινομίας να προσδιορίζονται οριστικά κίνδυνοι για την ασφάλεια και να απαιτείται η εξάλειψή τους για το μέλλον (με τη χρήση των ATF), ενώ γίνεται ήδη δεκτός ο χαρακτηρισμός της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού.

338 Επ’ αυτού, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, στο πλαίσιο ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως, η Επιτροπή μπορεί να προβλέπει μεταβατικές περιόδους με κατ’ εξουσιοδότηση πράξη (πρβλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2023, Landesbank Baden-Württemberg κατά ΕΣΕ, T-389/21, EU:T:2023:827, σκέψεις 231 έως 233). Επομένως, στο μέτρο που η Επιτροπή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου, είχε τη δυνατότητα να προβλέψει ότι η απαίτηση αυτή θα εφαρμοζόταν μόλις το 2025, προκειμένου να παράσχει στις εθνικές αρχές και στους οικονομικούς φορείς τον αναγκαίο χρόνο για να προσαρμοστούν στο κριτήριο αυτό, τούτο δε κατά μείζονα λόγο διότι κανένα ATF δεν έχει ακόμη εγκριθεί. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς το ζήτημα αυτό.

339 Πέμπτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται ότι ο κανονισμός περί ταξινομίας και το καθήκον της Επιτροπής να καθορίζει τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν της επιτρέπουν να αναθέτει στις εθνικές αρχές την έγκριση και πιστοποίηση των ATF, χωρίς να καθορίζει ενιαία πρότυπα σε επίπεδο Ένωσης, διότι οι εξουσιοδοτικές διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στο άρθρο 11, παράγραφος 3, και στο άρθρο 23 του κανονισμού περί ταξινομίας, για τους σκοπούς της έκδοσης κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμών, δεν επιτρέπουν την ανάθεση του καθορισμού των κριτηρίων πιστοποίησης στις εθνικές εποπτικές αρχές.

340 Η ανωτέρω αιτίαση η οποία αντλείται από την παραπομπή στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών σε θέματα πιστοποίησης και έγκρισης πρέπει να απορριφθεί, καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός απλώς εφαρμόζει τους ισχύοντες κανόνες περί αρμοδιότητας όσον αφορά την έγκριση καυσίμων.

341 Τέλος, ως προς τις παλαιές εγκαταστάσεις, η Δημοκρατία της Αυστρίας υπενθυμίζει ότι το σχετικό με τους κινδύνους ατυχημάτων τεχνικό κριτήριο ελέγχου ορίζεται ως εξής: «[τ]ο αναβαθμισμένο έργο υλοποιεί κάθε ευλόγως εφικτή βελτίωση της ασφάλειας και από το 2025 χρησιμοποιεί [ATF· η] τεχνολογία πιστοποιείται και εγκρίνεται από την εθνική ρυθμιστική αρχή ασφάλειας».

342 Η Δημοκρατία της Αυστρίας επικρίνει, αφενός, το γεγονός ότι οι απαιτήσεις ασφαλείας μειώνονται για τις παλαιές εγκαταστάσεις σε σχέση με τις νέες στο μέτρο που, για τις παλαιές εγκαταστάσεις, προβλέπεται απλώς ότι «το αναβαθμισμένο έργο υλοποιεί κάθε ευλόγως εφικτή βελτίωση της ασφάλειας» και, αφετέρου, το γεγονός ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν άπτονται των συνθηκών χωροθέτησης μιας υφιστάμενης εγκατάστασης, οι οποίες είναι σημαντικές από την άποψη της κλιματικής αλλαγής. Η Δημοκρατία της Αυστρίας συνάγει εξ αυτού ότι, ως προς τις παλαιές εγκαταστάσεις, τα κριτήρια τεχνικής αξιολόγησης είναι ανεπαρκή και δεν καθιστούν δυνατή την αποτροπή σημαντικής βλάβης.

343 Επ’ αυτού, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 263 έως 265 ανωτέρω, υπενθυμίζεται ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου πρέπει να προσδιορίζουν τις ελάχιστες απαιτήσεις που είναι αναγκαίες για την αποτροπή σημαντικής βλάβης άλλων στόχων, ιδίως με βάση τυχόν ελάχιστες απαιτήσεις που έχουν θεσπιστεί δυνάμει του δικαίου της Ένωσης. Στο μέτρο όμως που το κριτήριο περί «κάθε ευλόγως εφικτής βελτίωσης της ασφάλειας», στο πλαίσιο της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από πυρηνική ενέργεια σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις, επιβάλλεται ήδη από το άρθρο 6, στοιχείο γ′, και από το άρθρο 8α, παράγραφος 2, στοιχείο β′, της οδηγίας 2009/71, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/87/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουλίου 2014 (ΕΕ 2014, L 219, σ. 42), η χρήση του ίδιου αυτού κριτηρίου στο σημείο 2 του τμήματος 4.28 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί αντίθετη προς το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′, ε′ και στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

344 Εξ αυτού δεν μπορεί, επίσης, να συναχθεί ότι, για τις παλαιές εγκαταστάσεις, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν καθιστούν δυνατή την αποτροπή σημαντικής βλάβης, καθόσον το εν λόγω κριτήριο επιβάλλει την ίδια απαίτηση με την οδηγία 2009/71.

345 Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα που προέβαλε η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που καθορίζονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού αποκλείουν, παραπέμποντας στις ισχύουσες διατάξεις και στα ισχύοντα πρότυπα ασφαλείας, την πρόκληση σημαντικής βλάβης στους περιβαλλοντικούς στόχους εξαιτίας του κινδύνου σοβαρού ατυχήματος σε αντιδραστήρα.

346 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμα.

– Επί του τέταρτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του τρίτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι κίνδυνοι που συνδέονται με τα απόβλητα υψηλής ραδιενέργειας

347 Στο πλαίσιο του τέταρτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, προβάλλει ότι η συμπερίληψη, στην ταξινομία, των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια στηρίζεται σε παράβλεψη των κινδύνων οι οποίοι απορρέουν από τα απόβλητα υψηλής ραδιενέργειας και οι οποίοι θίγουν σοβαρά τους περιβαλλοντικούς στόχους του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′ έως στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας. Υποστηρίζει επίσης ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει «ανεπάρκεια ως προς την ανάλυση» και την αιτιολογία επί του θέματος αυτού.

348 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που προβλέπονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν αρκούν για να εμποδίσουν το ενδεχόμενο η τελική διάθεση των αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας να προκαλέσει σημαντική βλάβη στους περιβαλλοντικούς στόχους του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′ έως στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

349 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Ρουμανία, τη Σλοβακική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

350 Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, λαμβανομένου υπόψη του κύκλου ζωής των προϊόντων και των υπηρεσιών που παρέχονται από μια οικονομική δραστηριότητα, μεταξύ άλλων των στοιχείων που προκύπτουν από τις υφιστάμενες αξιολογήσεις του κύκλου ζωής, η εν λόγω οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι βλάπτει σημαντικά την κυκλική οικονομία, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων και της ανακύκλωσης, όταν:

«i) η εν λόγω δραστηριότητα οδηγεί σε σημαντικές ανεπάρκειες ως προς τη χρήση υλικών ή στην άμεση ή έμμεση χρήση φυσικών πόρων όπως μη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, πρώτων υλών, ύδατος και εδάφους σε ένα ή περισσότερα στάδια του κύκλου ζωής των προϊόντων, μεταξύ άλλων από άποψη ανθεκτικότητας, δυνατότητας επισκευής, αναβάθμισης, επαναχρησιμοποίησης ή ανακύκλωσης των προϊόντων·

ii) η εν λόγω δραστηριότητα οδηγεί σε σημαντική αύξηση της παραγωγής, της αποτέφρωσης ή της διάθεσης αποβλήτων, με εξαίρεση την αποτέφρωση μη ανακυκλώσιμων επικίνδυνων αποβλήτων, ή

iii) η μακροπρόθεσμη διάθεση αποβλήτων ενδέχεται να προκαλέσει σημαντική και μακροπρόθεσμη βλάβη στο περιβάλλον.»

351 Επ' αυτού, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η συμβατότητα των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης πρέπει να εξετάζεται με βάση τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία έχουν θεσπιστεί για την αντιμετώπιση του κινδύνου που συνδέεται με τα ραδιενεργά απόβλητα.

352 Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι το JRC, αφού περιέγραψε και ανέλυσε, μεταξύ άλλων, τα προηγμένα έργα ανάπτυξης γεωλογικών χώρων εναπόθεσης μεγάλου βάθους (στο εξής: ΓΧΕΜΒ) στη Σουηδία, στη Φινλανδία και στη Γαλλία, κατέληξε, στην έκθεσή του, στα εξής συμπεράσματα:

«Υπάρχει ευρεία συναίνεση στην επιστημονική κοινότητα ότι η αποθήκευση σε γεωλογικούς σχηματισμούς μεγάλου βάθους είναι η ασφαλέστερη μακροπρόθεσμη λύση για τα αναλωμένα πυρηνικά καύσιμα και τα εντόνως ραδιενεργά απόβλητα. Οι ΓΧΕΜΒ βασίζονται σε συνδυασμό πολλαπλών φραγμών που περιλαμβάνουν τόσο τεχνητούς όσο και φυσικούς φραγμούς. Η ασφαλής λειτουργία των εγκαταστάσεων αποθήκευσης σε γεωλογικούς σχηματισμούς διασφαλίζεται μέσω τεχνικών συστημάτων και ενεργών επιχειρησιακών ελέγχων. Οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης σχεδιάζονται έτσι ώστε να είναι παθητικά ασφαλείς μετά το κλείσιμό τους. Οι ΓΧΕΜΒ σχεδιάζονται έτσι ώστε οι δυνητικές απορρίψεις ραδιενεργών αποβλήτων που θα προκύψουν στο απώτερο μέλλον να είναι πολύ χαμηλότερες από το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο δόσης που καθορίζεται από τη σχετική νομοθεσία, το οποίο, με τη σειρά του, έχει τάξεις μεγέθους χαμηλότερες από το επίπεδο δόσης φυσικού υποστρώματος και το οποίο διασφαλίζει ότι δεν θα προκληθεί σημαντική βλάβη στον άνθρωπο από την αποθήκευση. Επί του παρόντος δεν υπάρχουν ΓΧΕΜΒ σε λειτουργία, αλλά, μετά από τέσσερις δεκαετίες έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, προβλέπεται η κατασκευή και λειτουργία αρκετών χώρων εναπόθεσης κατά τη διάρκεια της τρέχουσας δεκαετίας.»

353 Κατά πρώτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας, έχοντας επισημάνει ότι οι σχετιζόμενες με την πυρηνική ενέργεια οικονομικές δραστηριότητες οι οποίες παρατίθενται στον προσβαλλόμενο κανονισμό δημιουργούν σημαντικές ποσότητες αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας των οποίων το χρονικό διάστημα μείωσης της ραδιοτοξικότητας σε αποδεκτό επίπεδο μπορεί να είναι της τάξεως των εκατοντάδων χιλιάδων ετών, ισχυρίζεται, εν συνόψει, ότι δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο η αυξημένη χρήση των δυνατοτήτων προσωρινής αποθήκευσης να προκαλέσει σοβαρή βλάβη στο περιβάλλον, δεδομένου ότι η χρήση τους πέραν της αρχικώς προβλεφθείσας διάρκειας εγείρει προβλήματα ασφάλειας τα οποία δεν έχουν ακόμη επιλυθεί, όπως διαπίστωσε το JRC στην έκθεσή του. Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει επίσης, εν συνόψει, ότι, ακόμη και σε περίπτωση επαρκούς διαθεσιμότητας ΓΧΕΜΒ, η αποθήκευση αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας θα μπορούσε παρά ταύτα να προκαλέσει σημαντική βλάβη στο περιβάλλον.

354 Επ' αυτού, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η οδηγία 2011/70/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2011, η οποία θεσπίζει κοινοτικό πλαίσιο για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων (ΕΕ 2011, L 199, σ. 48), θεσπίζει, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, αυτής, ένα πλαίσιο για τη διασφάλιση, σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης, της υπεύθυνης και ασφαλούς διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, προκειμένου να μην επιβάλλονται περιττά βάρη στις επερχόμενες γενιές. Επιπλέον, σύμφωνα με

το άρθρο 1, παράγραφος 2, η εν λόγω οδηγία εξασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλες εθνικές ρυθμίσεις με σκοπό την επίτευξη υψηλού επιπέδου ασφαλείας όσον αφορά τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων για την προστασία των εργαζομένων και του πληθυσμού έναντι κινδύνων που προκύπτουν από την ιοντίζουσα ακτινοβολία.

355 Επισημαίνεται επίσης ότι τα περιλαμβανόμενα στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού τεχνικά κριτήρια ελέγχου, τα οποία εφαρμόζονται στις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια, παραπέμπουν στην οδηγία 2011/70.

356 Ειδικότερα, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, για τα μέτρα μετριασμού της κλιματικής αλλαγής που προβλέπονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, ο τελευταίος επιβάλλει, στο σημείο 1, στοιχεία ε′ και στ′, των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου σχετικά με τη σημαντική συμβολή του παραρτήματος Ι, τμήματα 4.26, 4.27 και 4.28, που περιλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, να διαθέτει το κράτος μέλος, αφενός, λειτουργικές εγκαταστάσεις τελικής διάθεσης για όλα τα απόβλητα πολύ χαμηλού, χαμηλού και μεσαίου επιπέδου ραδιενέργειας, δηλαδή για πάνω από το 99 % των ραδιενεργών αποβλήτων, και, αφετέρου, τεκμηριωμένο σχέδιο με αναλυτικά βήματα για τη λειτουργία, έως το 2050, εγκατάστασης διάθεσης αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας.

357 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Αυστρίας ότι δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο η αυξημένη χρήση των δυνατοτήτων προσωρινής αποθήκευσης να προκαλέσει σοβαρή βλάβη στο περιβάλλον δεν είναι ικανό να αποδείξει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής, δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει μέτρα που αποσκοπούν ειδικώς στην επίλυση των προβλημάτων τα οποία συνδέονται με τους κινδύνους για το περιβάλλον που προβάλλει η Δημοκρατία της Αυστρίας.

358 Εξάλλου, η Δημοκρατία της Αυστρίας επικρίνει την έκθεση του JRC, καθόσον το τελευταίο δεν ανέλυσε περαιτέρω τις διιστάμενες απόψεις ως προς την επάρκεια της τεχνολογίας των ΓΧΕΜΒ, ενώ τα εμπειρικά δεδομένα τροφοδοτούν τις αμφιβολίες ως προς την οικολογική βιωσιμότητά τους. Υποστηρίζει επίσης ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον στηρίζεται στην έκθεση του JRC, ενώ από την έκθεση αυτή δεν προκύπτει ότι, από επιστημονικής απόψεως, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η τελική διάθεση των αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας δεν θα βλάψει ουσιωδώς τους περιβαλλοντικούς στόχους του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχεία γ′ έως στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας. Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν μπορούν να θεραπεύσουν τη σημαντική βλάβη που συνδέεται με τα πυρηνικά απόβλητα, διότι δεν μπορούν να εγγυηθούν καμία ασφάλεια.

359 Ωστόσο, δεν μπορεί να απαιτείται από την Επιτροπή να στηρίζεται σε επιστημονικά στοιχεία που δεν επιδέχονται καμία αμφιβολία, διότι τούτο θα σήμαινε ότι θα επιβαλλόταν σε αυτήν επίπεδο μηδενικής επικινδυνότητας το οποίο είναι αντίθετο προς τη νομολογία (πρβλ., κατ’ αναλογίαν, απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, T-13/99, EU:T:2002:209, σκέψεις 144 έως 147).

360 Επομένως, τα ανωτέρω επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι η εκτίμηση της Επιτροπής περί μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης στο περιβάλλον λόγω της διαχείρισης των αποβλήτων που συνδέονται με την πυρηνική ενέργεια ενέχει πρόδηλη πλάνη.

361 Επικουρικώς, η Δημοκρατία της Αυστρίας προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν ανέλυσε διεξοδικότερα τους κινδύνους που απορρέουν από την έλλειψη επαρκών δυνατοτήτων των ΓΧΕΜΒ και ότι δεν εξέτασε τις γνωμοδοτήσεις εμπειρογνωμόνων οι οποίοι θεωρούν ότι η επί του παρόντος διαθέσιμη τεχνολογία δεν αρκεί για να αποκλειστεί η βλάβη στο περιβάλλον. Το επιχείρημα αυτό μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προσάπτεται στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ότι παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης παραβαίνοντας το καθήκον επιμέλειας που υπέχει.

362 Ωστόσο, από την έκθεση του JRC προκύπτει ότι υπάρχει ευρεία επιστημονική συναίνεση ως προς το γεγονός ότι οι ΓΧΕΜΒ είναι η ασφαλέστερη, μακροπρόθεσμα, λύση για τη διαχείριση των καυσίμων και των αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας. Επιπλέον, η ομάδα εμπειρογνωμόνων που αναφέρεται στο άρθρο 31 της Συνθήκης Ευρατόμ συμφώνησε με το JRC ως προς το σημείο αυτό. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ούτε παρέβη το καθήκον επιμέλειας μη εξετάζοντας άλλες γνωμοδοτήσεις εμπειρογνωμόνων.

363 Επιπλέον, η Επιτροπή στηρίχθηκε, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στην έκθεση του JRC, όπου διαπιστώνεται, στο τμήμα 5.2.5, ότι οι ΓΧΕΜΒ αποτελούν την ασφαλέστερη λύση. Όπως προκύπτει από το τμήμα 5.3 της εν λόγω έκθεσης, η διαπίστωση αυτή στηρίζεται σε μεγάλο αριθμό βιβλιογραφικών παραπομπών. Επομένως, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν μπορεί να προσάψει στην Επιτροπή ότι παρέβη την απορρέουσα από την αρχή της χρηστής διοίκησης υποχρέωσή της να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία το σύνολο των σχετικών στοιχείων.

364 Τέλος, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένος όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή εκτιμά ότι, παρά τους ανωτέρω κινδύνους και τις ανωτέρω γνωμοδοτήσεις εμπειρογνωμόνων, διασφαλίζεται ότι τα απόβλητα υψηλής ραδιενέργειας δεν θα προκαλέσουν μακροπρόθεσμα σημαντική βλάβη στο περιβάλλον.

365 Ωστόσο, όπως προκύπτει, αφενός, από την αιτιολογική σκέψη 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η οποία παραπέμπει στην έκθεση του JRC και η οποία, ως εκ τούτου, αποτελεί μέρος της αιτιολογίας του εν λόγω κανονισμού σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 216 ανωτέρω, και, αφετέρου, από την αιτιολογική σκέψη 14 του κανονισμού αυτού, η εκτίμηση ότι η πυρηνική ενέργεια δεν βλάπτει σημαντικά τους στόχους που επιδιώκει το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας, λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων και μελλοντικών λύσεων για τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων, αιτιολογείται επαρκώς κατά νόμον.

366 Κατά δεύτερον, όσον αφορά τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, υπενθυμίζεται ότι, κατά τα εισαγωγικά εδάφια των τμημάτων 4.26 έως 4.29 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, μια οικονομική δραστηριότητα είναι δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας εφόσον πληροί τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που καθορίζονται στα εν λόγω τμήματα.

367 Μεταξύ των γενικών κριτηρίων σχετικά με τη σημαντική συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, το κριτήριο το οποίο καθορίζεται στο σημείο 1, στοιχείο στ', των τμημάτων 4.26 έως 4.28 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού έχει ως εξής:

«Το έργο που σχετίζεται με την οικονομική δραστηριότητα (στο εξής: έργο) βρίσκεται σε κράτος μέλος το οποίο συμμορφώνεται με όλα τα ακόλουθα:

[…]

στ) το κράτος μέλος διαθέτει τεκμηριωμένο σχέδιο με αναλυτικά βήματα για τη λειτουργία, έως το 2050, εγκατάστασης διάθεσης αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας, το οποίο περιγράφει όλα τα ακόλουθα:
   i) τις ιδέες ή τα σχέδια και τις τεχνικές λύσεις για τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, από την παραγωγή έως τη διάθεσή τους·
   ii) τις ιδέες ή τα σχέδια για την περίοδο της διάρκειας ζωής μιας εγκατάστασης διάθεσης μετά την παύση λειτουργίας, που περιλαμβάνει την περίοδο κατά την οποία ασκούνται οι κατάλληλοι έλεγχοι, καθώς και τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τη διατήρηση της γνώσης της εν λόγω εγκατάστασης μακροπρόθεσμα·
   iii) τις αρμοδιότητες για την υλοποίηση του σχεδίου και τους βασικούς δείκτες επιδόσεων για την παρακολούθηση της προόδου υλοποίησης·
   iv) εκτιμήσεις κόστους και προγράμματα χρηματοδότησης.

Για τους σκοπούς του στοιχείου στ), τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν σχέδια που καταρτίζονται στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματος που απαιτείται από τα άρθρα 11 και 12 της οδηγίας [2011/70].»

368 Πρώτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία προβλέπονται στο σημείο 1, στοιχείο στ', των τμημάτων 4.26 έως 4.29 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού περιορίζονται σε μια παραπομπή στο γενικό νομικό πλαίσιο το οποίο ισχύει, εν πάση περιπτώσει, δυνάμει της οδηγίας 2011/70 και το οποίο δεν έχει καταστήσει δυνατή μέχρι σήμερα την επίλυση των προβλημάτων που συνδέονται με τα απόβλητα υψηλής ραδιενέργειας. Επιπλέον, κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, η Επιτροπή, εξαρτώντας απλώς από ένα «σχέδιο» θέσης σε λειτουργία μιας εγκατάστασης τελικής διάθεσης «έως το 2050» τον χαρακτηρισμό της πυρηνικής ενέργειας ως περιβαλλοντικά βιώσιμης, ουδόλως μεταβάλλει το γεγονός ότι δεν διασφαλίζεται η επαρκώς προβλέψιμη διαθεσιμότητα ΓΧΕΜΒ. Εξάλλου, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου είναι διατυπωμένα κατά τρόπο υπερβολικά ευέλικτο και ανακριβή ώστε να εξασφαλίζεται, στο εγγύς μέλλον, η θέση σε λειτουργία εγκαταστάσεων τελικής διάθεσης και να εξαλείφονται οι κίνδυνοι για την ασφάλεια και η αβεβαιότητα που προκαλείται.

369 Πρέπει να επισημανθεί ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία προβλέπονται στο σημείο 1, στοιχείο στ', των τμημάτων 4.26 έως 4.29 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού επιβάλλουν μέτρα για να καταστεί δυνατή η εφαρμογή λύσεων για τη διάθεση αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας έως το 2050.

370 Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, το σχέδιο τελικής διάθεσης είναι απαραίτητο από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού.

371 Επιπλέον, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 14 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου όσον αφορά τα απόβλητα υψηλής ραδιενέργειας αποσκοπούν, όπως και η οδηγία 2011/70, στο να καταστήσουν δυνατή την εφαρμογή ρεαλιστικών λύσεων για την επεξεργασία αυτού του είδους των αποβλήτων.

372 Συναφώς, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 23 της οδηγίας 2011/70, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμπεριλάβουν στις εθνικές τους πολιτικές τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των επιλογών περί διάθεσης, χωρίς να θίγεται η αρμοδιότητά τους για τις αντίστοιχες πολιτικές τους όσον αφορά τη διαχείριση των αναλωμένων καυσίμων τους και των αποβλήτων τους χαμηλής, μεσαίας και υψηλής ραδιενέργειας. Στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη διευκρινίζεται ότι, επειδή η υλοποίηση και η ανάπτυξη της εγκατάστασης διάθεσης θα διαρκέσουν πολλές δεκαετίες, αρκετά προγράμματα αναγνωρίζουν ότι πρέπει να παραμείνουν ευέλικτα και προσαρμοστικά, προκειμένου ιδίως να ενσωματώνουν τις νέες γνώσεις σχετικά με τις συνθήκες της τοποθεσίας ή την ενδεχόμενη εξέλιξη του συστήματος διάθεσης.

373 Στο πλαίσιο αυτό, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η εφαρμογή λύσης για τη διάθεση των αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας έως το 2050 επέτρεπε να αποκλειστεί η πρόκληση σημαντικής βλάβης στους περιβαλλοντικούς στόχους.

374 Πράγματι, μέχρι το 2050, η Επιτροπή δεν αφήνει τα κράτη ελεύθερα να σχεδιάσουν τη μετάβαση προς τους ΓΧΕΜΒ, αλλά τα υποχρεώνει να καταρτίσουν σχέδια τα οποία θα μπορούσαν να είναι τα ίδια με τα προγράμματα που διαλαμβάνονται στην οδηγία 2011/70. Όπως προβλέπει το άρθρο 12 της οδηγίας 2011/70, τα προγράμματα αυτά έχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο και, σύμφωνα με το άρθρο 13 της εν λόγω οδηγίας, κοινοποιούνται στην Επιτροπή. Στο πλαίσιο αυτό, η ύπαρξη μεταβατικής περιόδου μέχρι τη δημιουργία των χώρων αποθήκευσης δεν δημιουργεί κίνδυνο για το περιβάλλον.

375 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον η προσέγγιση αυτή αντιστοιχεί στην προσέγγιση που έχει ήδη ακολουθήσει ο νομοθέτης της Ένωσης στην οδηγία 2011/70, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επιλέγοντας προσέγγιση παρόμοια με εκείνη του νομοθέτη.

376 Δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται ότι το κριτήριο περί «τεκμηριωμένου σχεδίου με αναλυτικά βήματα για τη λειτουργία, έως το 2050, εγκατάστασης διάθεσης», το οποίο προβλέπεται στο σημείο 1, στοιχείο στ′, του τμήματος 4.28 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, εφαρμόζεται μόνο στα «έργα που εγκρίνονται μετά το 2025», με αποτέλεσμα να μην απαιτείται τέτοιο σχέδιο για τις παλαιές εγκαταστάσεις. Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι η παρέκκλιση αυτή δεν είναι δικαιολογημένη. Συγκεκριμένα, αν η Επιτροπή εκτιμά ότι απαιτείται σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων για τις πυρηνικές εγκαταστάσεις προκειμένου να αποκλειστεί κάθε σημαντική βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 17 του κανονισμού περί ταξινομίας, τούτο θα πρέπει κατά μείζονα λόγο να ισχύει για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας έγκρισης των σχετικών έργων.

377 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η ημερομηνία έναρξης ισχύος το 2025 καθιερώθηκε ούτως ώστε τα κράτη μέλη να διαθέτουν τον αναγκαίο χρόνο για να εγκρίνουν το τεκμηριωμένο λεπτομερές σχέδιο, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο, εντωμεταξύ, να μην μπορεί να θεωρηθεί κανένα έργο εκσυγχρονισμού ως ευθυγραμμισμένο με την ταξινομία, ώστε να επιτευχθεί ο σκοπός του κανονισμού περί ταξινομίας ο οποίος συνίσταται στην αποφυγή της αδράνειας ή της καθυστερημένης δράσης.

378 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι οι προγενέστερες του 2025 εγκαταστάσεις εξακολουθούν να υπόκεινται στις λοιπές υποχρεώσεις που απορρέουν από το σημείο 1, στοιχεία α′ έως ε′, του τμήματος 4.28 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού. Συνεπώς, η Επιτροπή, μη λαμβάνοντας υπόψη ένα κριτήριο που θα είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό των εγκαταστάσεων αυτών από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού περί ταξινομίας και, ως εκ τούτου, τον περιορισμό του κινήτρου για την εκτέλεση έργων εκσυγχρονισμού των υφιστάμενων εγκαταστάσεων, ενήργησε σύμφωνα με τον σκοπό του εν λόγω κανονισμού που συνίσταται στην αποφυγή της αδράνειας ή της καθυστερημένης δράσης. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

379 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποφασίζοντας ότι το κριτήριο περί «τεκμηριωμένου σχεδίου με αναλυτικά βήματα για τη λειτουργία, έως το 2050, εγκατάστασης διάθεσης», το οποίο προβλέπεται στο σημείο 1, στοιχείο στ′, του τμήματος 4.28 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, εφαρμόζεται μόνον εν μέρει στις παλαιές εγκαταστάσεις, δηλαδή στα «έργα που εγκρίνονται μετά το 2025».

380 Τρίτον, κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, ακόμη και αν υποτεθεί ότι θα είναι εγκαίρως διαθέσιμες επαρκείς δυνατότητες σε ΓΧΕΜΒ, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η τελική διάθεση των αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας σε ΓΧΕΜΒ να προκαλέσει σημαντική και μακροπρόθεσμη βλάβη στο περιβάλλον κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, σημείο iii, του κανονισμού περί ταξινομίας. Επιπλέον, κατά την άποψή της, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν περιέχουν καμία διάταξη ικανή να θεραπεύσει την κατάσταση αυτή.

381 Ωστόσο, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 14 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι ΓΧΕΜΒ αποτελούν την πλέον ασφαλή και βιώσιμη επιλογή επί του παρόντος. Η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν κατορθώνει να αντικρούσει τη διαπίστωση αυτή.

382 Επιπλέον, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού παραπέμπουν στην οδηγία 2011/70. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 263 έως 265 ανωτέρω, ο νομοθέτης της Ένωσης εκτίμησε ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου μπορούσαν να επιτύχουν τον στόχο περιβαλλοντικής βιωσιμότητας και να είναι συμβατά με την αρχή της προφύλαξης, παραπέμποντας στην τήρηση των ελάχιστων απαιτήσεων που προβλέπονται στη σχετική νομοθεσία.

383 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η τελική διάθεση αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας σε ΓΧΕΜΒ ήταν ικανή να αποτρέψει την επέλευση σημαντικής βλάβης στους περιβαλλοντικούς στόχους.

384 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το τέταρτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και το τρίτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμα.

– Επί του τέταρτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι κίνδυνοι που συνδέονται με την κανονική λειτουργία των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής

385 Η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται ότι, ακόμη και σε περίοδο κανονικής λειτουργίας, οι πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής εκπέμπουν ακτινοβολία η οποία, έστω και σε χαμηλή δόση, αυξάνει τον κίνδυνο καρκίνου και της οποίας οι επιπτώσεις, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι

επαρκώς τεκμηριωμένες και δεν εξετάστηκαν στις εκθέσεις που έλαβε υπόψη η Επιτροπή. Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τούτο συνιστά παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης.

386 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

387 Επ’ αυτού, αρκεί η διαπίστωση ότι η έκθεση του JRC περιέχει εμπεριστατωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της ραδιενέργειας, στα τμήματα 3.4 και 4.3.

388 Ειδικότερα, από την έκθεση του JRC προκύπτει ότι η μέση ετήσια έκθεση του κοινού η οποία συνδέεται με επιπτώσεις που οφείλονται στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από πυρηνική ενέργεια ανέρχεται σε περίπου 0,2 microsievert (μSv), δηλαδή τέσσερις φορές λιγότερο από τη μέση ετήσια δόση που προέρχεται από το φυσικό υπόστρωμα ακτινοβολιών.

389 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, όμως, δεν αποδεικνύει ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής που στηρίζονται στην έκθεση αυτή δεν είναι ευλογοφανείς, καθόσον περιορίζεται στο να παραθέσει μια μελέτη προκειμένου να υποστηρίξει ότι οι επιπτώσεις της ακτινοβολίας σε χαμηλή δόση δεν είναι επαρκώς τεκμηριωμένες.

390 Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, το κεκτημένο της Ευρατόμ καθορίζει αυστηρές απαιτήσεις για την ακτινοπροστασία. Πράγματι, το άρθρο 2, στοιχείο β′, της Συνθήκης Ευρατόμ προβλέπει τη θέσπιση ομοιόμορφων κανόνων ασφαλείας για την προστασία της υγείας του πληθυσμού και των εργαζομένων και το άρθρο 30 της Συνθήκης ορίζει τους «βασικούς κανόνες» προστασίας της υγείας του πληθυσμού και των εργαζομένων από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιοντίζουσες ακτινοβολίες. Στο πλαίσιο αυτό, η οδηγία 2013/59/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2013, για τον καθορισμό βασικών προτύπων ασφαλείας για την προστασία από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιοντίζουσες ακτινοβολίες και την κατάργηση των οδηγιών 89/618/Ευρατόμ, 90/641/Ευρατόμ, 96/29/Ευρατόμ, 97/43/Ευρατόμ και 2003/122/Ευρατόμ (ΕΕ 2014, L 13, σ. 1), θεσπίζει ομοιόμορφα βασικά πρότυπα ασφαλείας για την προστασία της υγείας των ατόμων που υποβάλλονται σε επαγγελματική έκθεση, σε ιατρική έκθεση και στην έκθεση του κοινού απέναντι στους κινδύνους που προκύπτουν από τις ιοντίζουσες ακτινοβολίες.

391 Τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που προβλέπει ο προσβαλλόμενος κανονισμός σχετικά με τις πυρηνικές δραστηριότητες παραπέμπουν ρητώς στην οδηγία αυτή.

392 Επομένως, οι ισχυρισμοί της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή δεν στήριξε σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία την εκτίμησή της σχετικά με τους κινδύνους ακτινοβολίας σε χαμηλή δόση κατά την κανονική λειτουργία των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής.

393 Για τους λόγους αυτούς, το τέταρτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του πέμπτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του πέμπτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλεται παραβίαση του στόχου της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή

394 Στο πλαίσιο του πέμπτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης υπό το πρίσμα του στόχου της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή που μνημονεύεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας,

δεδομένου ότι, εν συνόψει, η συχνότητα και η διάρκεια των περιόδων ξηρασίας έχουν αυξηθεί σημαντικά κατά τα τελευταία 20 έτη λόγω της κλιματικής αλλαγής και γίνεται δεκτό ότι οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής έχουν και θα έχουν ολοένα και περισσότερες δυσμενείς επιπτώσεις στην πυρηνική ενέργεια.

395 Στο πλαίσιο του πέμπτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας, καθόσον τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, αφενός, είναι ανεπαρκή και δεν αποκλείουν με βεβαιότητα τους ειδικούς κινδύνους που συνδέονται με τις ανάγκες σε νερό ψύξης και, αφετέρου, δεν στηρίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία.

396 Ειδικότερα, η Δημοκρατία της Αυστρίας υπογραμμίζει ότι οι σημαντικές ανάγκες σε νερό των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής προκαλούν βλάβες σε περιόδους καύσωνα ή ξηρασίας, πράγμα που αποδεικνύει ότι η δραστηριότητα επιδεινώνει επίσης τις τρέχουσες και αναμενόμενες δυσμενείς επιπτώσεις του κλίματος για την ίδια, δεδομένου ότι η συνέχιση της λειτουργίας δεν είναι πλέον εγγυημένη υπό τέτοιες συνθήκες.

397 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας και τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

398 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας, μια δραστηριότητα θεωρείται ότι βλάπτει σημαντικά την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή όταν η εν λόγω δραστηριότητα οδηγεί σε αυξημένο αρνητικό αντίκτυπο των υφιστάμενων και αναμενόμενων μελλοντικών κλιματικών συνθηκών στην ίδια τη δραστηριότητα ή σε ανθρώπους, φυσικούς πόρους ή περιουσιακά στοιχεία.

399 Για την αποτροπή μιας τέτοιας βλάβης, ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει, στα παραρτήματα I και II, υπό τον τίτλο «Βιώσιμη χρήση και προστασία των υδάτινων και των θαλάσσιων πόρων», τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου σχετικά με την αρχή της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης στους υδάτινους και θαλάσσιους πόρους, κατά τα οποία:

«Οι κίνδυνοι υποβάθμισης του περιβάλλοντος που σχετίζονται με τη διατήρηση της ποιότητας των υδάτων και την αποφυγή της πίεσης στους υδάτινους πόρους εντοπίζονται και αντιμετωπίζονται σύμφωνα με σχέδιο διαχείρισης της χρήσης και της προστασίας των υδάτων, το οποίο καταρτίζεται σε διαβούλευση με τα οικεία ενδιαφερόμενα μέρη.

Για να περιοριστούν οι θερμικές ανωμαλίες που συνδέονται με τη διοχέτευση απορριπτόμενης θερμότητας, οι φορείς εκμετάλλευσης πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής στην ενδοχώρα που χρησιμοποιούν υγρή ψύξη ανοικτού κυκλώματος με τη λήψη υδάτων από ποταμό ή λίμνη ελέγχουν:

α) τη μέγιστη θερμοκρασία του συστήματος γλυκού νερού του αποδέκτη μετά την ανάμειξη, και

β) τη μέγιστη διαφορά θερμοκρασίας μεταξύ του απορριπτόμενου νερού ψύξης και του συστήματος γλυκού νερού του αποδέκτη.

Ο έλεγχος της θερμοκρασίας πραγματοποιείται σύμφωνα με τους όρους της μεμονωμένης άδειας για τις συγκεκριμένες εργασίες, κατά περίπτωση, ή τις οριακές τιμές σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης [ή τις οριακές τιμές σύμφωνα με το κανονιστικό πλαίσιο της Ένωσης]».

400 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, όμως, δεν αμφισβητεί ότι τα εν λόγω τεχνικά κριτήρια ελέγχου είναι ικανά να διασφαλίσουν ότι οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια δεν οδηγούν σε αυξημένο αρνητικό αντίκτυπο των υφιστάμενων και αναμενόμενων μελλοντικών κλιματικών συνθηκών στις ίδιες τις δραστηριότητες ή σε ανθρώπους, φυσικούς πόρους ή περιουσιακά στοιχεία, κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας, και, ειδικότερα, δεν αυξάνουν τους κινδύνους ξηρασίας. Πράγματι, ισχυρίζεται ότι τα εν λόγω κριτήρια δεν καθιστούν δυνατό τον μετά βεβαιότητας αποκλεισμό των ειδικών κινδύνων που συνδέονται με τις ανάγκες σε νερό ψύξης.

401 Όσον αφορά το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Αυστρίας που αντλείται, κατ' ουσίαν, από το ότι η πυρηνική ενέργεια θα έχανε μέρος της χρησιμότητάς της σε ένα σενάριο συχνότερων και εντονότερων ξηρασιών, επισημαίνεται ότι το επιχείρημα αυτό έχει υπερβολικά υποθετικό χαρακτήρα για να μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής. Πράγματι, μολονότι ως προς την εμφάνιση τέτοιων ξηρασιών μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει επιστημονική συναίνεση, η έκταση των ενδεχόμενων επιπτώσεών τους στην ίδια τη λειτουργία των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής στο σύνολο των γεωγραφικών περιοχών της Ένωσης αποτελεί απλώς εικασία.

402 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ισχυρισμός ότι οι πυρηνικές δραστηριότητες βλάπτουν σημαντικά τον στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή πρέπει να απορριφθεί.

403 Πράγματι, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου αποσκοπούν, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας, στον καθορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής. Όπως προκύπτει από το άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο β′, του εν λόγω κανονισμού, τα κριτήρια αυτά έχουν επίσης ως σκοπό να καθοριστεί, για κάθε σχετικό περιβαλλοντικό στόχο, αν μια οικονομική δραστηριότητα για την οποία έχουν θεσπιστεί τεχνικά κριτήρια ελέγχου βλάπτει σημαντικά έναν ή περισσότερους από τους στόχους αυτούς.

404 Επομένως, η τήρηση του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν μπορεί να εκτιμηθεί χωρίς να ληφθούν υπόψη τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που θεσπίστηκαν ακριβώς για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

405 Συνεπώς, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την προϋπόθεση του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

406 Επικουρικώς, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει κενά στην ανάλυση και είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένος όσον αφορά τον περιβαλλοντικό στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, καθόσον ούτε η Επιτροπή ούτε οι εμπειρογνώμονές της εξέτασαν αν η πυρηνική ενέργεια βλάπτει τον εν λόγω περιβαλλοντικό στόχο.

407 Ωστόσο, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η οποία παραπέμπει στην έκθεση του JRC και η οποία αποτελεί, επομένως, μέρος της αιτιολογίας του εν λόγω κανονισμού σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 216 ανωτέρω, η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμον την εκτίμησή της ότι η πυρηνική ενέργεια δεν βλάπτει σημαντικά τους στόχους που επιδιώκει το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας.

408 Όσον αφορά τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, κατ' αρχάς, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού περί ταξινομίας υπό το πρίσμα του περιβαλλοντικού στόχου της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, δεδομένου ότι, αφενός, δεν προκύπτει με σαφήνεια ο βαθμός στον οποίο τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού στηρίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας και, αφετέρου, εν πάση περιπτώσει, οι διαθέσιμες γνωμοδοτήσεις σχετικά με την πυρηνική ενέργεια δεν τοποθετούνται επί του ζητήματος αυτού.

409 Επ' αυτού, επισημαίνεται ότι το JRC, στη σελίδα 357 της έκθεσής του, στη σειρά του πίνακα με τίτλο «προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή», ανέφερε τα εξής:

«Η δραστηριότητα πληροί τα κριτήρια που ορίζονται στο προσάρτημα Ε του παρόντος παραρτήματος.

1. Παράταση της διάρκειας λειτουργίας των υφιστάμενων πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής

Η τήρηση των επιπέδων αναφοράς ασφαλείας [της] WENRA για τους υφιστάμενους αντιδραστήρες και [της οδηγίας 2009/71] διασφαλίζει ότι η υφιστάμενη εγκατάσταση είναι ικανή να αντιμετωπίσει ακραίους φυσικούς κινδύνους (όπως πλημμύρες και ακραίες καιρικές συνθήκες) που ενδέχεται να προκύψουν από τη μελλοντική κλιματική αλλαγή.

Η ανθεκτικότητα των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής της [Ένωσης] έναντι ακραίων φυσικών κινδύνων (συμπεριλαμβανομένων των σεισμών) έχει αποδειχθεί μέσω προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων της [Ένωσης].

2. Κατασκευή και λειτουργία νέων πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής

Η συμμόρφωση με τους στόχους ασφαλείας [της] WENRA για τους νέους πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και η συμμόρφωση με την [οδηγία 2009/71] διασφαλίζουν ότι η νέα εγκατάσταση θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσει ακραίους φυσικούς κινδύνους (όπως πλημμύρες και ακραίες καιρικές συνθήκες) που ενδέχεται να προκύψουν από τη μελλοντική κλιματική αλλαγή.»

410 Το προσάρτημα Ε, το οποίο περιλαμβάνεται στη σελίδα 369 της έκθεσης του JRC, περιέχει λεπτομέρειες σχετικές με την εκτίμηση των κλιματικών κινδύνων και της ευπάθειας, συμπεριλαμβανομένης μιας τυπολογίας των κλιματικών κινδύνων.

411 Ως εκ τούτου, το JRC προέβη σε εκτίμηση των κινδύνων που συνδέονται με την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

412 Επομένως, το επιχείρημα ότι δεν είναι σαφές σε ποιο βαθμό τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού στηρίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας από την άποψη του κριτηρίου της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, καθώς και το επιχείρημα ότι οι διαθέσιμες γνωμοδοτήσεις δεν τοποθετούνται επί του ζητήματος αυτού, δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν.

413 Εν συνεχεία, η Δημοκρατία της Αυστρίας επικρίνει το γεγονός ότι, όσον αφορά την πυρηνική ενέργεια, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που προβλέπονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού περιορίζονται, για την πρόληψη σημαντικής βλάβης του στόχου της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, σε παραπομπή στο προσάρτημα Α του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, καθώς και στην οδηγία 2009/71 και στις κατευθυντήριες γραμμές του ΔΟΑΕ και της WENRA σχετικά με τους ακραίους φυσικούς κινδύνους. Δεν είναι δυνατόν, υπό τις συνθήκες αυτές, να αντιμετωπιστούν δεόντως, πολλώ δε μάλλον να αποκλειστούν με βεβαιότητα, οι ειδικοί κίνδυνοι που συνδέονται με τις ανάγκες σε νερό ψύξης και τη χρήση αυτού, οι οποίοι έχουν σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο για την πυρηνική ενέργεια, κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού περί ταξινομίας.

414 Επιπλέον, κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, το προσάρτημα Α του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 περιλαμβάνει διαδικαστική υποχρέωση διενέργειας αξιολόγησης του κλιματικού κινδύνου και της ευπάθειας. Συναφώς, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι, στο μέτρο που το προσάρτημα Α υποχρεώνει επίσης τους οικονομικούς φορείς να αναπτύσσουν και να εφαρμόζουν «λύσεις προσαρμογής», η υποχρέωση αυτή παραμένει ασαφής και, εν πάση περιπτώσει, περιορίζεται σε «ουσιαστική μείωση» των «σημαντικότερων κλιματικών κινδύνων». Κατά την άποψή της, τούτο καθιστά δυνατό τον μετριασμό της βλάβης που προκαλεί η πυρηνική ενέργεια στον περιβαλλοντικό στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, ενώ είναι αναγκαίο να αποκλειστεί εντελώς μια τόσο σημαντική βλάβη. Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα κριτήρια «θα πρέπει» επίσης να διασφαλίζουν την «εφαρμογή λύσεων προσαρμογής κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιούνται ή να αποφεύγονται πιθανές ζημίες ή επιπτώσεις στη συνέχιση των δραστηριοτήτων», όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 51 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, και ότι οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο προσάρτημα Α του κανονισμού αυτού δεν επαρκούν, ιδίως, για να ληφθούν υπόψη οι ειδικές συνέπειες της κλιματικής αλλαγής.

415 Επ' αυτού, αρκεί η επισήμανση ότι, όπως αναγνωρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, τα εν λόγω τεχνικά κριτήρια ελέγχου καθιστούν δυνατό τον μετριασμό της βλάβης που προκαλεί η πυρηνική ενέργεια στον περιβαλλοντικό στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή.

416 Επιπλέον, το επιχείρημα ότι είναι αναγκαίο να αποκλειστεί εντελώς μια τόσο σημαντική βλάβη πρέπει να απορριφθεί στο μέτρο που αυτό θα ισοδυναμούσε με επιβολή στην Επιτροπή μιας προσέγγισης «μηδενικής επικινδυνότητας», αντιθέτως προς ό,τι προβλέπει η νομολογία (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, T-13/99, EU:T:2002:209, σκέψεις 144 έως 147).

417 Εξάλλου, ο ισχυρισμός ότι η παραπομπή στην οδηγία 2009/71, καθώς και στις κατευθυντήριες γραμμές του ΔΟΑΕ και της WENRA, δεν καθιστά δυνατό τον αποκλεισμό του αρνητικού αντικτύπου δεν είναι ικανός να αποδείξει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον ο ισχυρισμός αυτός δεν είναι επαρκώς τεκμηριωμένος, δεδομένου ότι η Επιτροπή ακολούθησε την προσέγγιση που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού περί ταξινομίας, όπως ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 40 του εν λόγω κανονισμού (βλ. σκέψεις 263 έως 265 ανωτέρω). Ομοίως, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτίθενται στη σκέψη 401 ανωτέρω, η επίκριση σχετικά με την προβαλλόμενη μη συνεκτίμηση των αναγκών σε νερό ψύξης στο μέλλον δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

418 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσθέτει ότι, για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις, απαιτούνται εκ των προτέρων βελτιώσεις της ασφάλειας μόνο στον βαθμό που αυτές θεωρούνται ευλόγως εφικτές, πράγμα το οποίο είναι αόριστο και όχι αρκετά φιλόδοξο. Ειδικότερα, οι σχετικοί με την τοποθεσία παράγοντες που απειλούν την ασφάλεια των εγκαταστάσεων δεν αποκλείουν την επιλεξιμότητά τους για την ταξινομία, διότι οι παράγοντες αυτοί, όπως η θέση των ποταμών που απειλούνται με αποξήρανση, δεν μπορούν «ευλόγως» να μεταβληθούν.

419 Ωστόσο, δεδομένου ότι το ανωτέρω κριτήριο της ευλόγως δυνατής βελτίωσης, το οποίο χρησιμοποιείται στο σημείο 2 του τμήματος 4.28 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού, απαιτείται κατά την οδηγία 2009/71 όσον αφορά τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, η χρήση του στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 263 έως 265 ανωτέρω.

420 Τέλος, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι από την εφαρμογή λύσεων προσαρμογής και τη βελτίωση των προτύπων ασφαλείας δεν μπορεί να συναχθεί ότι δεν υπάρχει αρνητικός αντίκτυπος κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας. Συγκεκριμένα, ο περιβαλλοντικός στόχος της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή δεν περιορίζεται στη διαφύλαξη της ασφάλειας του ανθρώπου και της φύσης, αλλά καλύπτει και άλλους δευτερεύοντες στόχους, όπως η προσβασιμότητα και η σταθερότητα του εφοδιασμού με ενέργεια και νερό. Πλην όμως, κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, οι στόχοι αυτοί διακυβεύονται σημαντικά όταν οι πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής κλείνουν σε περίπτωση καύσωνα ή ξηρασίας, όταν αυξάνεται η επιτρεπόμενη θερμοκρασία του νερού ψύξης που εγχέεται ή όταν πρέπει να εφαρμοστούν δαπανηρές λύσεις προσαρμογής, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτές είναι δυνατές.

421 Ωστόσο, όπως ήδη εκτέθηκε στη σκέψη 401 ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εξεταζόμενο από τη Δημοκρατία της Αυστρίας σενάριο, το οποίο στηρίζεται, κατ' ουσίαν, στο ότι η υπερθέρμανση του πλανήτη θα έχει τέτοιες συνέπειες στη λειτουργία των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής ώστε αυτοί να χάσουν τη χρησιμότητά τους ως πηγή ενέργειας, έχει υπερβολικά υποθετικό χαρακτήρα για να μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής.

422 Συναφώς, το γεγονός ότι η ανάλυση της Επιτροπής αμφισβητείται στην επιστημονική βιβλιογραφία δεν αρκεί, αυτό καθεαυτό, για να κλονίσει το ως άνω συμπέρασμα, δεδομένου ότι, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 212 ανωτέρω, η Επιτροπή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την αξιολόγηση επιστημονικών μελετών καθώς και την επιλογή των μελετών που πρέπει να υπερισχύουν των άλλων.

423 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης υπό το πρίσμα του στόχου της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή που μνημονεύεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

424 Επομένως, το πέμπτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και το πέμπτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

– Επί του έκτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση της απαίτησης για αξιολόγηση του κύκλου ζωής

425 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο άρθρο 17, παράγραφος 2, και στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού περί ταξινομίας, στο μέτρο που, κατ' ουσίαν, στηρίζεται σε εκτίμηση η οποία δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη το σύνολο του κύκλου ζωής της πυρηνικής ενέργειας, δηλαδή την εξόρυξη και την επεξεργασία του μεταλλεύματος ουρανίου, τον εξευγενισμό, τη μετατροπή, τον εμπλουτισμό του ουρανίου, τις διατάξεις καυσίμου, τη μεταφορά και τις ενδεχόμενες ένοπλες συγκρούσεις.

426 Ειδικότερα, η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε ρητώς να συμπεριλάβει την εξόρυξη και την επεξεργασία του ουρανίου στον προσβαλλόμενο κανονισμό κατόπιν των επικρίσεων της ΕΕΥΠΑΚ, αποδεχόμενη έτσι την αξιολόγηση της τελευταίας ως προς τον κύκλο ζωής κατά την οποία η τήρηση περιβαλλοντικών προτύπων που αντιστοιχούν, τουλάχιστον κατ' ουσίαν, σε εκείνα της Ένωσης δεν μπορεί να διασφαλιστεί για τις δραστηριότητες αυτές. Συναφώς, η Δημοκρατία της Αυστρίας υπογραμμίζει ότι και στην έκθεση του JRC είχε διαπιστωθεί τουλάχιστον υψηλός κίνδυνος σημαντικής βλάβης διαφόρων περιβαλλοντικών στόχων, ενώ παράλληλα είχε εκτιμηθεί ότι ο κίνδυνος αυτός θα έπρεπε να αποκλειστεί με αναφορά στις επιταγές του δικαίου της Ένωσης στο πλαίσιο των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου. Στο μέτρο που η Επιτροπή δεν ακολούθησε την εν λόγω γνώμη του JRC, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι αυτή δέχθηκε έτσι σιωπηρώς με τον προσβαλλόμενο κανονισμό την ύπαρξη σημαντικής βλάβης των περιβαλλοντικών στόχων στο στάδιο της εξόρυξης και της επεξεργασίας ουρανίου και, επομένως, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

427 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας και τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

428 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, κατά την αξιολόγηση μιας οικονομικής δραστηριότητας βάσει του κριτηρίου της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, λαμβάνονται υπόψη οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της ίδιας της δραστηριότητας καθώς και οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των προϊόντων και των υπηρεσιών που προκύπτουν από αυτήν τη δραστηριότητα για ολόκληρο τον κύκλο ζωής τους, ιδίως όσον αφορά την παραγωγή, τη χρήση και το τέλος του κύκλου ζωής των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών.

429 Κατά το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού περί ταξινομίας, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον κύκλο ζωής, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων από τις υφιστάμενες αξιολογήσεις του κύκλου ζωής, εξετάζοντας τόσο τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της ίδιας της οικονομικής δραστηριότητας, όσο και εκείνες των προϊόντων και υπηρεσιών που αυτή η δραστηριότητα παρέχει, ιδίως εξετάζοντας την παραγωγή, τη χρήση και το τέλος του κύκλου ζωής των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών.

430 Επισημαίνεται επίσης ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 40 του κανονισμού περί ταξινομίας, «[κ]ατά τη θέσπιση και την επικαιροποίηση των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα εν λόγω κριτήρια βασίζονται στα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία, καταρτίζονται λαμβανομένων υπόψη εκτιμήσεων αναφορικά με τον κύκλο ζωής, συμπεριλαμβανομένων υφιστάμενων αξιολογήσεων του κύκλου ζωής, και επικαιροποιούνται τακτικά».

431 Επιπλέον, η αιτιολογική σκέψη 47 του κανονισμού περί ταξινομίας αναφέρει ότι «[τ]α τεχνικά κριτήρια ελέγχου θα μπορούσαν να απαιτούν αξιολόγηση του κύκλου ζωής, όπου αυτό είναι επαρκώς εφικτό και αναγκαίο».

432 Ειδικότερα, τόσο το άρθρο 17, παράγραφος 2, όσο και το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας αφορούν συγκεκριμένα μια δεδομένη οικονομική δραστηριότητα –καθώς και τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που προκύπτουν από τη δραστηριότητα αυτή– για την οποία θα καθοριστούν τεχνικά κριτήρια ελέγχου.

433 Επιπροσθέτως, το άρθρο 17, παράγραφος 2, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν απαιτούν να διενεργεί η Επιτροπή αξιολόγηση του κύκλου ζωής όλων των οικονομικών δραστηριοτήτων, αλλά μόνον να λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος ζωής.

434 Επομένως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, από το γράμμα τόσο του άρθρου 17, παράγραφος 2, όσο και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας προκύπτει ότι η απαίτηση να λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος ζωής μιας δραστηριότητας δεν εκτείνεται κατ' ανάγκην στις δραστηριότητες που προηγούνται ή έπονται της οικείας οικονομικής δραστηριότητας.

435 Η ερμηνεία αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, σύμφωνα με τη σύσταση 2013/179/ΕΕ της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 2013, σχετικά με τη χρήση κοινών μεθόδων για τη μέτρηση και τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων κατά τον κύκλο ζωής των προϊόντων και των οργανισμών (ΕΕ 2013, L 124, σ. 1), η οποία μνημονεύεται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, κατά τον υπολογισμό του περιβαλλοντικού αποτυπώματος πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι δραστηριότητες, από την εξόρυξη πρώτων υλών έως τα στάδια επεξεργασίας, διανομής, αποθήκευσης, χρήσης και διάθεσης ή ανακύκλωσης.

436 Πράγματι, σκοπός της σύστασης αυτής δεν είναι να αξιολογηθούν η συμβολή μιας δραστηριότητας στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής ή η πιθανή βλάβη που προκαλείται από την εν λόγω δραστηριότητα στους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στον κανονισμό περί ταξινομίας.

437 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν αφορά ειδικά την πυρηνική ενέργεια, αλλά υιοθετήθηκε και ως προς άλλες δραστηριότητες που καλύπτονται από την ταξινομία, ιδίως τις εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας που συνεπάγονται επίσης την εξόρυξη πρώτων υλών ή σπάνιων γαιών για την κατασκευή και τη συντήρησή τους.

438 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 17, παράγραφος 2, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας μη λαμβάνοντας υπόψη, κατά τον καθορισμό των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου, εκτιμήσεις σχετικές με τον κύκλο ζωής οικονομικών δραστηριοτήτων όπως οι δραστηριότητες εξόρυξης και επεξεργασίας του μεταλλεύματος ουρανίου, εξευγενισμού, μετατροπής, εμπλουτισμού του ουρανίου, διατάξεων καυσίμου και μεταφοράς, οι οποίες αποτελούν δραστηριότητες που προηγούνται ή έπονται των σχετιζόμενων με την πυρηνική ενέργεια δραστηριοτήτων τις οποίες αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός.

439 Επισημαίνεται επίσης ότι οι επιπτώσεις των δραστηριοτήτων παροπλισμού και διάθεσης των ραδιενεργών αποβλήτων και των αναλωμένων πυρηνικών καυσίμων ελήφθησαν υπόψη από την Επιτροπή κατά την αξιολόγηση του κριτηρίου της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

440 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι περιστάσεις τις οποίες επικαλείται η Δημοκρατία της Αυστρίας και κατά τις οποίες, πρώτον, η Επιτροπή δεν συμπεριέλαβε τις δραστηριότητες αυτές στην ταξινομία κατόπιν των εκθέσεων της ΕΕΥΠΑΚ και του JRC, δεύτερον, η επεξεργασία, η μετατροπή, ο εμπλουτισμός και οι διατάξεις καυσίμου πραγματοποιούνται κυρίως από τρίτα κράτη, ή ακόμη, τρίτον, η Επιτροπή αναγνώρισε σιωπηρώς τη βλάβη που προκαλείται στο περιβάλλον από τις εν λόγω δραστηριότητες δεν είναι ικανές, αφ' εαυτών, να αποδείξουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

441 Πράγματι, τα άρθρα 17 και 19 του κανονισμού περί ταξινομίας, καθόσον αφορούν συγκεκριμένες δραστηριότητες που εναπόκειται στην Επιτροπή να καθορίσει, δεν εμποδίζουν την τελευταία να θεωρήσει τις δραστηριότητες που προσδιόρισε η Δημοκρατία της Αυστρίας ως αυτοτελείς σε σχέση με τις δραστηριότητες παραγωγής πυρηνικής ενέργειας που αποτελούν αντικείμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού.

442 Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη, κατά την αξιολόγηση του κύκλου ζωής της χρήσης της πυρηνικής ενέργειας για μη στρατιωτικούς σκοπούς, τις πτυχές που συνδέονται με τις συνέπειες των ένοπλων συγκρούσεων, της δολιοφθοράς και των κινδύνων κατάχρησης και διάδοσης των μη στρατιωτικών και των στρατιωτικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας κατά την εκτίμησή της περί πρόκλησης σημαντικής βλάβης στους περιβαλλοντικούς στόχους.

443 Πράγματι, ούτε από το γράμμα του άρθρου 17 του κανονισμού περί ταξινομίας ούτε από οποιαδήποτε άλλη διάταξη του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι τα ανωτέρω στοιχεία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου.

444 Τέλος, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία» σχετικά με όλες τις πτυχές της συνεκτίμησης του κύκλου ζωής της πυρηνικής ενέργειας.

445 Εντούτοις, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη τον κύκλο ζωής των δραστηριοτήτων οι οποίες προηγούνται ή έπονται των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια, δεν μπορεί να της προσαφθεί ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς τα εν λόγω στοιχεία τα οποία έκρινε ότι δεν αποτελούν μέρος του κύκλου ζωής των τελευταίων αυτών δραστηριοτήτων.

446 Επομένως, το έκτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του έκτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά τον αντιφατικό και ανεπαρκή χαρακτήρα των διατάξεων του παραρτήματος ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού σχετικά με την πρόληψη σημαντικής βλάβης οφειλόμενης σε σοβαρά ατυχήματα σε αντιδραστήρα και στην τελική διάθεση των εντόνως ραδιενεργών αποβλήτων

447 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του παραρτήματος ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού σχετικά με την πρόληψη σημαντικής βλάβης προκαλούμενης από σοβαρά ατυχήματα σε αντιδραστήρα και από την τελική διάθεση των εντόνως ραδιενεργών αποβλήτων είναι αντιφατικές και ανεπαρκείς υπό το πρίσμα των κριτηρίων της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης τα οποία καθορίζονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού. Συγκεκριμένα, το παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού περιέχει ως κριτήρια για την πρόληψη σημαντικής βλάβης στους περιβαλλοντικούς στόχους μόνον εκείνα που ορίζονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού στο πλαίσιο των «Πρόσθετων κριτηρίων σχετικά

με τη μη πρόκληση σημαντικής βλάβης». Η Δημοκρατία της Αυστρίας παραπέμπει συναφώς στα επιχειρήματα που προέβαλε στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, του τέταρτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του τρίτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, τα οποία αφορούν το επίπεδο προστασίας και τους κινδύνους από σοβαρά ατυχήματα σε αντιδραστήρα και από την τελική διάθεση των εντόνως ραδιενεργών αποβλήτων. Εξ αυτού συνάγει ότι ο προβληθείς προηγουμένως παράνομος χαρακτήρας θίγει τις διατάξεις του παραρτήματος ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού καθώς και τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού που παραπέμπουν σε αυτές, στο μέτρο που συμπίπτουν με το παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού.

448 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσθέτει ότι το παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν περιέχει κανένα από τα κριτήρια που απαριθμούνται στα «γενικά κριτήρια» στην αρχή του παραρτήματος Ι του εν λόγω κανονισμού. Επομένως, τα κάποια κριτήρια που βαίνουν πέραν των ισχυουσών νομικών απαιτήσεων και περιλαμβάνονται ακόμη στο παράρτημα Ι του κανονισμού αυτού δεν έχουν καν εφαρμογή σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού.

449 Η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται επίσης ότι οι διατάξεις του παραρτήματος ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού παραβιάζουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας και την αρχή της προφύλαξης, για τον λόγο και μόνον ότι το παράρτημα αυτό δεν περιέχει «γενικά κριτήρια», ενώ τέτοια γενικά κριτήρια θεωρήθηκαν αναγκαία και προστέθηκαν στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού.

450 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

451 Στο μέτρο που η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν απέδειξε ότι τα πρόσθετα κριτήρια σχετικά με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης όσον αφορά το επίπεδο προστασίας (σκέψεις 261 έως 269 ανωτέρω) καθώς και τους κινδύνους από σοβαρά ατυχήματα σε αντιδραστήρες (σκέψεις 288 έως 346 ανωτέρω) και από την τελική διάθεση των εντόνως ραδιενεργών αποβλήτων (σκέψεις 350 έως 384 ανωτέρω) ενείχαν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, το επιχείρημα αυτό δεν είναι ικανό να αποδείξει, ελλείψει περαιτέρω διευκρινίσεων, τον αντιφατικό και ανεπαρκή χαρακτήρα των διατάξεων του παραρτήματος ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού.

452 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι το παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού καθορίζει, κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 10 του κανονισμού περί ταξινομίας, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τον προσδιορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και του κατά πόσον η οικονομική δραστηριότητα προκαλεί σημαντική βλάβη σε κάποιον από τους άλλους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού περί ταξινομίας.

453 Το δε παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού καθορίζει, βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού περί ταξινομίας, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τον προσδιορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και του κατά πόσον η οικονομική δραστηριότητα προκαλεί σημαντική βλάβη σε κάποιον από τους άλλους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού περί ταξινομίας.

454 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας, όμως, το οποίο τίθεται σε εφαρμογή με τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν εφαρμόζει το κριτήριο των καλύτερων επιδόσεων στον τομέα ή στον κλάδο, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

455 Ως εκ τούτου, για τον χαρακτηρισμό της σημαντικής συμβολής στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, η Επιτροπή δεν απαίτησε, σε αντίθεση με τον χαρακτηρισμό της σημαντικής συμβολής στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, την τήρηση αυστηρότερου όρου όσον αφορά τις εγκαταστάσεις αποθήκευσης.

456 Συνεπώς, οι αποκλίσεις μεταξύ του παραρτήματος Ι και του παραρτήματος ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού τις οποίες επικαλείται η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν μπορούν, αφ’ εαυτών, να αποδείξουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ούτε παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας. Τέλος, δεδομένου ότι οι εν λόγω αποκλίσεις προκύπτουν από το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, και το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας, δεν μπορούν να αποδείξουν ούτε ανεπαρκή αιτιολογία.

457 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το έκτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του έβδομου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλονται, επικουρικώς, «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία»

458 Η Δημοκρατία της Αυστρίας επικαλείται, επικουρικώς, «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία» ως προς τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, ιδίως όσον αφορά τα σοβαρά ατυχήματα σε αντιδραστήρα, την τελική διάθεση των αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας, τον περιβαλλοντικό στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και τα γενικά κριτήρια σχετικά με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, τα οποία περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού, παραπέμποντας στα επιχειρήματα που προέβαλε στο πλαίσιο των λοιπών σκελών του τέταρτου λόγου ακυρώσεως.

459 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

460 Εφόσον οι αιτιάσεις που αφορούν «κενά στην ανάλυση ή την αιτιολογία» ως προς τα σοβαρά ατυχήματα σε αντιδραστήρα, την τελική διάθεση των αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας, τον περιβαλλοντικό στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και τα γενικά κριτήρια σχετικά με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, τα οποία περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού, απορρίφθηκαν, αντιστοίχως, στις σκέψεις 325, 365 και 407 ανωτέρω, το έβδομο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί για τους ίδιους λόγους.

461 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, περιλαμβάνοντας στις μεταβατικές δραστηριότητες τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια και

καθορίζοντας τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τις δραστηριότητες αυτές, παραβίασε το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 και στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ′ και ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, ή την αρχή της προφύλαξης.

462 Κατά συνέπεια, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 11 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης

463 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο άρθρο 11 και στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και στην αρχή της προφύλαξης, καθόσον χαρακτηρίζει οικονομικές δραστηριότητες σχετιζόμενες με την πυρηνική ενέργεια ως δραστηριότητες που συμβάλλουν σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

464 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας και τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

465 Επ’ αυτού, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 11 του κανονισμού περί ταξινομίας ορίζει τα εξής:

«1. Μια οικονομική δραστηριότητα χαρακτηρίζεται ως συμβάλλουσα σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή όταν η εν λόγω δραστηριότητα:

α) περιλαμβάνει λύσεις προσαρμογής που είτε μειώνουν σημαντικά τον κίνδυνο του αρνητικού αντικτύπου των υφιστάμενων και αναμενόμενων μελλοντικών κλιματικών συνθηκών στην ίδια την οικονομική δραστηριότητα είτε μειώνουν σημαντικά τον εν λόγω αρνητικό αντίκτυπο, χωρίς να αυξάνουν τον κίνδυνο αρνητικού αντικτύπου σε ανθρώπους, φυσικούς πόρους ή περιουσιακά στοιχεία, ή

β) παρέχει λύσεις προσαρμογής οι οποίες, επιπλέον της ικανοποίησης των όρων που ορίζονται στο άρθρο 16, συμβάλλουν σημαντικά στην πρόληψη ή τη μείωση του κινδύνου αρνητικού αντικτύπου των υφιστάμενων και αναμενόμενων μελλοντικών κλιματικών συνθηκών σε ανθρώπους, φυσικούς πόρους ή περιουσιακά στοιχεία, χωρίς να αυξάνεται ο κίνδυνος αρνητικού αντικτύπου σε ανθρώπους, φυσικούς πόρους ή περιουσιακά στοιχεία.

2. Οι λύσεις προσαρμογής που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) αξιολογούνται και ιεραρχούνται με χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων προβλέψεων για το κλίμα και, κατ’ ελάχιστον, αποτρέπουν ή περιορίζουν:

α) τον αρνητικό αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής στην οικονομική δραστηριότητα για συγκεκριμένη τοποθεσία και συγκεκριμένο πλαίσιο, ή

β) τον πιθανό αρνητικό αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής στο περιβάλλον στο πλαίσιο του οποίου ασκείται η οικονομική δραστηριότητα.»

466 Επιπλέον, το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας προβλέπει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου βασίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία και στην αρχή της προφύλαξης.

467 Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, στην ενότητα με τίτλο «Σημαντική συμβολή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή» που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού για τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στα τμήματα 4.26 έως 4.28, επισημαίνεται, κατ' ουσίαν, ότι στο πλαίσιο των οικείων οικονομικών δραστηριοτήτων πρέπει να έχουν εφαρμοστεί φυσικές και μη φυσικές λύσεις («λύσεις προσαρμογής») οι οποίες μειώνουν ουσιαστικά τους σημαντικότερους φυσικούς κλιματικούς κινδύνους που είναι ουσιώδεις για τις δραστηριότητες αυτές. Επιπλέον, διευκρινίζεται ότι οι φυσικοί κλιματικοί κίνδυνοι που είναι ουσιώδεις για τις οικείες δραστηριότητες έχουν προσδιοριστεί μεταξύ εκείνων που απαριθμούνται στο προσάρτημα Α του παραρτήματος ΙΙ του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, στο οποίο προστέθηκαν τα τμήματα 4.26 έως 4.31 με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, μέσω της διενέργειας ενδελεχούς αξιολόγησης των κλιματικών κινδύνων και της ευπάθειας.

468 Πρώτον, κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, δεδομένου ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια, κατά την έννοια του προσβαλλόμενου κανονισμού, έχουν αρνητικό αντίκτυπο στον περιβαλλοντικό στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού περί ταξινομίας, δεν μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στον περιβαλλοντικό στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Η Δημοκρατία της Αυστρίας παραπέμπει συναφώς στα επιχειρήματα που προέβαλε στο πλαίσιο του πέμπτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του πέμπτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως.

469 Ωστόσο, στο μέτρο που τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν ήταν ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως του κριτηρίου της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης όσον αφορά την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, στο πλαίσιο του πέμπτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του πέμπτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, η επανάληψη των επιχειρημάτων αυτών στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί να αποδείξει, αφ' εαυτής, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια συμβάλλουν σημαντικά στον στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή.

470 Δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υπογραμμίζει ότι η διαπίστωση περί απουσίας σημαντικής συμβολής των σχετιζόμενων με την πυρηνική ενέργεια οικονομικών δραστηριοτήτων στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή δεν αναιρείται από τη διατύπωση που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού υπό την ενότητα «Σημαντική συμβολή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή». Συγκεκριμένα, ο όρος «περιλαμβάνει» που απαντά στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας απαιτεί «σημαντική» συμβολή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και, ως εκ τούτου, δεν αρκεί ένα οποιοδήποτε είδος μέτρου προσαρμογής. Επιπλέον, η απαίτηση αφορά σημαντική συμβολή, δηλαδή ουσιαστικά φυσικά μέτρα προσαρμογής, τα οποία πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ίδιας της οικονομικής δραστηριότητας. Τέτοια μέτρα, όμως, δεν ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεδομένου ότι τα κριτήρια που θέτει το εν λόγω παράρτημα ΙΙ συμπίπτουν σε μεγάλο βαθμό με εκείνα του παραρτήματος Ι του ίδιου κανονισμού και είναι κατ' ουσίαν αμιγώς διαδικαστικής φύσεως. Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, λόγω της ασάφειας του γράμματός τους, δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί αν και σε ποιο βαθμό προκύπτουν από αυτά φυσικές λύσεις προσαρμογής.

471 Όπως, όμως, προκύπτει από τη σκέψη 467 ανωτέρω, το σημείο 1 των διαφόρων τεχνικών κριτηρίων ελέγχου, στην ενότητα με τίτλο «Σημαντική συμβολή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή» που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού, για τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στα τμήματα 4.26 έως 4.28, απαιτεί την εφαρμογή

φυσικών και μη φυσικών λύσεων οι οποίες μειώνουν ουσιαστικά τους σημαντικότερους φυσικούς κλιματικούς κινδύνους που είναι ουσιώδεις για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα. Όπως επισημαίνεται στο σημείο 2 της ενότητας αυτής, οι φυσικοί κλιματικοί κίνδυνοι που είναι ουσιώδεις για την οικεία δραστηριότητα έχουν προσδιοριστεί μεταξύ εκείνων που απαριθμούνται στο προσάρτημα Α του παραρτήματος ΙΙ του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, με τη διενέργεια αξιολόγησης των κλιματικών κινδύνων και της ευπάθειας βάσει των σταδίων που περιγράφονται λεπτομερώς στο εν λόγω σημείο 2. Τα σημεία 5 και 6 της ανωτέρω ενότητας παραπέμπουν στο σχετικό κεκτημένο της Ευρατόμ.

472 Επομένως, το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Αυστρίας που αντλείται από την απουσία φυσικής λύσης και τον διαδικαστικό και αόριστο χαρακτήρα των απαιτήσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού πρέπει να απορριφθεί.

473 Τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας επισημαίνει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που προβλέπονται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν άπτονται των συνεπειών που έχουν οι καύσωνες και τα κύματα ψύχους στην ασφάλεια των αντιδραστήρων ή στον ενεργειακό εφοδιασμό, οι οποίες είναι ουσιώδεις για την ασφάλεια αυτή. Προσθέτει ότι δεν γίνεται μνεία ούτε των ειδικών προβλημάτων τα οποία δημιουργεί το κλίμα μόνο στην πυρηνική ενέργεια και τα οποία προκαλούνται από την αναμενόμενη αύξηση των συγκρούσεων συμφερόντων που ενδέχεται να ανακύψουν ως προς τη χρήση του νερού μεταξύ ενεργειακού εφοδιασμού και προστασίας των υδάτων ή στον τομέα της ενεργειακής ασφάλειας.

474 Συναφώς, όπως προκύπτει από τη σκέψη 467 ανωτέρω, το παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού παραπέμπει στο προσάρτημα Α του παραρτήματος ΙΙ του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139. Το προσάρτημα αυτό περιέχει ταξινόμηση των κινδύνων που σχετίζονται με το κλίμα, στους οποίους περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι καύσωνες, τα κύματα ψύχους και, ως προς τους κινδύνους που σχετίζονται με το νερό, η πίεση στους υδάτινους πόρους. Επιπλέον, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 401 ανωτέρω, ο ισχυρισμός ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα ειδικά προβλήματα που δημιουργεί, για το μέλλον, το κλίμα στην πυρηνική ενέργεια έχει υπερβολικά υποθετικό χαρακτήρα για να ευδοκιμήσει.

475 Επομένως, το επιχείρημα ότι τα επίμαχα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν άπτονται των εν λόγω κλιματικών κινδύνων πρέπει να απορριφθεί.

476 Τέταρτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι το άρθρο 19, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού περί ταξινομίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 3, αυτού, επιβάλλει επίσης την εφαρμογή του κριτηρίου του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του εν λόγω κανονισμού και της αρχής της προφύλαξης στα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που αποσκοπούν στη διασφάλιση της τήρησης των προϋποθέσεων του άρθρου 11, παράγραφος 1, του συγκεκριμένου κανονισμού. Ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν συγκέντρωσε εμπειρογνωσία σχετικά με το αν και σε ποιο βαθμό οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. Ειδικότερα, ενόψει των αναμενόμενων συνεπειών της κλιματικής αλλαγής υπό τη μορφή αυξανόμενων ξηρασιών, αποξήρανσης ποταμών και αύξησης της θερμοκρασίας των υδάτων, δεν διεξήχθη συζήτηση σχετικά με τους συγκεκριμένους κινδύνους ασφαλείας και τις πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων στις οποίες η προσφυγή σε οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια θα εκθέσει τη χρήση του νερού (στους τρεις ρυθμιζόμενους οικονομικούς τομείς). Η Δημοκρατία της Αυστρίας συνάγει εξ αυτού, αφενός, ότι αποκλείεται, ελλείψει σχετικών αξιολογήσεων από εμπειρογνώμονες, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου να στηρίζονται συναφώς σε αδιαμφισβήτητες επιστημονικές γνώσεις και, αφετέρου, ότι η αρχή της

προφύλαξης δεν μπόρεσε να ληφθεί υπόψη, δεδομένου ότι η εφαρμογή της προϋποθέτει πλήρη, ακριβή και οριστικά πορίσματα και ότι, εξ ορισμού, η αρχή αυτή εφαρμόζεται και σε τέτοιες επιστημονικές αμφιβολίες που συνδέονται με τα πορίσματα αυτά.

477 Ωστόσο, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, το JRC ανέλυσε στη σελίδα 357 της έκθεσής του το ζήτημα της συμβολής των σχετιζόμενων με την πυρηνική ενέργεια οικονομικών δραστηριοτήτων στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. Επομένως, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι η Επιτροπή δεν συγκέντρωσε εμπειρογνωσία σχετικά με το αν και σε ποιο βαθμό η πυρηνική ενέργεια μπορεί να συμβάλει σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. Επιπλέον, στη σελίδα 358 της έκθεσης του JRC αναφέρεται, σχετικά με τη βιώσιμη χρήση και την προστασία των υδάτινων και θαλάσσιων πόρων, ότι οι κίνδυνοι περιβαλλοντικής υποβάθμισης που συνδέονται με τη διατήρηση της ποιότητας των υδάτων και την αποφυγή της πίεσης στους υδάτινους πόρους εντοπίζονται και αντιμετωπίζονται σύμφωνα με σχέδιο διαχείρισης της χρήσης και της προστασίας των υδάτων, το οποίο καταρτίζεται σε διαβούλευση με τα οικεία ενδιαφερόμενα μέρη. Γίνεται επίσης αναφορά στην οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ 2000, L 327, σ. 1).

478 Συνεπώς, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν στηρίζονται, συναφώς, σε αδιαμφισβήτητες επιστημονικές γνώσεις και ότι δεν κατέστη δυνατό να ληφθεί υπόψη η αρχή της προφύλαξης.

479 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 11 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και κατά παραβίαση της αρχής της προφύλαξης, καθόσον χαρακτηρίζει την πυρηνική ενέργεια ως ενέργεια που συμβάλλει σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

480 Επομένως, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια′, του κανονισμού περί ταξινομίας

481 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια′, του κανονισμού περί ταξινομίας, διότι περιέχουν αόριστες νομικές έννοιες και προϋποθέσεις των οποίων η εφαρμογή θα πρέπει να διασφαλίζεται μόνο στο μέλλον, παραδείγματος χάριν για τον σχεδιασμό της τελικής αποθήκευσης και της χρήσης των ATF από το 2025.

482 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας και τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

483 Επισημαίνεται ότι, βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια′, του κανονισμού περί ταξινομίας, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, και το άρθρο 11, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού είναι εύκολα στη χρήση και ορίζονται κατά τρόπο ώστε να διευκολύνουν τον έλεγχο της συμμόρφωσης προς αυτά.

484 Αρκεί, πάντως, η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου στηρίζονται σε αόριστες νομικές έννοιες και προϋποθέσεις που θα πρέπει να πληρούνται στο μέλλον δεν αρκεί για να αποδείξει, αυτό καθεαυτό, ότι τα εν λόγω κριτήρια δεν είναι εύκολα στη χρήση ή δεν

ορίζονται κατά τρόπο ώστε να διευκολύνουν τον έλεγχο της συμμόρφωσης προς αυτά κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια', του κανονισμού περί ταξινομίας. Εν πάση περιπτώσει, καμία απαίτηση δεν εμποδίζει τη χρήση, στο πλαίσιο θεσπιζόμενου κανόνα, αφηρημένων νομικών εννοιών από θεσμικό όργανο της Ένωσης ούτε επιβάλλει υποχρέωση σύμφωνα με την οποία ο κανόνας ο οποίος χρησιμοποιεί μια αφηρημένη νομική έννοια πρέπει να αναφέρει τις διάφορες συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες είναι δυνατή η εφαρμογή του, καθόσον το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν είναι σε θέση να καθορίσει εκ των προτέρων όλες αυτές τις περιπτώσεις (πρβλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2022, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-157/21, EU:C:2022:98, σκέψη 320).

485 Επιπλέον, στο μέτρο που, με την επιχειρηματολογία της, η Δημοκρατία της Αυστρίας προβάλλει παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, υπενθυμίζεται ότι μια διάταξη πράξης της Ένωσης παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου, λόγω έλλειψης σαφήνειας, μόνον αν είναι τόσο ασαφής ώστε οι διοικούμενοι να εμποδίζονται να άρουν με ικανή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής ή την έννοια της διάταξης αυτής (απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2024, Volkskreditbank κατά ΕΣΕ, T-348/21, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2024:32, σκέψη 70).

486 Εν προκειμένω, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου είναι τόσο ασαφή ώστε οι διοικούμενοι να εμποδίζονται να άρουν με ικανή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής ή την έννοια των εν λόγω κριτηρίων.

487 Ως εκ τούτου, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έβδομου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του σκοπού και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω του κινδύνου κατακερματισμού της αγοράς

488 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, ισχυρίζεται ότι ο χαρακτηρισμός των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια ως βιώσιμων ενδέχεται συνολικά να οδηγήσει σε κατακερματισμό της αγοράς ο οποίος θα ήταν αντίθετος προς τον σκοπό του κανονισμού περί ταξινομίας και προς την υποχρέωση διατήρησης της πρακτικής αποτελεσματικότητάς του.

489 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, οι ειδικές υποχρεώσεις γνωστοποίησης όσον αφορά τις επενδύσεις, μεταξύ άλλων, σε δραστηριότητες παραγωγής πυρηνικής ενέργειας συνεπάγονται διαφοροποίηση μεταξύ «καλύτερης» και «λιγότερο καλής» περιβαλλοντικής βιωσιμότητας, αντιθέτως προς το πνεύμα και τον σκοπό του κανονισμού περί ταξινομίας, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της διαφάνειας μέσω της θέσπισης ομοιόμορφων κριτηρίων σε επίπεδο Ένωσης για τις περιβαλλοντικά βιώσιμες δραστηριότητες.

490 Ο σκοπός αυτός, όμως, διακυβεύεται από τον χαρακτηρισμό των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια ως βιώσιμων, καθόσον, μετά την ανακοίνωση της πρόθεσης της Επιτροπής να χαρακτηρίσει τις εν λόγω δραστηριότητες ως βιώσιμες, εκδηλώνεται στην αγορά ο ίδιος ο κατακερματισμός τον οποίο ο νομοθέτης της Ένωσης ήθελε να αποτρέψει. Η Δημοκρατία της Αυστρίας επισημαίνει ότι οι επενδυτές διαφημίζουν στοχευμένα τα «πράσινα» χρηματοπιστωτικά προϊόντα, που «δεν έχουν σχέση με την πυρηνική ενέργεια», ότι οι θεσμικοί επενδυτές έχουν ήδη δηλώσει ότι δεν επιθυμούν να επενδύσουν σε χρηματοπιστωτικά προϊόντα στα οποία εμπλέκονται στοιχεία πυρηνικής ενέργειας ή έχουν λάβει θέσεις προς αυτή την

κατεύθυνση και ότι, στην πλειονότητά τους, τα εθνικά σήματα βιώσιμης χρηματοδότησης στην Ευρώπη αποκλείουν ρητώς από την επιλεξιμότητα βάσει των κριτηρίων τους τις δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια.

491 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, τη Γαλλική Δημοκρατία και τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

492 Υπενθυμίζεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 14 του κανονισμού περί ταξινομίας, προκειμένου να αποτρέπεται ο κατακερματισμός της αγοράς και να μην θίγονται τα συμφέροντα των καταναλωτών και των επενδυτών ως αποτέλεσμα των διαφορετικών εννοιών των περιβαλλοντικά βιώσιμων οικονομικών δραστηριοτήτων, θα πρέπει οι εθνικές απαιτήσεις προς τις οποίες οφείλουν να συμμορφώνονται οι συμμετέχοντες στις χρηματοπιστωτικές αγορές ή οι εκδότες, ώστε να διαθέσουν στο εμπόριο χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή εταιρικά ομόλογα ως περιβαλλοντικά βιώσιμα, να βασίζονται σε ομοιόμορφα κριτήρια για τις περιβαλλοντικά βιώσιμες οικονομικές δραστηριότητες.

493 Πρώτον, επισημαίνεται ότι ο κανονισμός περί ταξινομίας αποσκοπεί στο να καθορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ορισμένες οικονομικές δραστηριότητες μπορούν να θεωρηθούν ως περιβαλλοντικά βιώσιμες, τούτο δε, ειδικότερα, στο άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού, και ότι, κατά συνέπεια, η Επιτροπή, χαρακτηρίζοντας ορισμένες οικονομικές δραστηριότητες σχετιζόμενες με την πυρηνική ενέργεια ως βιώσιμες βάσει της παραγράφου 2 της εν λόγω διάταξης, δεν προέβη σε αδικαιολόγητη διαφοροποίηση μεταξύ οικονομικών δραστηριοτήτων.

494 Δεύτερον, όσον αφορά το προβαλλόμενο από τη Δημοκρατία της Αυστρίας επιχείρημα ότι η κατάταξη των σχετιζόμενων με την πυρηνική ενέργεια οικονομικών δραστηριοτήτων στην κατηγορία των μεταβατικών δραστηριοτήτων είχε ως αποτέλεσμα, στην αγορά, την απώλεια υποστήριξης από τους συμμετέχοντες ή τον κατακερματισμό μέσω της ανάπτυξης χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή βιώσιμων επενδύσεων που «δεν έχουν σχέση με την πυρηνική ενέργεια», το επιχείρημα αυτό δεν είναι ικανό να στοιχειοθετήσει έλλειψη νομιμότητας του προσβαλλόμενου κανονισμού.

495 Πράγματι, η νομιμότητα πράξης της Ένωσης δεν μπορεί να εξαρτάται από τον βαθμό αποτελεσματικότητάς της, από τις προβαλλόμενες συμπεριφορές των οικείων οικονομικών και θεσμικών φορέων ή από τον τρόπο με τον οποίο η πράξη αυτή εφαρμόζεται εν τοις πράγμασι (πρβλ. αποφάσεις της 25ης Ιουνίου 1998, British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-371/94 και T-394/94, EU:T:1998:140, σκέψη 291 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 29ης Νοεμβρίου 2006, Campoli κατά Επιτροπής, T-135/05, EU:T:2006:366, σκέψη 124 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

496 Ως εκ τούτου, ο έβδομος λόγος ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί του δέκατου, του ενδέκατου, του δωδέκατου, του δέκατου τρίτου, του δέκατου τέταρτου, του δέκατου πέμπτου και του δέκατου έκτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τον τομέα του ορυκτού αερίου

497 Όσον αφορά τον τομέα του ορυκτού αερίου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ορίζει τρία είδη δραστηριοτήτων:

– την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ορυκτά αέρια καύσιμα (νέα τμήματα 4.29 των παραρτημάτων I και II του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, τα οποία προστέθηκαν στα εν λόγω παραρτήματα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό)·

– τη συμπαραγωγή θερμότητας/ψύξης και ηλεκτρικής ενέργειας υψηλής απόδοσης από ορυκτά αέρια καύσιμα (νέα τμήματα 4.30 των παραρτημάτων I και II του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, τα οποία προστέθηκαν στα εν λόγω παραρτήματα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό)·

– την παραγωγή θερμότητας/ψύξης από ορυκτά αέρια καύσιμα σε αποδοτικό σύστημα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης (νέα τμήματα 4.31 των παραρτημάτων I και II του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139, τα οποία προστέθηκαν στα εν λόγω παραρτήματα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό) (στο εξής, από κοινού: οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο).

498 Για καθεμιά από τις δραστηριότητες αυτές, το παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού καθορίζει τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τον προσδιορισμό, αφενός, των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και, αφετέρου, του κατά πόσον η οικονομική δραστηριότητα προκαλεί σημαντική βλάβη σε κάποιον από τους άλλους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού περί ταξινομίας. Το δε παράρτημα II του προσβαλλόμενου κανονισμού καθορίζει τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τον προσδιορισμό, αφενός, των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και, αφετέρου, του κατά πόσον η οικονομική δραστηριότητα προκαλεί σημαντική βλάβη σε κάποιον από τους άλλους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού περί ταξινομίας.

Επί του δέκατου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης

499 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, υποστηριζόμενη από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, ισχυρίζεται, εν συνόψει, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο άρθρο 10, παράγραφος 2, και στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και στην αρχή της προφύλαξης, κατά το μέρος που προβλέπει, για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο, όρια 270 g CO_2e/kWh και 550 kg CO_2e/kW κατ' ετήσιο μέσο όρο για περίοδο 20 ετών.

500 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τον τομέα του ορυκτού αερίου δεν συμβάλλουν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, τουλάχιστον στο μέτρο που αυτές επιτρέπονται πέραν του ορίου των 100 g CO_2e/kWh, ακόμη και εντός των ορίων των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW.

501 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας και τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

502 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε οκτώ σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο αφορά την ύπαρξη εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, το δεύτερο τη μη συμβολή στη μετάβαση προς μια οικονομία με ουδέτερο ισοζύγιο άνθρακα σύμφωνα με τον στόχο του 1,5 °C, το τρίτο παράβαση της απαίτησης περί αξιολόγησης του κύκλου ζωής, το τέταρτο καθυστερήσεις ως προς τις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο, το πέμπτο παρεμπόδιση των εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, το έκτο παράβαση της απαγόρευσης των φαινομένων εγκλωβισμού, το έβδομο παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας και το όγδοο, επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του εν λόγω κανονισμού, παραβίαση της αρχής της προφύλαξης και «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία».

– Επί του πρώτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την ύπαρξη λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών

503 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι η προϋπόθεση κατά την οποία δεν πρέπει να υπάρχει λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών δεν πληρούται, διότι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τα έξυπνα δίκτυα και οι τεχνικές αποθήκευσης ενέργειας και μείωσης της κατανάλωσης αποτελούν διαθέσιμες λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών οι οποίες μπορούν να υποκαταστήσουν τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο.

504 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσθέτει ότι η Επιτροπή, κρίνοντας ότι οι εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών «ενδέχεται να μην είναι ακόμη εμπορικά διαθέσιμες», όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στηρίζει τον συγκεκριμένο κανονισμό σε «διεύρυνση» του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας η οποία είναι ασύμβατη προς το γράμμα, την οικονομία και τον σκοπό της διάταξης αυτής για τους λόγους που αναπτύχθηκαν προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

505 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι η απαίτηση κατά την οποία, εν συνόψει, η προς αντικατάσταση ενέργεια και/ή θερμότητα/ψύξη δεν μπορεί να παραχθεί από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, βάσει συγκριτικής αξιολόγησης με την πλέον αποδοτική οικονομικά και τεχνικά εφικτή εναλλακτική ανανεώσιμη ενέργεια για την ίδια δυναμικότητα, απαίτηση η οποία προβλέπεται στο σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο ii, του τμήματος 4.29 και στο σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο iii, των τμημάτων 4.30 και 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, οδηγεί σε παράνομη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας. Εκτιμά ότι η τελευταία αυτή διάταξη απαιτεί σύγκριση όχι μόνο με την «πλέον αποδοτική οικονομικά» εναλλακτική λύση, αλλά και με όλες τις «οικονομικά εφικτές» εναλλακτικές λύσεις, και ότι η εν λόγω διάταξη αποκλείει τον χαρακτηρισμό μιας δραστηριότητας ως περιβαλλοντικά βιώσιμης όχι μόνον όταν «η ίδια δυναμικότητα» μπορεί να επιτευχθεί με εναλλακτικές πηγές, αλλά επίσης αφ’ ης στιγμής υφίστανται οι εναλλακτικές αυτές πηγές.

506 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας και τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

507 Υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι από την αιτιολογική σκέψη 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή έκρινε ότι η πράσινη μετάβαση απαιτούσε σημαντικές μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε τομείς στους οποίους δεν υπάρχουν εφικτές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών καθόσον τέτοιες λύσεις δεν θα εξασφάλιζαν τον αναγκαίο ενεργειακό εφοδιασμό.

508 Προς τούτο, η Επιτροπή έκρινε, εν συνόψει, ότι ήταν αναγκαίο να θεσπιστούν τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο όταν οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τις δραστηριότητες αυτές παραμένουν κάτω από ένα κατάλληλο όριο, αλλά και όταν οι εν λόγω τύποι παραγωγής δεν συμμορφώνονται ακόμη με το κατάλληλο αυτό όριο.

509 Η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι ήταν σκόπιμο να προβλεφθεί εναλλακτική προσέγγιση σε σχέση με τον άμεσο περιορισμό των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Στο πλαίσιο της προσέγγισης αυτής, η οποία αναμένεται να αποφέρει παρόμοια αποτελέσματα εντός 20 ετών, αφενός, οι εγκαταστάσεις μπορούν να επιτύχουν τέτοια αποτελέσματα περιορίζοντας τον αριθμό των ωρών λειτουργίας ή επισπεύδοντας τη μετάβαση σε αέρια από ανανεώσιμες πηγές ή αέρια χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών σε προγενέστερη ημερομηνία. Αφετέρου, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τη χρήση ορυκτού αερίου θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν ότι διατίθενται αξιόπιστα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι δεν μπορεί να παραχθεί η ίδια δυναμικότητα ενέργειας με ανανεώσιμες πηγές και ότι εφαρμόζονται αποτελεσματικά σχέδια για κάθε εγκατάσταση, σύμφωνα με τις βέλτιστες επιδόσεις στον τομέα, για την πλήρη μετάβαση σε αέρια από ανανεώσιμες πηγές ή αέρια χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών έως συγκεκριμένη ημερομηνία.

510 Δεύτερον, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 164 έως 169 ανωτέρω, η προϋπόθεση ότι δεν υπάρχει τεχνολογικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, συνεπάγεται τη συνεκτίμηση των πτυχών που συνδέονται με την ασφάλεια του εφοδιασμού.

511 Τρίτον, εξ αυτού συνάγεται ότι πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα κατά το οποίο το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας αποκλείει τον χαρακτηρισμό μιας δραστηριότητας ως περιβαλλοντικά βιώσιμης όχι μόνον όταν «η ίδια δυναμικότητα» μπορεί να επιτευχθεί με εναλλακτικές πηγές, αλλά επίσης αφ' ης στιγμής υφίστανται οι εναλλακτικές αυτές πηγές.

512 Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 164 έως 169 ανωτέρω, η προϋπόθεση ότι δεν υφίσταται τεχνολογικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, την οποία προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, συνεπάγεται τη συνεκτίμηση των πτυχών που συνδέονται με την ασφάλεια του εφοδιασμού. Η ερμηνεία που υιοθετεί η Δημοκρατία της Αυστρίας, όμως, παραγνωρίζει την επιταγή της ασφάλειας του εφοδιασμού.

513 Τέταρτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, η απαίτηση ότι η προς αντικατάσταση ενέργεια δεν μπορεί να παραχθεί από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, βάσει συγκριτικής αξιολόγησης με την πλέον αποδοτική οικονομικά και τεχνικά εφικτή εναλλακτική ανανεώσιμη ενέργεια για την ίδια δυναμικότητα, απαίτηση η οποία προβλέπεται στο σημείο 1, στοιχείο β', σημείο ii, του τμήματος 4.29 και στο σημείο 1, στοιχείο β', σημείο iii, των τμημάτων 4.30 και 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν είναι

παράνομη για τον λόγο ότι, κατά τον ισχυρισμό της Δημοκρατίας της Αυστρίας, οδηγεί σε διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας ώστε να συμπεριληφθεί στη διάταξη αυτή η επιταγή της ασφάλειας του εφοδιασμού.

514 Πράγματι, η απαίτηση αυτή αποσκοπεί επίσης στη διασφάλιση του εφοδιασμού, σύμφωνα με την ερμηνεία που προκύπτει από τις σκέψεις 164 έως 169 ανωτέρω, εξασφαλίζοντας συγχρόνως ότι υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν σαφώς ότι η ίδια δυναμικότητα δεν μπορεί να παραχθεί από ανανεώσιμες πηγές, βάσει της προσέγγισης της Επιτροπής που περιγράφεται στη σκέψη 509 ανωτέρω. Ως εκ τούτου, η εν λόγω απαίτηση δεν διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας.

515 Πέμπτον, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τα μοντέλα της Επιτροπής, τα οποία στηρίζονται στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την ανακοίνωσή της COM(2020) 562 final, της 17ης Σεπτεμβρίου 2020, με τίτλο «Ενίσχυση της κλιματικής φιλοδοξίας της Ευρώπης για το 2030 – Επενδύουμε σε ένα κλιματικά ουδέτερο μέλλον προς όφελος των πολιτών μας», οι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής που λειτουργούν με αέριο ήταν απαραίτητοι ως μεταβατική και εφεδρική δυναμικότητα υπό τις τρέχουσες συνθήκες της τεχνολογίας και της αγοράς, στο μέτρο που η Ένωση θα χρειαστεί νέα δυναμικότητα φυσικού αερίου μεταξύ 23 και 31 γιγαβάτ (GW) κατά την περίοδο 2020 έως 2030.

516 Οι ισχυρισμοί, όμως, της Δημοκρατίας της Αυστρίας που στηρίζονται στα στοιχεία της πλατφόρμας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι οι εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών ενδέχεται να μην είναι ακόμη εμπορικά διαθέσιμες και δεν καθιστούν δυνατή τη διασφάλιση του εφοδιασμού.

517 Πράγματι, ο απλός ισχυρισμός ότι υφίστανται βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις που πηγάζουν από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας δεν αρκεί για να άρει το βάσιμο της εκτίμησης της Επιτροπής.

518 Επομένως, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι δεν πληρούται η προβλεπόμενη στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας προϋπόθεση κατά την οποία δεν πρέπει να υφίσταται εναλλακτική λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

519 Για τους λόγους αυτούς, το πρώτο σκέλος του δέκατου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του δεύτερου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται έλλειψη συμβολής στη μετάβαση προς μια οικονομία με ουδέτερο ισοζύγιο άνθρακα σύμφωνα με τον στόχο των 1,5 °C

520 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW, που χρησιμοποιούνται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν είναι συμβατά με τον στόχο του 1,5 °C που καθορίστηκε στη συμφωνία του Παρισιού και με τους αντίστοιχους επιμέρους στόχους της Ένωσης για το 2030 και το 2050 και ότι τα λοιπά τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν καθιστούν δυνατή τη συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής.

521 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Ρουμανία και τη Δημοκρατία της Πολωνίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

522 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας απαιτεί η οικεία οικονομική δραστηριότητα, μεταξύ άλλων, να στηρίζει τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία που συνάδει με την πορεία για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα, συμπεριλαμβανομένης της σταδιακής εξάλειψης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, ιδίως των εκπομπών από στερεά ορυκτά καύσιμα.

523 Από την αιτιολογική σκέψη 41 του κανονισμού περί ταξινομίας συνάγεται επίσης ότι οι δραστηριότητες που εμπίπτουν στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού πρέπει να προωθούν, ακολουθώντας αξιόπιστη πορεία, τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία συμβατή με την κατεύθυνση του περιορισμού της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα, συμπεριλαμβανομένης της σταδιακής εξάλειψης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

524 Επομένως, το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας επιβάλλει στην Επιτροπή να διασφαλίζει ότι μια οικονομική δραστηριότητα που εμπίπτει στη διάταξη αυτή στηρίζει τη μετάβαση προς μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία και αποσκοπεί στον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα, συμπεριλαμβανομένης της σταδιακής εξάλειψης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

525 Από το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας συνάγεται ότι οι εκτιμήσεις της Επιτροπής θα στερούνταν βασιμότητας και θα ενείχαν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εάν η Δημοκρατία της Αυστρίας αποδείκνυε ότι, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε, κατ' ουσίαν, η Επιτροπή στον προσβαλλόμενο κανονισμό, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν είναι ικανά να εξαλείψουν ή να μειώσουν σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

526 Συναφώς, όσον αφορά την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ορυκτά αέρια καύσιμα (τμήμα 4.29 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού), στο πλαίσιο του τεχνικού κριτηρίου ελέγχου σχετικά με τη σημαντική συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, το σημείο 1, στοιχείο β', του τμήματος 4.29 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«[Ο]ι εγκαταστάσεις για τις οποίες χορηγείται άδεια κατασκευής έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030 συμμορφώνονται με όλα τα ακόλουθα:

i) οι άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου της δραστηριότητας είναι χαμηλότερες από 270 g CO_2e/kWh της εξερχόμενης ενέργειας ή οι ετήσιες άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου της δραστηριότητας δεν υπερβαίνουν κατά μέσο όρο τα 550 kg CO_2e/kW της δυναμικότητας της εγκατάστασης για περίοδο 20 ετών·

ii) η προς αντικατάσταση ενέργεια δεν μπορεί να παραχθεί από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, βάσει συγκριτικής αξιολόγησης με την πλέον αποδοτική οικονομικά και τεχνικά εφικτή εναλλακτική ανανεώσιμη ενέργεια για την ίδια δυναμικότητα· το αποτέλεσμα της συγκριτικής αξιολόγησης δημοσιεύεται και υπόκειται σε διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη·

iii) η δραστηριότητα αντικαθιστά υφιστάμενη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με υψηλές εκπομπές που χρησιμοποιεί στερεά ή υγρά ορυκτά καύσιμα·

iv) η πρόσφατα εγκατεστημένη παραγωγική δυναμικότητα δεν υπερβαίνει τη δυναμικότητα της εγκατάστασης που αντικαταστάθηκε κατά περισσότερο από 15 %·

v) η εγκατάσταση έχει σχεδιαστεί και κατασκευαστεί για να χρησιμοποιεί ανανεώσιμα αέρια καύσιμα και/ή αέρια καύσιμα χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και η μετάβαση στην πλήρη χρήση ανανεώσιμων αέριων καυσίμων και/ή αέριων καυσίμων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών πραγματοποιείται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2035, με δέσμευση και επαληθεύσιμο σχέδιο εγκεκριμένο από το διοικητικό όργανο της επιχείρησης·

vi) η αντικατάσταση οδηγεί σε μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 55 % σε όλη τη διάρκεια ζωής της πρόσφατα εγκατεστημένης παραγωγικής δυναμικότητας·

vii) όταν η δραστηριότητα πραγματοποιείται στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο χρησιμοποιείται άνθρακας για την παραγωγή ενέργειας, το εν λόγω κράτος μέλος έχει δεσμευθεί να καταργήσει σταδιακά τη χρήση της ενέργειας που παράγεται από άνθρακα […]».

527 Το όριο των 270 g CO_2e/kWh της παραγόμενης ενέργειας χρησιμοποιείται επίσης στα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τη συμπαραγωγή θερμότητας/ψύξης και ηλεκτρικής ενέργειας υψηλής απόδοσης από ορυκτά αέρια καύσιμα (τμήμα 4.30 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού) και για την παραγωγή θερμότητας/ψύξης από ορυκτά αέρια καύσιμα σε αποδοτικό σύστημα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης (τμήμα 4.31 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού).

528 Κατά πρώτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας επισημαίνει ότι η ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων εκτιμά ότι το όριο των 100 g CO_2e/kWh πλαισιώνει επιστημονικά την τήρηση της προϋπόθεσης που συνίσταται στη στήριξη της μετάβασης προς μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία και ότι το όριο αυτό πρέπει να μειώνεται ανά πενταετία, υπενθυμίζοντας παράλληλα ότι η ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων ανέφερε επίσης ότι το εν λόγω όριο δεν μπορεί να τηρηθεί από τους παραδοσιακούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής που λειτουργούν με αέριο, αλλά μόνον από εκείνους που χρησιμοποιούν την τεχνολογία δέσμευσης και παγίδευσης του άνθρακα. Υπογραμμίζει επιπλέον ότι η πλατφόρμα έκρινε ότι τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW δεν ήταν συμβατά με τους κλιματικούς στόχους της Ένωσης και της συμφωνίας του Παρισιού και ότι η Επιτροπή θεώρησε το εν λόγω όριο των 100 g CO_2e/kWh ως καθοριστικό, ιδίως για τις άλλες δραστηριότητες που θεωρούνται ως συμβάλλουσες σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2021/2139 και για την πυρηνική ενέργεια.

529 Πρώτον, επισημαίνεται ότι, στην τελική έκθεση της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων, αναφέρθηκαν τα εξής όσον αφορά το όριο των 100 g CO_2e/kWh:

«Προτείνεται συνολικό και τεχνολογικά ουδέτερο όριο έντασης εκπομπών 100 g CO_2[e]/kWh για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, την παραγωγή θερμότητας και τη συμπαραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας. Το όριο αυτό θα μειώνεται ανά πενταετία σύμφωνα με τους στόχους πολιτικής που έχουν τεθεί για την επίτευξη μηδενικών καθαρών εκπομπών έως το 2050. […]

Μέθοδος επιλογής του ορίου έντασης εκπομπών

Η ετήσια πορεία των εκπομπών του τομέα ηλεκτρικής ενέργειας της [Ένωσης] θα πρέπει να επιτύχει μηδενικές καθαρές εκπομπές έως το 2050, σύμφωνα με τη συμφωνία του Παρισιού […] και άλλες πολιτικές δεσμεύσεις για το κλίμα και την ενέργεια.

Ο υπολογισμός του ορίου των 100 g CO_2e/kWh βασίζεται στους στόχους πολιτικής για τις επιτρεπόμενες μελλοντικές εκπομπές στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, διαιρούμενους με την αναμενόμενη εξέλιξη της ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας.

Το όριο θα καθοριστεί σε μια ενιαία τιμή για όλες τις νέες επενδύσεις στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, έως ότου αναθεωρηθεί αργότερα. Ισχύει επίσης για την παραγωγή θερμότητας/ψύξης και τη συμπαραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας.

Προκειμένου μια συγκεκριμένη επένδυση ή δραστηριότητα να είναι συμβατή με την εν λόγω πορεία, οι μέσες εκπομπές της κατά τη φυσική διάρκεια ζωής της, ή για 40 έτη (ανάλογα με το ποιο από τα δύο έχει μικρότερη διάρκεια), πρέπει να είναι χαμηλότερες από το όριο.

[…]

Το όριο καθορίστηκε ως εξής:

– Τα ιστορικά δεδομένα σχετικά με τις εκπομπές του τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και τη ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας για την ΕΕ των 28 προέρχονται από την Eurostat.

– Οι μελλοντικές εκπομπές είναι σύμφωνες με τις πολιτικές δεσμεύσεις της [Ένωσης] για τον τομέα [του συστήματος εμπορίας εκπομπών] (-43 % έως το 2030) και στη συνέχεια μειώνονται γραμμικά μέχρι το μηδέν έως το 2050. Η μελλοντική ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας (καθαρή παραγωγή) αναμένεται να αυξηθεί σύμφωνα με το σενάριο αναφοράς PRIMES 2016 της ΕΕ.

– Με τη διαίρεση των προβλεπόμενων εκπομπών του τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας διά της προβλεπόμενης ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας, προκύπτουν ετήσιες προβλεπόμενες τιμές που συνάδουν με τις πολιτικές για τους συντελεστές εκπομπών στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας της [Ένωσης].

– Ένας συγκεκριμένος παραγωγός ηλεκτρικής ενέργειας θεωρείται ότι συμμορφώνεται με τους ανωτέρω στόχους πολιτικής εάν οι εκπομπές του είναι χαμηλότερες από τον μέσο όρο των εν λόγω ετήσιων συντελεστών εκπομπών κατά τη διάρκεια ζωής του.

– Για τον καθορισμό ενός ενιαίου τεχνολογικά ουδέτερου ορίου που καλύπτει όλες τις τεχνολογίες, η μεθοδολογία λαμβάνει υπόψη τους μέσους ετήσιους συντελεστές εκπομπών για περίοδο 40 ετών από τη θέση σε λειτουργία.»

530 Ως εκ τούτου, το όριο των 100 g CO_2e/kWh προέκυψε από τη διαίρεση των προβλεπόμενων εκπομπών του τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας (λαμβανομένου υπόψη του στόχου μηδενικών καθαρών εκπομπών έως το 2050) διά της προβλεπόμενης ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας.

531 Το όριο των 100 g CO_2e/kWh αντιπροσωπεύει, κατά την ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων, τη μέση τιμή των εκπομπών από την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας μεταξύ 2020 και 2050 προκειμένου να μπορέσει η Ένωση να επιτύχει τον στόχο μηδενικών καθαρών εκπομπών έως το 2050.

532 Το όριο αυτό βασίζεται στον λόγο μεταξύ της εκτιμώμενης τιμής των συνολικών εκπομπών που δεν πρέπει να ξεπεραστούν έως το 2050, ενόψει της πορείας προς τον περιορισμό ή την εξάλειψη των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, και της εκτιμώμενης τιμής ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας έως το 2050.

533 Με άλλα λόγια, το όριο των 100 g CO_2e/kWh καθορίζει μια υποθετική τιμή παραγόμενων CO_2 e/kWh η οποία δεν πρέπει να ξεπεραστεί προκειμένου να περιοριστούν ή να εξαλειφθούν οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά τρόπο συμβατό με τον στόχο του περιορισμού της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα έως το 2050.

534 Δεύτερον, επισημαίνεται, ωστόσο, ότι το όριο που καθόρισε η ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων δεν αποτελεί, αυτό καθεαυτό, παράμετρο νομιμότητας των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου που θεσπίζονται με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεδομένου ότι η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη ένα σύνολο στοιχείων.

535 Συναφώς, όπως παρατήρησε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως χωρίς να διαψευστεί ως προς το σημείο αυτό, το όριο των 100 g CO_2e/kWh δεν είναι επί του παρόντος εφικτό για τους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής που λειτουργούν με αέριο και δεν διαθέτουν σύστημα δέσμευσης CO_2. Η προσέγγιση της Επιτροπής συνίσταται, εν συνόψει, στην εφαρμογή ορίου 270 g CO_2 e/kWh στις εν λόγω εγκαταστάσεις, ώστε αυτές να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού και να υπόκεινται στα λοιπά τεχνικά κριτήρια ελέγχου. Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι μια τέτοια προσέγγιση συνάδει με τον –ήδη μνημονευθέντα στη σκέψη 377 ανωτέρω– σκοπό του κανονισμού περί ταξινομίας ο οποίος συνίσταται στην αποφυγή της αδράνειας ή της καθυστερημένης δράσης.

536 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας, τα οποία αντλούνται από τη μη τήρηση του ορίου των 100 g CO_2e/kWh, δεν είναι ικανά να αποδείξουν, αφ’ εαυτών, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου θα μπορέσουν να ευνοήσουν τη μείωση ή την εξάλειψη των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και, ως εκ τούτου, τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία που να συνάδει με την πορεία για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C.

537 Τρίτον, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν, επίσης, ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν είναι ικανά να συμβάλουν στην επίτευξη του ενδιάμεσου στόχου για το 2030, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα και συνίσταται στη μείωση, εντός της Ένωσης, των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (εκπομπές μετά την αφαίρεση των απορροφήσεων) κατά τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990 έως το 2030.

538 Πράγματι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την επιχειρηματολογία της, η Δημοκρατία της Αυστρίας αμφισβητεί, κατ’ ουσίαν, τον αρκούντως απαιτητικό ή φιλόδοξο χαρακτήρα των επίμαχων κριτηρίων, αλλά δεν αμφισβητεί την ικανότητά τους να εξαλείψουν ή να μειώσουν σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Συνεπώς, για τους λόγους που ήδη εκτέθηκαν στις σκέψεις 523 έως 525 ανωτέρω, η επιχειρηματολογία αυτή δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας. Επιπλέον, και για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 378 ανωτέρω, υπενθυμίζεται ότι η επιλογή της Επιτροπής να προκρίνει κριτήρια ενδεχομένως λιγότερο απαιτητικά μπορεί να συνδεθεί με τον σκοπό της αποφυγής της αδράνειας ή της καθυστερημένης δράσης, επιτρέποντας ευρύτερο πεδίο εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού και του συνόλου των κριτηρίων που περιλαμβάνονται σε αυτόν.

539 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον οι οικείες δραστηριότητες πρέπει επίσης να αντικαταστήσουν υφιστάμενη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με υψηλές εκπομπές, η οποία χρησιμοποιεί στερεά ή υγρά ορυκτά καύσιμα, και να οδηγήσουν σε μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 55 % σε όλη τη διάρκεια ζωής της

πρόσφατα εγκατεστημένης παραγωγικής δυναμικότητας και καθόσον το κράτος μέλος πρέπει να έχει δεσμευθεί να καταργήσει σταδιακά τη χρήση ενέργειας που παράγεται από άνθρακα (σημείο 1, στοιχείο β′, σημεία iii, vi και vii, του τμήματος 4.29 και σημείο 1, στοιχείο β′, σημεία iv, vii και ix, των τμημάτων 4.30 και 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού).

540 Άλλωστε, το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Αυστρίας παραβλέπει επίσης το γεγονός ότι η προσέγγιση η οποία ακολουθήθηκε για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο είναι σταδιακή προσέγγιση, η οποία αποσκοπεί στην προοδευτική μείωση της παραγωγής ενέργειας που σχετίζεται με το ορυκτό αέριο, καθιστώντας συγχρόνως δυνατή τη διασφάλιση του εφοδιασμού, όπως προκύπτει ιδίως από την αιτιολογική σκέψη 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ειδικότερα, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, οι εγκαταστάσεις μπορούν είτε να περιορίσουν τον αριθμό των ωρών λειτουργίας σε σταθερό επίπεδο είτε να στραφούν ταχέως στην πλήρη χρήση καυσίμων από ανανεώσιμες πηγές και/ή καυσίμων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών μετά την εξάντληση του προϋπολογισμού για τον άνθρακα. Ως εκ τούτου, εάν χρησιμοποιήσουν μεγαλύτερο μερίδιο του προϋπολογισμού τους για τον άνθρακα κατά τα πρώτα έτη, θα πρέπει να αντισταθμίσουν τα επόμενα έτη μειώνοντας τον αριθμό των ωρών λειτουργίας ή επισπεύδοντας τη μετάβαση σε αέρια από ανανεώσιμες πηγές ή αέρια χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Η προσέγγιση αυτή συνάδει με την πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης να μην συμπεριλάβει μόνο τις οικονομικές δραστηριότητες που εξασφαλίζουν τη σημαντικότερη δυνατή συμβολή στον στόχο του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και που δεν προκαλούν βλάβη –ή προκαλούν την ελάχιστη δυνατή βλάβη– σε άλλους περιβαλλοντικούς στόχους.

541 Κατά δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, πρώτον, ότι ούτε τα κριτήρια τεχνικής αξιολόγησης εξασφαλίζουν την επίτευξη των στόχων αυτών. Ειδικότερα, η προϋπόθεση της μετάβασης, στις 31 Δεκεμβρίου 2035, στην πλήρη χρήση ανανεώσιμων αέριων καυσίμων και/ή αέριων καυσίμων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών δεν μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη του ενδιάμεσου στόχου για το 2030, ο οποίος είναι δεσμευτικός βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα.

542 Η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται ότι η απαιτούμενη αλλαγή καυσίμου δεν αρκεί για να εξασφαλιστεί επαρκής συμβολή στη συμμόρφωση προς τους κλιματικούς στόχους της Ένωσης, οι οποίοι προϋποθέτουν ότι ο τομέας της ενέργειας θα είναι ήδη σχεδόν ουδέτερος κλιματικά έως το 2040 (και, εν πάση περιπτώσει, έως το 2050) και, ως εκ τούτου, δεν θα παράγει πλέον σημαντικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

543 Με το επιχείρημα αυτό, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι το τεχνικό κριτήριο ελέγχου που συνδέεται με την αλλαγή καυσίμου δεν αρκεί για να εξασφαλιστεί επαρκής συμβολή στη συμμόρφωση προς τους κλιματικούς στόχους της Ένωσης.

544 Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει, ούτε καν ισχυρίζεται, ότι η απαιτούμενη αλλαγή καυσίμου δεν είναι ικανή να εξαλείψει ή να μειώσει σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Επομένως, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 538 ανωτέρω, η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

545 Δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου επιτρέπουν την ύπαρξη, και πολύ μετά το 2040 (ή ακόμη και το 2050), εγκαταστάσεων που παράγουν σημαντικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Συγκεκριμένα, υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, οι νέες εγκαταστάσεις μπορούν να θεωρηθούν περιβαλλοντικά

βιώσιμες εάν έχουν εγκριθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2030 και εάν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις του προσβαλλόμενου κανονισμού. Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, η μέση διάρκεια λειτουργίας των εγκαταστάσεων αυτών είναι 25 έως 30 έτη. Ακόμη και από την 1η Ιανουαρίου 2036, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν προβλέπουν ακριβώς την αποκλειστική χρήση καυσίμων από ανανεώσιμες πηγές, αλλά μόνον τη χρήση καυσίμων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, η οποία δεν έχει καμία σχέση με το όριο των 270 g CO_2e/kWh ούτε καθορίζει, εξάλλου, την παραμικρή ειδική μείωση σε σχέση με το όριο αυτό ή με οποιοδήποτε άλλο όριο.

546 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η υποχρέωση χρήσης καυσίμων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών επιβάλλει μείωση κατά 70 % σε σχέση με την τιμή αναφοράς για τα ορυκτά καύσιμα, σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ 2018, L 328, σ. 82), τούτο συνεπάγεται μόνο μείωση του επιτρεπόμενου επιπέδου εκπομπών σε λίγο λιγότερο από 200 g CO_2e/kWh. Η Δημοκρατία της Αυστρίας συνάγει εξ αυτού ότι, ακόμη και μετά το 2035 και λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας λειτουργίας των εγκαταστάσεων, θα εξακολουθούν να επιτρέπονται εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, πολύ μετά το 2040 και το 2050, σε επίπεδο που θα υπερβαίνει κατά πολύ το όριο των 100 g CO_2e/kWh, η τήρηση του οποίου είναι αναγκαία για την επίτευξη των κλιματικών στόχων.

547 Πλην όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει, ούτε καν ισχυρίζεται, ότι η υποχρέωση χρήσης καυσίμων χαμηλών εκπομπών άνθρακα δεν είναι ικανή να εξαλείψει ή να μειώσει σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Επομένως, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 538 ανωτέρω, η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

548 Τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι η αναφορά στον στόχο εξοικονόμησης κατά 55 %, ο οποίος μνημονεύεται στο σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο vi, του τμήματος 4.29 καθώς και στο σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο vii, των τμημάτων 4.30 και 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, παραπέμπει εσφαλμένως στην εφαρμογή της απαίτησης του άρθρου 4 του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα να μειωθούν κατά 55 % οι καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου στην Ευρώπη έως το 2030, ενώ, δεδομένου ότι ο τομέας της ενέργειας αντιπροσωπεύει το 75 % των εκπομπών αυτών, είναι προφανές ότι πρέπει να πραγματοποιηθεί μεγαλύτερη εξοικονόμηση στον εν λόγω τομέα.

549 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει, ούτε καν ισχυρίζεται, ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου σύμφωνα με τα οποία η αντικατάσταση παλαιάς εγκατάστασης συνεπάγεται μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 55 % σε όλη τη διάρκεια ζωής της πρόσφατα εγκατεστημένης παραγωγικής δυναμικότητας, ή τουλάχιστον κατά 55 % ανά kWh εξερχόμενης ενέργειας, δεν είναι ικανά να εξαλείψουν ή να μειώσουν σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Επομένως, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 538 ανωτέρω, η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

550 Τέταρτον, κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, οι προϋποθέσεις για την αντικατάσταση παλαιάς εγκατάστασης με τη δημιουργία νέας, οι οποίες προβλέπονται στο σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο vi, του τμήματος 4.29 και στο σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο vii, των τμημάτων 4.30 και 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, είναι ανεπαρκείς. Συγκεκριμένα, η οικονομική αυτή δραστηριότητα πρέπει να αντικαταστήσει τις δραστηριότητες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που ασκούν επί του παρόντος οι σταθμοί συνδυασμένης

παραγωγής με καύση άνθρακα ή οι σταθμοί που χρησιμοποιούν λιγνίτη και είναι μάλιστα δυνατή η αύξηση της δυναμικότητας κατά 15 % για τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο τμήμα 4.29, σύμφωνα με το σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο iv, του εν λόγω τμήματος. Επιπλέον, οι προϋποθέσεις του σημείου 1, στοιχείο β′, σημείο v, των τμημάτων 4.30 και 4.31 αντιστοιχούν στην προϋπόθεση του σημείου 1, στοιχείο β′, σημείο iv, του τμήματος 4.29, με εξαίρεση το γεγονός ότι δεν είναι δυνατή η αύξηση της δυναμικότητας για τις δραστηριότητες αυτές και δεν απαιτείται μείωση της δυναμικότητας σε σχέση με την πρότερη κατάσταση.

551 Με το επιχείρημα αυτό, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι οι προϋποθέσεις για την αντικατάσταση παλαιάς εγκατάστασης με τη δημιουργία νέας, οι οποίες προβλέπονται στο σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο vi, του τμήματος 4.29 και στο σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο vii, των τμημάτων 4.30 και 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού, είναι ανεπαρκείς.

552 Ωστόσο, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει, ούτε καν ισχυρίζεται, ότι οι προϋποθέσεις για την αντικατάσταση παλαιάς εγκατάστασης, σε συνδυασμό με τα λοιπά τεχνικά κριτήρια ελέγχου, δεν είναι ικανές να εξαλείψουν ή να μειώσουν σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Επομένως, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 538 ανωτέρω, η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

553 Πέμπτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι οι προϋποθέσεις του σημείου 1, στοιχείο β′, σημείο vii, του τμήματος 4.29 και του σημείου 1, στοιχείο β′, σημείο ix, των τμημάτων 4.30 και 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού δεσμεύουν μόνον τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν τον άνθρακα για την παραγωγή ενέργειας, αλλά δεν συνιστούν ουσιώδη προϋπόθεση, δεδομένου ότι δεν έχει οριστεί προθεσμία για την αποδέσμευση από την παραγωγή αυτή και ότι η ημερομηνία αποδέσμευσης που θα ανακοινωθεί μπορεί, επομένως, να απέχει αρκετές δεκαετίες ακόμα.

554 Επ’ αυτού, διαπιστώνεται ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που επιβάλλουν σε συγκεκριμένο κράτος μέλος να δεσμευθεί για τη σταδιακή κατάργηση της παραγωγής ενέργειας από άνθρακα δεν είναι ικανά να εξαλείψουν ή να μειώσουν σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Επομένως, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 538 ανωτέρω, η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

555 Κατά τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υπογραμμίζει, πρώτον, ότι η πρόσφατα εγκατεστημένη παραγωγική δυναμικότητα μπορεί να υπερβαίνει κατά 15 % τη δυναμικότητα της εγκατάστασης που αντικαταστάθηκε, με αποτέλεσμα η δυναμικότητα των ορυκτών καυσίμων να μπορεί ακόμη και να αυξηθεί περαιτέρω σε σχέση με την επίμαχη προηγούμενη δυναμικότητα ορυκτών καυσίμων, χωρίς αυτό να μεταβάλλει καθόλου τη βιωσιμότητα της επένδυσης.

556 Ωστόσο, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι ο περιορισμός της πρόσφατα εγκατεστημένης παραγωγικής δυναμικότητας σε ποσοστό 15 % πάνω από τη δυναμικότητα της εγκατάστασης που αντικαταστάθηκε, σε συνδυασμό με τα λοιπά τεχνικά κριτήρια ελέγχου, δεν είναι ικανός να εξαλείψει ή να μειώσει σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Επομένως, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 538 ανωτέρω, η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

557 Δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας εκτιμά ότι μια κάποια μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε σχέση με την υφιστάμενη κατάσταση δεν αρκεί για να μπορεί μια προσωρινή δραστηριότητα να πληροί την προϋπόθεση της συμμόρφωσης προς την «πορεία για» την

επίτευξη των κλιματικών στόχων της Ένωσης. Εξ αυτού συνάγει ότι οι πρόσθετες διατάξεις των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι οποίες μπορούν να συμβάλουν στη δημιουργία νέων σταθμών ηλεκτροπαραγωγής που μειώνουν τις εκπομπές σε σχέση με τους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής τους οποίους αντικαθιστούν, δεν ασκούν επιρροή για τους σκοπούς του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας.

558 Ωστόσο, το επιχείρημα αυτό δεν αποδεικνύει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου σχετικά με τις δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο δεν είναι ικανά να εξαλείψουν ή να μειώσουν σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Επομένως, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 538 ανωτέρω, η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

559 Ως εκ τούτου, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 538, 544, 547, 549, 552, 554, 556 και 558 ανωτέρω, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, εξεταζόμενα τόσο μεμονωμένα όσο και στο σύνολό τους, δεν είναι ικανά να εξαλείψουν σταδιακά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

560 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι οι προβλέψεις τις οποίες επικαλείται η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν μπορούν, αφ’ εαυτών, να άρουν το βάσιμο των προβλέψεων στις οποίες στηρίζεται ο προσβαλλόμενος κανονισμός.

561 Τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι οι προϋποθέσεις του σημείου 1, στοιχείο β′, σημείο i, των τμημάτων 4.30 και 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού απλώς αναπαράγουν τον ορισμό που δίδει η οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ (ΕΕ 2012, L 315, σ. 1), στην υψηλής απόδοσης συνδυασμένη παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας ή στην αποδοτική συνδυασμένη παραγωγή τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης.

562 Εντούτοις, μια τέτοια προβαλλόμενη αντιστοιχία μεταξύ των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου και της οδηγίας αυτής δεν είναι ικανή να αποδείξει ότι τα εν λόγω κριτήρια είναι παράνομα. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 263 έως 265 ανωτέρω, η Επιτροπή βασίμως στηρίχθηκε σε κάθε ελάχιστη απαίτηση καθοριζόμενη κατ’ εφαρμογήν του δικαίου της Ένωσης.

563 Κατά τέταρτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα όρια που υπερβαίνουν το ανώτατο όριο των 100 g CO_2e/kWh δεν στηρίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, δεδομένου ότι δεν αποτέλεσαν αντικείμενο της μελέτης της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων και έρχονται σε αντίθεση με αυτήν.

564 Όπως, όμως, επισημαίνει η Επιτροπή με τις απαντήσεις της στα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας της 30ής Σεπτεμβρίου 2024, το όριο των 270 g CO_2e/kWh βρίσκει έρεισμα στο τεχνικό παράρτημα της τελικής έκθεσης της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων, η οποία είχε συστήσει μια τιμή κοντά στο όριο αυτό, δηλαδή 262 g CO_2e/kWh, όσον αφορά το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης.

565 Επιπλέον, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις της στα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας της 30ής Σεπτεμβρίου 2024, η Επιτροπή υπολόγισε το όριο των 550 kg CO_2e/kW βάσει του ορίου των 270 g CO_2e/kWh. Συγκεκριμένα, χρησιμοποίησε ως μοντέλο έναν σταθμό

ηλεκτροπαραγωγής με αέριο με άμεσες εκπομπές 270 g CO_2e/kWh, ο οποίος λειτουργεί στο 25 % των ετήσιων ωρών λειτουργίας, δηλαδή 2 190 ώρες ετησίως, οπότε, σε μια τέτοια περίπτωση, οι συνολικές ετήσιες εκπομπές αντιστοιχούν σε 270 g CO_2e/kWh πολλαπλασιαζόμενα επί 2 190 ώρες, δηλαδή σε 591,3 kg CO_2e/kW. Η Επιτροπή κατέστησε την τιμή αυτή αυστηρότερη στρογγυλοποιώντας την σε 550 kg CO_2e/kW.

566 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν στηρίχθηκε στις διαθέσιμες επιστημονικές αξιολογήσεις και, ως εκ τούτου, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

567 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν απέδειξε ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον η Επιτροπή έκρινε, εν συνόψει, αφενός, ότι τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW, που χρησιμοποιούνται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού, είναι συμβατά με τον στόχο του 1,5 °C που καθορίστηκε στη συμφωνία του Παρισιού και με τους αντίστοιχους επιμέρους στόχους της Ένωσης για το 2030 και το 2050 και, αφετέρου, ότι τα λοιπά τεχνικά κριτήρια ελέγχου καθιστούν δυνατή τη συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής.

568 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του δέκατου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του τρίτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση της απαίτησης για αξιολόγηση του κύκλου ζωής

569 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, η αξιολόγηση του κύκλου ζωής εφαρμόζεται όχι μόνο στο πλαίσιο του κριτηρίου της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης (άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας), αλλά και για τους σκοπούς της ταξινόμησης μιας δραστηριότητας ως μεταβατικής δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού αυτού, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, και, ως εκ τούτου, θα έπρεπε να έχει ληφθεί υπόψη η αξιολόγηση του κύκλου ζωής των αερίων του θερμοκηπίου.

570 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα δύο όρια αντιβαίνουν στην απαίτηση για αξιολόγηση του κύκλου ζωής, διότι αναφέρονται ρητώς μόνο στις «άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τη δραστηριότητα» και όχι, όπως το όριο των 100 g CO_2e/kWh, στις «εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά τον κύκλο ζωής». Προσθέτει ότι, παραβλέποντας τις εκπομπές μεθανίου, η Επιτροπή αντιφάσκει προς τη δική της στρατηγική για τη μείωση των εκπομπών μεθανίου.

571 Η Δημοκρατία της Αυστρίας συνάγει εξ αυτού ότι παράμετροι που δεν συνάδουν με την απαιτούμενη αξιολόγηση του κύκλου ζωής τίθενται ως όρια και ότι ταυτόχρονα παραβλέπονται σημαντικές και ιδιαίτερα επιβλαβείς εκπομπές μεθανίου, μολονότι αυτές παράγονται σε ολόκληρη την αλυσίδα εφοδιασμού, ιδίως κατά την εξόρυξη και τη διανομή ορυκτού αερίου, πριν από την καύση.

572 Επιπλέον, κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στην απαίτηση αξιολόγησης του κύκλου ζωής, καθόσον τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν διασφαλίζουν ότι τα καύσιμα από ανανεώσιμες πηγές ή τα καύσιμα χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, των οποίων η χρήση απαιτείται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2035, παράγονται τα ίδια με χαμηλό αντίκτυπο άνθρακα. Ειδικότερα, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν αποκλείουν την

υποκατάσταση της καύσης «πράσινου» υδρογόνου από την καύση «γκρίζου» υδρογόνου, η παραγωγή του οποίου θα προκαλούσε με τη σειρά της σημαντικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

573 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

574 Συναφώς, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι τόσο το άρθρο 17, παράγραφος 2, όσο και το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας προβλέπουν ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον κύκλο ζωής, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων από τις υφιστάμενες αξιολογήσεις του κύκλου ζωής, εξετάζοντας τόσο τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της ίδιας της οικονομικής δραστηριότητας όσο και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των προϊόντων και υπηρεσιών που αυτή η δραστηριότητα παρέχει, ιδίως εξετάζοντας την παραγωγή, τη χρήση και το τέλος του κύκλου ζωής των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών.

575 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 428 έως 434 ανωτέρω, η απαίτηση να λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος ζωής μιας δραστηριότητας δεν εκτείνεται κατ’ ανάγκην στις δραστηριότητες που προηγούνται ή έπονται της οικείας οικονομικής δραστηριότητας.

576 Επομένως, η υποχρέωση να λαμβάνονται υπόψη η παραγωγή, η χρήση και το τέλος του κύκλου ζωής των προϊόντων και υπηρεσιών που παρέχονται από τις οικονομικές δραστηριότητες οι οποίες σχετίζονται με το ορυκτό αέριο δεν συνεπάγεται ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η εξόρυξη και η διανομή του ορυκτού αερίου, πριν από την καύση, δεδομένου ότι οι εν λόγω δραστηριότητες δεν εμπίπτουν, αυτές καθεαυτές, στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

577 Άλλωστε, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 4 ανωτέρω, ο κανονισμός περί ταξινομίας αποσκοπεί στη θέσπιση ενιαίου συστήματος ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων που θεωρούνται περιβαλλοντικά βιώσιμες. Επομένως, η εν λόγω ταξινόμηση ή ταξινομία αφορά συγκεκριμένες οικονομικές δραστηριότητες. Συνεπώς, η θέσπιση, από την Επιτροπή, των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου προκειμένου να προσδιοριστεί αν μια δραστηριότητα μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και δεν βλάπτει σημαντικά τους περιβαλλοντικούς στόχους αφορά, βάσει κατά περίπτωση εκτίμησης, συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα.

578 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως λαμβάνοντας υπόψη τις άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που οφείλονται στη δραστηριότητα και όχι τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου καθ’ όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής.

579 Επομένως, το τρίτος σκέλος του δέκατου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του τέταρτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται, εν συνόψει, ότι τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW αντιβαίνουν στην υποχρέωση να αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο

580 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2 e/kW αντιβαίνουν στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας, διότι δεν αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο.

581 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας παραβιάζεται για τον λόγο και μόνον ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου του ορυκτού αερίου καθορίζουν τρεις διαφορετικές μέσες οριακές τιμές ανερχόμενες σε 100 g και 270 g CO_2 e/kWh και 550 kg CO_2e/kW κατ' ετήσιο μέσο όρο για περίοδο 20 ετών. Υπογραμμίζει ότι το όριο των 270 g αντιστοιχεί σε επιδόσεις κατώτερες του ορίου των 100 g και το όριο των 550 kg σε επιδόσεις ακόμη χαμηλότερες από τα άλλα δύο όρια.

582 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα καθοριζόμενα όρια υπερβαίνουν κατά πολύ τα όρια τα οποία συνεπάγονται οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και άλλες πηγές ενέργειας, ιδίως η αιολική και η υδροηλεκτρική ενέργεια οι οποίες συνεπάγονται όρια εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους χαμηλότερα από 30 g CO_2e/kWh.

583 Εξάλλου, η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν η παραγωγή ενέργειας από ορυκτό αέριο θεωρηθεί ως αυτοτελής τομέας ή κλάδος, τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW δεν αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο. Συγκεκριμένα, οι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής που χρησιμοποιούν αέριο με δέσμευση και απορρόφηση άνθρακα μπορούν να έχουν πολύ καλύτερες επιδόσεις και να τηρούν το όριο των 100 g CO_2e/kWh.

584 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Ουγγαρία και τη Δημοκρατία της Πολωνίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

585 Επ' αυτού, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας, μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής όταν, μεταξύ άλλων, διαθέτει επίπεδα εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο.

586 Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 41 του κανονισμού περί ταξινομίας, οι μεταβατικές δραστηριότητες πληρούν την προϋπόθεση αυτή όταν παράγουν εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου σημαντικά χαμηλότερες από τον μέσο όρο του τομέα ή του κλάδου.

587 Επιπλέον, το όριο των 100 g CO_2e/kWh, δεδομένου ότι, για τους λόγους που εκτέθηκαν ήδη στη σκέψη 535 ανωτέρω, δεν είναι επί του παρόντος εφικτό για τους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής που λειτουργούν με αέριο και δεν διαθέτουν σύστημα δέσμευσης CO_2, δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως πρότυπο για να κριθεί αν οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο πληρούν την προϋπόθεση κατά την οποία αυτές πρέπει να αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο.

588 Άλλωστε, το γεγονός και μόνον ότι το όριο σε έναν συγκεκριμένο τομέα είναι υψηλότερο από το όριο των 100 g CO_2e/kWh ή από το όριο που αφορά άλλον τομέα, όπως ο τομέας των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, δεν σημαίνει ότι το όριο αυτό δεν είναι σημαντικά χαμηλότερο από τον μέσο όρο του οικείου τομέα. Ως εκ τούτου, η σύγκριση που κάνει η Δημοκρατία της Αυστρίας με τα όρια εκπομπών της αιολικής και της υδροηλεκτρικής ενέργειας δεν ασκεί επιρροή.

589 Επιπλέον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW δεν αντιστοιχούν, αυτά καθεαυτά, σε τιμή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σημαντικά χαμηλότερη από τον μέσο όρο του τομέα ή του κλάδου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα εν λόγω όρια

συνδυάζονται με άλλα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, τα οποία αποσκοπούν στη σταδιακή μείωση των επιπέδων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο.

590 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι, με βάση τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW, σε συνδυασμό με τα λοιπά τεχνικά κριτήρια ελέγχου, ήταν δυνατόν να θεωρηθεί ότι οι οικείες δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο επιτυγχάνουν τις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο.

591 Για τους λόγους αυτούς, το τέταρτο σκέλος του δέκατου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του πέμπτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παρεμπόδιση των εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών

592 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού περί ταξινομίας, δεδομένου ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο παρεμποδίζουν την εξέλιξη και την ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Η Δημοκρατία της Αυστρίας διευκρινίζει ότι η παρεμπόδιση αυτή δεν αποκλείεται από το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός απαιτεί η προς αντικατάσταση παροχή να «[μην] μπορεί να [προκύψει] από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, βάσει συγκριτικής αξιολόγησης με την πλέον αποδοτική οικονομικά και τεχνικά εφικτή εναλλακτική [επιλογή]».

593 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Ουγγαρία και τη Δημοκρατία της Πολωνίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

594 Επ’ αυτού, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 164 έως 169 ανωτέρω, η προβλεπόμενη στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας προϋπόθεση κατά την οποία δεν πρέπει να υπάρχει τεχνολογικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική λύση χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών συνεπάγεται κατ’ ανάγκην ότι η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη την επιταγή περί διασφάλισης του εφοδιασμού.

595 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι η εκτίμηση της Επιτροπής, κατά την οποία οι εναλλακτικές λύσεις με χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας δεν είναι τεχνολογικά και οικονομικά εφικτές, ενέχει πρόδηλη πλάνη. Πράγματι, περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τα έξυπνα δίκτυα και οι τεχνικές αποθήκευσης ενέργειας και μείωσης της κατανάλωσης αποτελούν διαθέσιμες λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών που μπορούν να υποκαταστήσουν τις επιλεγμένες δραστηριότητες. Ως εκ τούτου, δεν προσκομίζει στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι οι λύσεις αυτές ικανοποιούν την επιταγή περί διασφάλισης του εφοδιασμού.

596 Άλλωστε, μπορεί επίσης να επισημανθεί ότι το σημείο 1, στοιχείο β′, σημείο ii ή iii, των τμημάτων 4.29 έως 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού απαιτεί να αποδεικνύεται ότι η δυναμικότητα δεν μπορεί να παραχθεί από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πράγμα που έχει σημασία για να διαπιστωθεί αν παρεμποδίζονται οι εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Εξάλλου, η προϋπόθεση του σημείου 1, στοιχείο β′, σημείο v ή vi, των τμημάτων αυτών, κατά την οποία η μετάβαση στην πλήρη χρήση ανανεώσιμων αέριων

καυσίμων και/ή αέριων καυσίμων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2035, ευνοεί επίσης τις εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

597 Για τους λόγους αυτούς, το πέμπτο σκέλος του δέκατου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του έκτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση της απαγόρευσης των φαινομένων εγκλωβισμού

598 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν είναι σύμφωνος με την απαγόρευση των φαινομένων εγκλωβισμού για τις δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού περί ταξινομίας. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να αναμένονται τέτοια φαινόμενα τουλάχιστον λαμβανομένων υπόψη των ορίων των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW και στο μέτρο που οι εγκαταστάσεις που θεωρούνται, συναφώς, επιλέξιμες για την ταξινομία απαιτούν σημαντικές επενδύσεις, οι οποίες πραγματοποιούνται σε διάστημα 25 έως 30 ετών και, ως εκ τούτου, δεν είναι διαθέσιμες για εναλλακτικές ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

599 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας διευκρινίζει ότι η δυναμικότητα των ορυκτών καυσίμων μπορεί να αυξηθεί έως 15 % σε σχέση με την υφιστάμενη δυναμικότητα ορυκτών καυσίμων, με αποτέλεσμα το αναγκαίο προς τούτο κεφάλαιο επίσης να δεσμεύεται και να μην μπορεί ή να μην μπορεί πλέον να επενδυθεί επί σειρά ετών σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, μέχρι του ύψους της νέας δυναμικότητας ορυκτών καυσίμων.

600 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

601 Επ’ αυτού, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού περί ταξινομίας αποσκοπεί στην αποφυγή του εγκλωβισμού, δηλαδή της διαιώνισης των περιουσιακών στοιχείων υψηλής έντασης άνθρακα.

602 Όπως, όμως, υποστηρίζει η Επιτροπή, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία καθορίζονται στο σημείο 1, στοιχείο β′, των τμημάτων 4.29 έως 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού συνάδουν με τον σκοπό αυτόν, δεδομένου ότι επιβάλλουν, μεταξύ άλλων, να μεταβεί η εγκατάσταση στη χρήση ανανεώσιμων καυσίμων και/ή καυσίμων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2035. Επομένως, δεν πρόκειται για άσκοπες επενδύσεις που συνδέονται με δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα.

603 Επιπλέον, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία υπενθυμίστηκαν στη σκέψη 526 ανωτέρω προβλέπουν επίσης ότι η οικεία δραστηριότητα πρέπει να αντικαταστήσει υφιστάμενη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με υψηλές εκπομπές, ότι η πρόσφατα εγκατεστημένη παραγωγική δυναμικότητα δεν πρέπει να υπερβαίνει κατά περισσότερο από 15 % τη δυναμικότητα της εγκατάστασης που αντικαταστάθηκε και ότι η αντικατάσταση πρέπει να οδηγεί σε μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 55 %.

604 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον η Επιτροπή έκρινε, εν συνόψει, ότι οι δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο είναι σύμφωνες με την απαγόρευση των φαινομένων εγκλωβισμού για τις δραστηριότητες υψηλής έντασης άνθρακα.

605 Ως εκ τούτου, το έκτο σκέλος του δέκατου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του έβδομου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας

606 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, οι προαναφερθείσες παραβάσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας «είναι ακόμη πιο προφανείς υπό το πρίσμα του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′», του εν λόγω κανονισμού. Συγκεκριμένα, η υποχρέωση, κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διάταξης, να λαμβάνονται υπόψη ο κύκλος ζωής και τα αποτελέσματα των υφιστάμενων αξιολογήσεων του κύκλου ζωής ισχύει και στο πλαίσιο του άρθρου 10, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, μέσω του άρθρου 19, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του ίδιου κανονισμού. Ως εκ τούτου, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, δεδομένων, ιδίως, της παρεμπόδισης των εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και των φαινομένων εγκλωβισμού, τις μακρές περιόδους σχεδιασμού, αδειοδότησης και εκμετάλλευσης των οικονομικών δραστηριοτήτων που ασκούν επιρροή επί του παρόντος ούτε, κατά συνέπεια, το σύνολο του κύκλου ζωής.

607 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

608 Επ’ αυτού, αρκεί η διαπίστωση ότι η επιχειρηματολογία της Δημοκρατίας της Αυστρίας στηρίζεται σε απλή επανάληψη των επιχειρημάτων που αυτή προέβαλε στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, τα οποία έχουν ήδη απορριφθεί, και του ισχυρισμού ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις μακρές περιόδους σχεδιασμού, αδειοδότησης και εκμετάλλευσης των οικονομικών δραστηριοτήτων που ασκούν επιρροή επί του παρόντος ούτε, κατά συνέπεια, το σύνολο του κύκλου ζωής.

609 Το τελευταίο αυτό επιχείρημα όμως, το οποίο αποτελεί απλώς μη τεκμηριωμένο ισχυρισμό, πρέπει να απορριφθεί για τον λόγο αυτό.

610 Συνεπώς, το έβδομο σκέλος του δέκατου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

– Επί του όγδοου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλονται, επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, παραβίαση της αρχής της προφύλαξης και «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία»

611 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι η συμπερίληψη των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο και οι ορισμοί και τα κριτήρια που διατυπώνονται προς τούτο στα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν στηρίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία και παραβιάζουν την αρχή της προφύλαξης, διότι δεν είναι δυνατόν, βάσει του προσβαλλόμενου κανονισμού, να καθοριστεί αν τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου είναι συμβατά με τους κλιματικούς στόχους της συμφωνίας του Παρισιού και της Ένωσης και, εν πάση περιπτώσει, ο κανονισμός αυτός ενέχει «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία».

612 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

613 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας προβλέπει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου βασίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία και στην αρχή της προφύλαξης.

614 Επιπλέον, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 79 έως 82 ανωτέρω, ο τομέας του ορυκτού αερίου αποτελούσε μέρος του προπαρασκευαστικού σταδίου έρευνας που κατέληξε στην έκδοση του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139.

615 Ως προς τον καθορισμό των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η αναλυτική βάση που χρησιμοποιήθηκε είναι η ίδια με εκείνη που χρησιμοποιήθηκε για την εκτίμηση επιπτώσεων στην οποία στηρίζεται η δέσμη νομοθετικών μέτρων «Προσαρμογή στον στόχο 55» (fit for 55), ιδίως όσον αφορά τον ρόλο των οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο το 2030 και το 2050, και ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο είναι συμβατά με τα σενάρια που περιλαμβάνονται στη μοντελοποίηση της Επιτροπής.

616 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Αυστρίας ότι η Επιτροπή δεν στήριξε σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο.

617 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσθέτει ότι η Επιτροπή δεν επιχείρησε καν να στηρίξει τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW σε προβλέψεις ή άλλα επιστημονικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν τη συμβατότητα των ορίων αυτών με τους κλιματικούς στόχους της Ένωσης.

618 Όσον αφορά τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW, αρκεί να υπενθυμιστεί ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε επιστημονικές αξιολογήσεις, ιδίως το τεχνικό παράρτημα της τελικής έκθεσης της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων, για να καθορίσει τις τιμές αναφοράς των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου.

619 Το γεγονός, όμως, ότι η Επιτροπή απέκλινε, σε ορισμένες περιπτώσεις, από όρια που προτάθηκαν βάσει επιστημονικής αξιολόγησης ή ότι δεν υπάρχει συναίνεση στην επιστημονική κοινότητα ως προς τα όρια τα οποία επέλεξε δεν αποδεικνύει παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, καθόσον δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι η Επιτροπή στήριξε τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία, ιδίως στο τεχνικό παράρτημα της τελικής έκθεσης της ομάδας τεχνικών εμπειρογνωμόνων, τα οποία εν συνεχεία έλαβε υπόψη στο πλαίσιο του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει.

620 Τέλος, στο μέτρο που η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν τεκμηριώνει τα επιχειρήματά της περί παραβίασης της αρχής της προφύλαξης και περί «κενών στην ανάλυση και την αιτιολογία», τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν.

621 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το όγδοο σκέλος του δέκατου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

622 Κατά συνέπεια, ο δέκατος λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Επί του ενδέκατου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και ι′, του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω έλλειψης τεχνολογικής ουδετερότητας

623 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι η συμπερίληψη των ορίων των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW στον προσβαλλόμενο κανονισμό αντιβαίνει στην απαίτηση περί τεχνολογικής ουδετερότητας που προβλέπεται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και ι′, του κανονισμού περί ταξινομίας, καθώς και στην αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός, χαλαρώνοντας, για το ορυκτό αέριο, τα γενικώς εφαρμοζόμενα όρια, θεσπίζει αδικαιολόγητα ευνοϊκότερο καθεστώς για συγκεκριμένη τεχνολογία.

624 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Ουγγαρία και τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

625 Κατ’ αρχάς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας ορίζει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου προσδιορίζουν τις πλέον συναφείς δυνητικές συνεισφορές στον δεδομένο περιβαλλοντικό στόχο, τηρώντας παράλληλα την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις βραχυπρόθεσμες όσο και τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις μιας συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας.

626 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 113 ανωτέρω, η αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας συνεπάγεται ότι η οικεία ρύθμιση πρέπει να καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των προσώπων κατά τρόπο γενικό, ώστε να μην ευνοείται η χρήση μιας τεχνολογίας εις βάρος μιας άλλης.

627 Επιπλέον, η αρχή της ίσης μεταχείρισης επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται διαφορετικά παρόμοιες καταστάσεις και να μην αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός αν η αντιμετώπιση αυτή δικαιολογείται αντικειμενικά (βλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine κ.λπ., C-127/07, EU:C:2008:728, σκέψη 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

628 Περαιτέρω, διαπιστώνεται ότι, μολονότι, όσον αφορά τα όρια που εκφράζονται σε CO_2e/kWh, ο προσβαλλόμενος κανονισμός όρισε υψηλότερες τιμές για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο, ο ορισμός αυτός προέκυψε από τη συνεκτίμηση διαφόρων στοιχείων που προσιδιάζουν στις εν λόγω δραστηριότητες, όπως η κατάσταση των υφιστάμενων τεχνολογιών και υποδομών, και άλλων στοιχείων, όπως η επιταγή περί διασφάλισης του εφοδιασμού και η χρήση του ορυκτού αερίου ως μεταβατικής πηγής ενέργειας.

629 Εξάλλου, τα εν λόγω όρια δεν είναι τα μόνα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που εφαρμόζονται στις οικονομικές δραστηριότητες οι οποίες σχετίζονται με το ορυκτό αέριο.

630 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι, εξεταζόμενα από κοινού, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου τα οποία έχουν καθοριστεί για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο είναι ευνοϊκότερα από τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που έχουν καθοριστεί για τις λοιπές μεταβατικές δραστηριότητες κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας.

631 Συνεπώς, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει παραβίαση της αρχής της τεχνολογικής ουδετερότητας.

632 Εξάλλου, δεδομένου ότι οι οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο διαφέρουν από τις λοιπές μεταβατικές δραστηριότητες που εμπίπτουν στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας, διότι δεν αφορούν την ίδια πηγή ενέργειας ούτε τις ίδιες υποδομές, η διαφορετική μεταχείριση των δραστηριοτήτων αυτών δεν αποδεικνύει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

633 Τέλος, το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εξαρτά από την τήρηση του ορίου των 100 g CO_2e/kWh την αναγνώριση της συμβολής των σχετιζόμενων με το ορυκτό αέριο οικονομικών δραστηριοτήτων στον στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή που διαλαμβάνεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν αποδεικνύει παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης ή της τεχνολογικής ουδετερότητας, καθόσον το άρθρο αυτό δεν επιδιώκει τους ίδιους σκοπούς με το άρθρο 10, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.

634 Πράγματι, το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας αφορά τις δραστηριότητες που συμβάλλουν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, ενώ το άρθρο 11 του κανονισμού αυτού αφορά τις δραστηριότητες που συμβάλλουν σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

635 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσθέτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός στηρίζεται σε περαιτέρω αδικαιολόγητη διαφορετική μεταχείριση, στα τμήματα 4.29 έως 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα οποία παραπέμπουν μόνο στα κριτήρια του σημείου 1, στοιχείο α′, των τμημάτων 4.29 έως 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού αυτού. Συγκεκριμένα, ακόμη και για το ορυκτό αέριο, ο προσβαλλόμενος κανονισμός εξαρτά από την τήρηση του ορίου των 100 g CO_2e/kWh την αναγνώριση της συμβολής στον στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή που διαλαμβάνεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού περί ταξινομίας. Η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι ουδόλως μπορεί να εξηγηθεί ο λόγος για τον οποίο πρέπει να επιτρέπεται σημαντικά υψηλότερο επίπεδο εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για την αναγνώριση της συμβολής στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής σε σχέση με την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

636 Συναφώς, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, η αιτιολογική έκθεση του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού εξηγεί τον λόγο για τον οποίο οι σχετιζόμενες με το ορυκτό αέριο οικονομικές δραστηριότητες που μπορούν να χαρακτηριστούν ως μεταβατικές δραστηριότητες, κατά την έννοια των τεχνικών κριτηρίων ελέγχου τα οποία καθορίζονται στο σημείο 1, στοιχείο α′, των τμημάτων 4.29 έως 4.31 που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν λαμβάνονται υπόψη για τα μέτρα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Πράγματι, στην αιτιολογική αυτή έκθεση διευκρινίζεται ότι, για τις εν λόγω δραστηριότητες, «για τις οποίες η παρούσα κατ’ εξουσιοδότηση πράξη προβλέπει χρονικά περιορισμένη αναγνώριση της συμβολής στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, δεν είναι αναγκαίο να προβλεφθούν ειδικά τεχνικά κριτήρια ελέγχου για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή ενόψει της συγκεκριμένης χρονικά περιορισμένης αναγνώρισης».

637 Ελλείψει ειδικότερης επιχειρηματολογίας, πρέπει, επομένως, να απορριφθεί το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Αυστρίας ότι ουδόλως μπορεί να εξηγηθεί ο λόγος για τον οποίο πρέπει να επιτρέπεται σημαντικά υψηλότερο επίπεδο εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για την αναγνώριση της συμβολής στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής σε σχέση με την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

638 Ως εκ τούτου, ο ενδέκατος λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Επί του δωδέκατου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 17 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης

639 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2 e/kW είναι ασύμβατα προς το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας, δεδομένου ότι τα όρια αυτά συνεπάγονται σημαντικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου επιβλαβείς για το κλίμα, τουλάχιστον στο μέτρο που, καθόσον βασίζονται στις άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που παράγονται από τη δραστηριότητα, αποκρύπτουν τις ιδιαίτερα επιβλαβείς εκπομπές μεθανίου.

640 Επιπλέον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι η Επιτροπή χρησιμοποιεί, για άλλες δραστηριότητες σχετιζόμενες με την ενέργεια, το όριο των 270 g CO_2e/kWh ως προϋπόθεση συμμόρφωσης με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης, το όριο των 550 kg CO_2e/kW, το οποίο επιτρέπει εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου υψηλότερες από το όριο των 270 g CO_2e/kWh, δεν πληροί το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης «σύμφωνα με τα ίδια τα κριτήρια που έχει καθορίσει η Επιτροπή».

641 Εξάλλου, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι η Επιτροπή δεν στήριξε τα προαναφερθέντα όρια σε επιστημονικές μελέτες ή στην αρχή της προφύλαξης, παραβιάζοντας έτσι το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας και την αρχή της προφύλαξης, με αποτέλεσμα ο προσβαλλόμενος κανονισμός να ενέχει «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία».

642 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

643 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας, μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι βλάπτει σημαντικά τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής όταν οδηγεί σε σημαντικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

644 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, στηριζόμενη στις άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που παράγονται από τη δραστηριότητα, απέκρυψε τις εκπομπές μεθανίου κατά παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

645 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 575 έως 578 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στηριζόμενη στις άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που παράγονται από τη δραστηριότητα, και όχι στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από άλλες δραστηριότητες που προηγούνται ή έπονται της δραστηριότητας αυτής.

646 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν αποδεικνύει, ούτε καν ισχυρίζεται, ότι τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW συνεπάγονται σημαντικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, επιβλαβείς για το κλίμα, οι οποίες παράγονται αποκλειστικά από τη δραστηριότητα.

647 Επιπλέον, το γεγονός ότι, για άλλες δραστηριότητες που σχετίζονται με την ενέργεια, η Επιτροπή χρησιμοποίησε το όριο των 270 g CO_2e/kWh ως προϋπόθεση συμμόρφωσης με το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης δεν αποδεικνύει ότι το όριο των 550 kg CO_2e/kW, το οποίο επιτρέπει εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου υψηλότερες από το όριο των 270 g CO_2e/kWh, δεν πληροί το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης.

648 Πράγματι, η τήρηση του κριτηρίου της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης για τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο δεν προϋποθέτει την τήρηση μόνον των εν λόγω ορίων, αλλά όλων των σχετικών τεχνικών κριτηρίων ελέγχου.

649 Συνεπώς, το γεγονός και μόνον ότι τα όρια που εφαρμόζονται στις εν λόγω δραστηριότητες είναι υψηλότερα απ’ ό,τι για άλλες δραστηριότητες δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς το ζήτημα αυτό.

650 Εξάλλου, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 614 έως 619 ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεν στήριξε τα προαναφερθέντα όρια σε επιστημονικές μελέτες ή στην αρχή της προφύλαξης, παραβιάζοντας έτσι το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας και την αρχή της προφύλαξης, με αποτέλεσμα ο προσβαλλόμενος κανονισμός να ενέχει «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία».

651 Επομένως, ο δωδέκατος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δέκατου τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 11 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης

652 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι παράνομος καθόσον προσέδωσε στις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο τον χαρακτηρισμό των δραστηριοτήτων που συμβάλλουν σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή κατά την έννοια του άρθρου 11 του κανονισμού περί ταξινομίας.

653 Η Δημοκρατία της Αυστρίας επισημαίνει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που ορίζονται για τον τομέα του ορυκτού αερίου στο παράρτημα ΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού αντιστοιχούν στα κριτήρια που έχουν θεσπιστεί για την πυρηνική ενέργεια όσον αφορά τη σημαντική συμβολή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, τα οποία είναι επίσης τα ίδια με εκείνα που έχουν θεσπιστεί για το κριτήριο της μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης.

654 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που προβλήθηκαν ως προς την πυρηνική ενέργεια, τα κριτήρια αυτά είναι ανεπαρκή.

655 Εξάλλου, η Δημοκρατία της Αυστρίας προβάλλει παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης, καθώς και «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία», καθόσον δεν γίνεται λόγος για συγκεκριμένη μελέτη ή εμπειρογνωσία σχετικά με τους οικείους οικονομικούς τομείς.

656 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

657 Επ’ αυτού, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το άρθρο 11 του κανονισμού περί ταξινομίας ορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

658 Ειδικότερα, σύμφωνα ιδίως με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού περί ταξινομίας, η δραστηριότητα αυτή πρέπει να περιλαμβάνει λύσεις προσαρμογής που είτε μειώνουν σημαντικά τον κίνδυνο του αρνητικού αντικτύπου των υφιστάμενων και αναμενόμενων μελλοντικών κλιματικών συνθηκών στην ίδια την οικονομική δραστηριότητα είτε μειώνουν σημαντικά τον εν λόγω αρνητικό αντίκτυπο, χωρίς να αυξάνουν τον κίνδυνο αρνητικού αντικτύπου σε ανθρώπους, φυσικούς πόρους ή περιουσιακά στοιχεία.

659 Η Δημοκρατία της Αυστρίας περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι, όπως και στην περίπτωση της πυρηνικής ενέργειας, η αύξηση των ακραίων ξηρασιών που προκαλούνται από την κλιματική αλλαγή δημιουργεί επίσης δυσχέρειες όσον αφορά την παραγωγή ενέργειας από ορυκτό αέριο, παραδείγματος χάριν για την εκμετάλλευση και τη χρήση του νερού ψύξης που προέρχεται από τον συλλέκτη.

660 Ωστόσο, επισημαίνεται ότι, όπως κρίθηκε και στη σκέψη 401 ανωτέρω ως προς το παρεμφερές επιχείρημα που προβλήθηκε σχετικά με την πυρηνική ενέργεια, ένας τέτοιος ισχυρισμός έχει υπερβολικά υποθετικό χαρακτήρα ώστε να μπορεί να συναχθεί πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

661 Άλλωστε, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο κανένα συγκεκριμένο στοιχείο προκειμένου να αποδείξει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τις πτυχές αυτές.

662 Πράγματι, η παραπομπή στους γενικούς ισχυρισμούς της πλατφόρμας δεν αρκεί για να άρει το βάσιμο της εκτίμησης της Επιτροπής.

663 Τέλος, στο μέτρο που η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν τεκμηριώνει τα επιχειρήματά της περί παραβίασης της αρχής της προφύλαξης και περί «κενών στην ανάλυση και την αιτιολογία», τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν.

664 Ως εκ τούτου, ο δέκατος τρίτος λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Επί του δέκατου τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω της δημιουργίας μη αξιοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων

665 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού περί ταξινομίας καθόσον η συμπερίληψη του ορυκτού αερίου στην ταξινομία ενέχει, τουλάχιστον, σημαντικό κίνδυνο δημιουργίας μη αξιοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων.

666 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, οι προβλέψεις που έκανε η Επιτροπή το 2020 σχετικά με τον αντίκτυπο της δέσμης νομοθετικών μέτρων «Προσαρμογή στον στόχο 55» (Fit for 55) υποδείκνυαν ήδη σημαντική μείωση της χρήσης του ορυκτού αερίου ως φορέα ενέργειας και, έκτοτε, η οικονομική πίεση στο ορυκτό αέριο ως φορέα ενέργειας αυξήθηκε περαιτέρω κυρίως λόγω της αύξησης των τιμών των παραδόσεων αερίου και του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου. Επιπλέον, η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία τον Φεβρουάριο του 2022 αύξησε εκ νέου αισθητά την πίεση αυτή, με αποτέλεσμα να απειλούνται σημαντικά οι παραδόσεις αερίου στην Ένωση.

667 Στο πλαίσιο αυτό, η Δημοκρατία της Αυστρίας φρονεί ότι υπάρχει φόβος η συμπερίληψη του ορυκτού αερίου στην ταξινομία να δημιουργήσει άσκοπο κίνητρο, το οποίο θα δημιουργήσει τελικά μη αξιοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία, διότι το αέριο είναι διαθέσιμο ως καύσιμο μόνο σε πολύ υψηλή τιμή ή, ενδεχομένως, δεν είναι καν διαθέσιμο.

668 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Ρουμανία και τη Δημοκρατία της Πολωνίας, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

669 Επ' αυτού, αρκεί η διαπίστωση ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί της Δημοκρατίας της Αυστρίας ούτε τεκμηριώνονται ούτε αποδεικνύονται και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

670 Πράγματι, η παραπομπή στους γενικούς ισχυρισμούς της πλατφόρμας δεν αρκεί για να άρει το βάσιμο της εκτίμησης της Επιτροπής.

671 Επομένως, ο δέκατος τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δέκατου πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια', του κανονισμού περί ταξινομίας

672 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του προσβαλλόμενου κανονισμού οι οποίες έχουν εφαρμογή στις δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο αντιβαίνουν στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια', του κανονισμού περί ταξινομίας, το οποίο προβλέπει ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου πρέπει να είναι εύκολα στη χρήση και να ορίζονται κατά τρόπο ώστε να διευκολύνουν τον έλεγχο της συμμόρφωσης προς αυτά, διότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που καθορίζονται για τις εν λόγω δραστηριότητες περιέχουν, σε μεγάλο βαθμό, αόριστες νομικές έννοιες και προϋποθέσεις που θα πληρούνται μόνο στο μέλλον.

673 Η Δημοκρατία της Αυστρίας διευκρινίζει ότι, ως προς το ορυκτό αέριο, η παρανομία αφορά ειδικότερα την τήρηση του ετήσιου ορίου των 550 kg CO_2/kW για περίοδο 20 ετών και την τήρηση της χρήσης αερίου από ανανεώσιμες πηγές ή αερίου χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών από τις 31 Δεκεμβρίου 2035. Επισημαίνει επίσης ότι, για να εξακριβωθεί η τήρηση των προϋποθέσεων αυτών, προβλέπεται ότι ένας ανεξάρτητος τρίτος θα καταρτίζει ετήσιες εκθέσεις προκειμένου να αξιολογεί αν η δραστηριότητα ακολουθεί «αξιόπιστη πορεία» για την τήρηση των εν λόγω κριτηρίων. Εξ αυτού συνάγει ότι δεν προβλέπεται έλεγχος της τήρησης του ορίου των 550 kg CO_2/kW μετά από 20 έτη ή της τήρησης της μετατροπής του εφοδιασμού με αέριο μέχρι το τέλος του 2035, με αποτέλεσμα η μη τήρηση των υποχρεώσεων αυτών να μην έχει συνέπειες για την ταξινόμηση μιας δραστηριότητας ως περιβαλλοντικά βιώσιμης.

674 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υπογραμμίζει επίσης ότι δεν εξασφαλίζονται ο έλεγχος και η τήρηση της υποχρέωσης αντικατάστασης του ορυκτού αερίου με αέριο από ανανεώσιμες πηγές ή αέριο χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών μέχρι το 2035 και, ιδίως, ότι δεν φαίνεται να διασφαλίζεται η δυνατότητα μετατροπής σε υδρογόνο μέχρι το 2035.

675 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

676 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 483 έως 485 ανωτέρω, ο ισχυρισμός ότι τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου περιέχουν, σε μεγάλο βαθμό, αόριστες νομικές έννοιες και προϋποθέσεις που θα πληρούνται μόνο στο μέλλον δεν είναι ικανό να αποδείξει ότι τα εν λόγω κριτήρια δεν είναι εύκολα στη χρήση ή δεν ορίζονται κατά τρόπο ώστε να διευκολύνουν τον έλεγχο της συμμόρφωσης προς αυτά.

677 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι το σημείο 1, δεύτερο έως τέταρτο εδάφιο, του τμήματος 4.29 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Η συμμόρφωση με τα κριτήρια που αναφέρονται στο σημείο 1 στοιχείο β) επαληθεύεται από ανεξάρτητο τρίτο. Ο ανεξάρτητος τρίτος φορέας επαλήθευσης διαθέτει τους αναγκαίους πόρους και εμπειρογνωσία για τη διενέργεια της εν λόγω επαλήθευσης. Ο ανεξάρτητος τρίτος φορέας επαλήθευσης δεν έχει σύγκρουση συμφερόντων με τον ιδιοκτήτη ή τον χρηματοδότη και δεν εμπλέκεται στην ανάπτυξη ή την εκτέλεση της δραστηριότητας. Ο ανεξάρτητος τρίτος φορέας επαλήθευσης διενεργεί επιμελώς την επαλήθευση της συμμόρφωσης με τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου. Ειδικότερα, κάθε έτος ο ανεξάρτητος τρίτος φορέας επαλήθευσης δημοσιεύει και διαβιβάζει στην Επιτροπή έκθεση:

α) για την πιστοποίηση του επιπέδου των άμεσων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που αναφέρονται στο σημείο 1 στοιχείο β) σημείο i)·

β) κατά περίπτωση, για την αξιολόγηση του αν οι ετήσιες άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου της δραστηριότητας βρίσκονται σε αξιόπιστη πορεία συμμόρφωσης με το μέσο όριο για περίοδο 20 ετών που αναφέρεται στο σημείο 1 στοιχείο β) σημείο i)·

γ) για την αξιολόγηση του αν η δραστηριότητα βρίσκεται σε αξιόπιστη πορεία συμμόρφωσης με το σημείο 1 στοιχείο β) σημείο v).

Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης που αναφέρεται στο σημείο 1 στοιχείο β), ο ανεξάρτητος τρίτος φορέας επαλήθευσης λαμβάνει υπόψη ιδίως τις προγραμματισμένες ετήσιες άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου για κάθε έτος της πορείας, τις πραγματοποιηθείσες ετήσιες άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, τις προγραμματισμένες και πραγματοποιηθείσες ώρες λειτουργίας και την προγραμματισμένη και πραγματοποιηθείσα χρήση αερίων από ανανεώσιμες πηγές ή αερίων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών.

Η Επιτροπή, με βάση τις εκθέσεις που της διαβιβάζονται, μπορεί να απευθύνει γνώμη στους σχετικούς φορείς εκμετάλλευσης. […]»

678 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, από τις διατάξεις αυτές δεν μπορεί να συναχθεί ότι δεν προβλέπεται έλεγχος της τήρησης του ορίου των 550 kg CO_2/kW μετά από 20 έτη ή της τήρησης της μετατροπής του εφοδιασμού με αέριο μέχρι το τέλος του 2035.

679 Το ίδιο ισχύει και για τον ισχυρισμό ότι υφίστανται σοβαρές αμφιβολίες ως προς τον έλεγχο και την τήρηση της υποχρέωσης αντικατάστασης του ορυκτού αερίου με αέριο από ανανεώσιμες πηγές ή αέριο χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών μέχρι το 2035 διότι δεν εξασφαλίζεται η εν τοις πράγμασι δυνατότητα εκπλήρωσης της υποχρέωσης αυτής.

680 Πράγματι, όπως προκύπτει από τη διευκρίνιση ότι η συμμόρφωση, μεταξύ άλλων, με τα κριτήρια του σημείου 1, στοιχείο β′, του τμήματος 4.29 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του προσβαλλόμενου κανονισμού επαληθεύεται από ανεξάρτητο τρίτο, προβλέπεται μηχανισμός επαλήθευσης για το σύνολο των κριτηρίων αυτών.

681 Επομένως, τα ανωτέρω επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας δεν αποδεικνύουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια′, του κανονισμού περί ταξινομίας.

682 Ως εκ τούτου, ο δέκατος πέμπτος λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Επί του δέκατου έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του σκοπού και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω του κινδύνου κατακερματισμού της αγοράς

683 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει, εν συνόψει, ότι ο χαρακτηρισμός της ενέργειας που σχετίζεται με το ορυκτό αέριο ως βιώσιμης ενέχει τον κίνδυνο να οδηγήσει σε κατακερματισμό της αγοράς ο οποίος θα ήταν αντίθετος προς τον σκοπό του κανονισμού περί ταξινομίας και προς την υποχρέωση διατήρησης της πρακτικής αποτελεσματικότητάς του.

684 Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, η συνακόλουθη διαφοροποίηση μεταξύ «καλύτερης» και «λιγότερο καλής» περιβαλλοντικής βιωσιμότητας είναι αντίθετη προς το πνεύμα και τον σκοπό του κανονισμού περί ταξινομίας, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της διαφάνειας μέσω της θέσπισης ομοιόμορφων κριτηρίων σε επίπεδο Ένωσης για τις περιβαλλοντικά βιώσιμες δραστηριότητες.

685 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Ρουμανία, αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

686 Επ' αυτού, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 493 έως 495 ανωτέρω, η διαφοροποίηση κατά της οποίας βάλλει η Δημοκρατία της Αυστρίας συνιστά εφαρμογή του κανονισμού περί ταξινομίας, με τον οποίο εισάγονται διάφορες κατηγορίες δραστηριοτήτων αναλόγως της βιωσιμότητάς τους, ιδίως δε με το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού.

687 Ως εκ τούτου, ο δέκατος έκτος λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

688 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί του υπομνήματος προσαρμογής που κατέθεσε η Δημοκρατία της Αυστρίας

689 Σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο προσφεύγων μπορεί να προσαρμόσει την προσφυγή του προκειμένου να ληφθεί υπόψη το νέο στοιχείο που συνίσταται στο γεγονός ότι η πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση έχει αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί από άλλη πράξη έχουσα το ίδιο αντικείμενο.

690 Στις 20 Φεβρουαρίου 2024 η Δημοκρατία της Αυστρίας κατέθεσε υπόμνημα προσαρμογής προκειμένου να επεκτείνει τα αιτήματά της στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2023/2485 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2023, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2021/2139 με τη θέσπιση τεχνικών κριτηρίων ελέγχου για τον προσδιορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες ορισμένες οικονομικές δραστηριότητες θεωρείται ότι συμβάλλουν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής ή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και για τον προσδιορισμό του κατά πόσον αυτές οι οικονομικές δραστηριότητες δεν βλάπτουν σημαντικά οποιονδήποτε από τους άλλους περιβαλλοντικούς στόχους (ΕΕ L, 2023/2485).

691 Η Επιτροπή, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Ουγγαρία, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Ρουμανία, η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας υπέβαλαν παρατηρήσεις επί του εν λόγω υπομνήματος προσαρμογής.

692 Συναφώς, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, το άρθρο 86, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι η προσαρμογή της προσφυγής πρέπει να γίνει εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προθεσμίας εντός της οποίας μπορεί να ζητηθεί η ακύρωση της πράξης που δικαιολογεί την προσαρμογή της προσφυγής.

693 Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2023/2485 δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Νοεμβρίου 2023. Κατά το άρθρο 59 του Κανονισμού Διαδικασίας, η προθεσμία για την υποβολή του αιτήματος προσαρμογής υπολογίζεται από το τέλος της δέκατης τέταρτης ημέρας μετά τη δημοσίευση, δηλαδή από τις 5 Δεκεμβρίου 2023. Η ημερομηνία που αντιστοιχεί στην προθεσμία των δύο μηνών μετά την ημερομηνία αυτή είναι η

5η Φεβρουαρίου 2024. Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της παρεκτάσεως λόγω αποστάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 60 του Κανονισμού Διαδικασίας, η προθεσμία για την υποβολή του αιτήματος προσαρμογής έληξε στις 15 Φεβρουαρίου 2024.

694 Υπό τις συνθήκες αυτές, το υπόμνημα προσαρμογής που κατατέθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2024 είναι απαράδεκτο λόγω εκπρόθεσμης υποβολής.

Επί των δικαστικών εξόδων

695 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά της και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.

696 Σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Ουγγαρία, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Ρουμανία, η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.**

3) **Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Ουγγαρία, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Ρουμανία, η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

van der Woude	Παπασάββας	Μαρκουλλή
Costeira	Porchia	Kancheva
Öberg	De Baere	Pynnä
Laitenberger	Steinfatt	Petrlík
Zilgalvis	Tichy-Fisslberger	Spangsberg Grønfeldt

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Σεπτεμβρίου 2025.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 3

Αιτήματα των διαδίκων 4

Σκεπτικό 4

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις επί της έκτασης του δικαστικού ελέγχου 6

Επί του πρώτου και του ένατου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται παράβαση διαδικαστικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στον κανονισμό περί ταξινομίας και του άρθρου 6, παράγραφος 4, του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα 7

Επί του δεύτερου, του τρίτου, του τέταρτου, του πέμπτου, του έκτου, του έβδομου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τον τομέα της πυρηνικής ενέργειας 15

Επί του όγδοου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ 16

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ′ και ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης 21

– Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας δεν έχει εφαρμογή στις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια 21

– Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται, επικουρικώς, η μη τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ταξινομίας 28

– Επί του τρίτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται, επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης 36

Επί του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν παράβαση του άρθρου 17 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ′ και ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης 38

– Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως και της πέμπτης αιτίασης του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλεται ότι δεν ελήφθη υπόψη το επίπεδο προστασίας 42

– Επί του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας 43

– Επί των λοιπών αιτιάσεων του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και επί του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι κίνδυνοι σοβαρών ατυχημάτων σε αντιδραστήρα 45

– Επί του τέταρτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του τρίτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι κίνδυνοι που συνδέονται με τα απόβλητα υψηλής ραδιενέργειας 54

– Επί του τέταρτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι κίνδυνοι που συνδέονται με την κανονική λειτουργία των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής 60

– Επί του πέμπτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του πέμπτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλεται παραβίαση του στόχου της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή 61

– Επί του έκτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση της απαίτησης για αξιολόγηση του κύκλου ζωής 67

– Επί του έκτου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά τον αντιφατικό και ανεπαρκή χαρακτήρα των διατάξεων του παραρτήματος II του προσβαλλόμενου κανονισμού σχετικά με την πρόληψη σημαντικής βλάβης οφειλόμενης σε σοβαρά ατυχήματα σε αντιδραστήρα και στην τελική διάθεση των εντόνως ραδιενεργών αποβλήτων 69

– Επί του έβδομου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλονται, επικουρικώς, «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία» 71

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 11 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης 72

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια′, του κανονισμού περί ταξινομίας 75

Επί του έβδομου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του σκοπού και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω του κινδύνου κατακερματισμού της αγοράς 76

Επί του δέκατου, του ενδέκατου, του δωδέκατου, του δέκατου τρίτου, του δέκατου τέταρτου, του δέκατου πέμπτου και του δέκατου έκτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τον τομέα του ορυκτού αερίου 78

Επί του δέκατου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ′ και ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης 78

– Επί του πρώτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την ύπαρξη λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών 79

– Επί του δεύτερου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται έλλειψη συμβολής στη μετάβαση προς μια οικονομία με ουδέτερο ισοζύγιο άνθρακα σύμφωνα με τον στόχο των 1,5 °C 81

– Επί του τρίτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση της απαίτησης για αξιολόγηση του κύκλου ζωής 90

– Επί του τέταρτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται, εν συνόψει, ότι τα όρια των 270 g CO_2e/kWh και των 550 kg CO_2e/kW αντιβαίνουν στην υποχρέωση να αντιστοιχούν στις καλύτερες επιδόσεις στον τομέα ή στον κλάδο 91

– Επί του πέμπτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παρεμπόδιση των εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών 93

– Επί του έκτου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση της απαγόρευσης των φαινομένων εγκλωβισμού 94

– Επί του έβδομου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού περί ταξινομίας 95

– Επί του όγδοου σκέλους του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλονται, επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας, παραβίαση της αρχής της προφύλαξης και «κενά στην ανάλυση και την αιτιολογία» 95

Επί του ενδέκατου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και ι′, του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω έλλειψης τεχνολογικής ουδετερότητας 96

Επί του δωδέκατου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 17 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης 98

Επί του δέκατου τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 11 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού περί ταξινομίας καθώς και παραβίαση της αρχής της προφύλαξης 100

Επί του δέκατου τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω της δημιουργίας μη αξιοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων 101

Επί του δέκατου πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια′, του κανονισμού περί ταξινομίας 102

Επί του δέκατου έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του σκοπού και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κανονισμού περί ταξινομίας λόγω του κινδύνου κατακερματισμού της αγοράς 103

Επί του υπομνήματος προσαρμογής που κατέθεσε η Δημοκρατία της Αυστρίας 104

Επί των δικαστικών εξόδων 105